

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

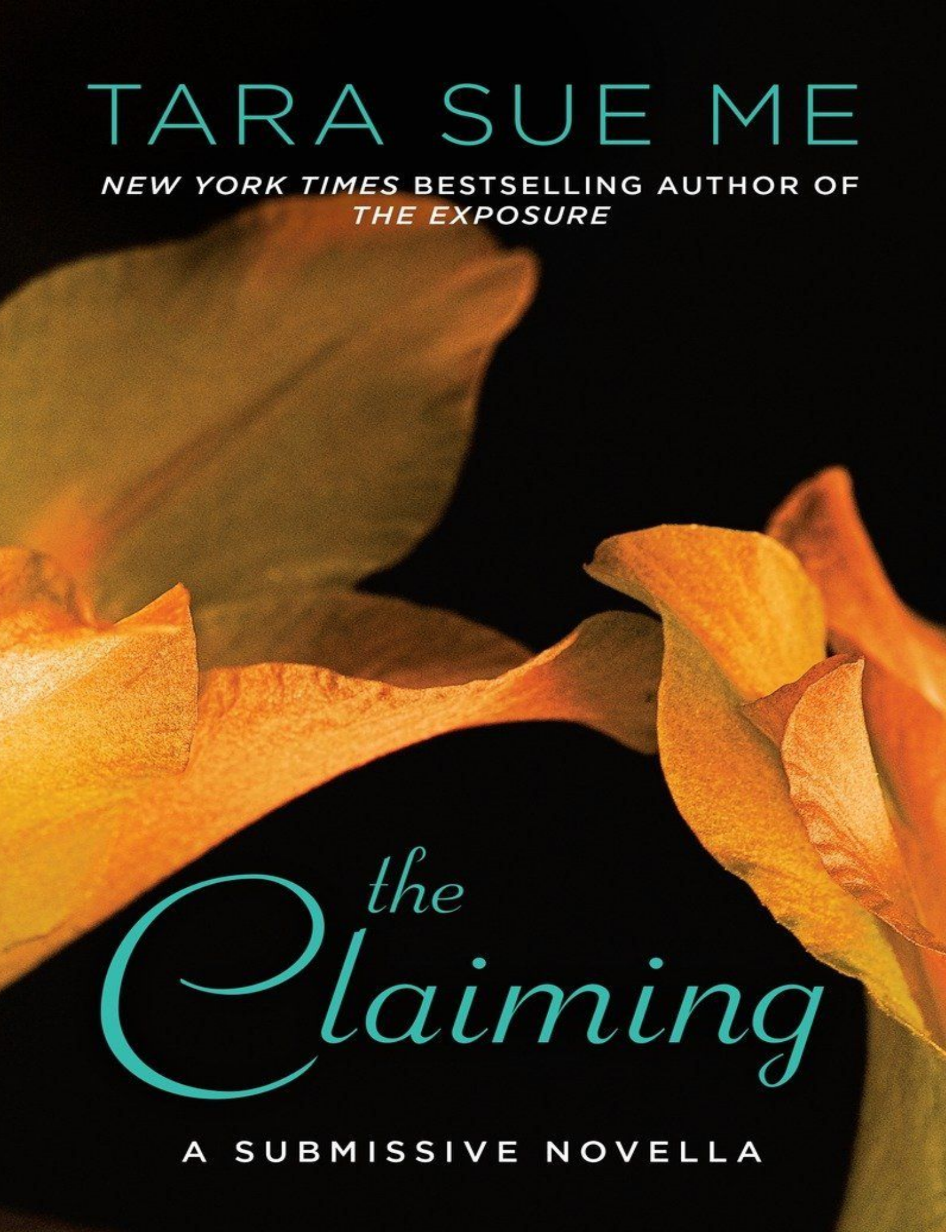
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TARA SUE ME

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR OF
THE EXPOSURE

the
Claiming

A SUBMISSIVE NOVELLA

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Ayrıca Yazan: Tara Sue Me
İtaatkar
Dominant
Eğitim
Ateşin Baştan
Çıkardığı
Ayartma Yaka
Teşhirci Usta
The Exposure [10/16]

İddia

Tara Sue Me
INTERMIX
New York

INTERMIX
Berkley tarafından yayınlandı
An imprint of Penguin Random House LLC
375 Hudson Street, New York, New York 10014

Copyright © 2016 by Tara Sue Me
The Exposure'dan alıntı © 2016 Tara Sue Me
Penguin Random House telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın yetkili bir baskısını satın aldığınız ve herhangi bir bölümünü izinsiz olarak çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguin Random House'un her okuyucu için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

INTERMIX ve "IM" tasarımı Penguin Random House LLC'nin ticari markalarıdır.

ISBN: 9780399584527

İlk Baskı Eylül 2016

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Sürüm_1

İçindekiler

[Ayrıca Yazan Tara Sue](#)
[Me Başlık Sayfası](#)
[Telif Hakkı](#)

[Birinci Bölüm](#)
[İkinci Bölüm](#)
[Üçüncü Bölüm](#)
[Dördüncü Bölüm](#)
[Beşinci Bölüm](#)
[Altıncı Bölüm](#)
[Yedinci Bölüm](#)
[Sekizinci Bölüm](#)
[Onuncu Bölüm](#)
[Onbirinci Bölüm](#)
[Sonsöz](#)

[The Exposure'ın Özel Bir Önizlemesi](#)
[Yazar Hakkında](#)

Birinci Bölüm

Sasha gerindi, Cole'un kolları arasında zevkle iç çekti. onun etrafında sıkıldı. Boynunun arkasını öptü.

"Hâlâ uyanık mısın?" diye sordu. "Uyumuşsundur diye düşünmüştüm."

Bir Cuma gecesi idi ve ikisi de uzun bir hafta geçirmişti. Tipik bir Cuma gecesi bu kadar erken yatmazlardı. Aslında, akşam saat 22:30'da genellikle müstehcen bir sahnenin ortasında olurlardı. Ama bu gece, akşam yemeğinden ve dışarıda bir yürüyüşten sonra, ikisi de erken yatmaya karar verdi.

O zamanlar mantıklı gelmişti. Ama aniden Sasha artık o kadar da yorgun değildi. Poposunu adama doğru oynattı ve adamın karşılık olarak çıkardığı zevk iniltisinden zevk aldı. "Görünüşe göre seks yapmadan uyuyamıyorum. artık," dedi.

Arkasından Cole kıkırdadı. "Ne işe yaradığımı bilmek güzel."

"Öyle demek istemedim."

"Cidden, beni bu yüzden mi yanında tutuyorsun? İyi bir gece uykusu çekmeni sağlayayım diye mi?"

Onunla alay ediyordu. En sevdiği eğlencelerden biri. O da onunla birlikte oynamaya karar verdi.

"Evet." Kollarında dönerek ona doğru baktı. "Bu Tam da bu yüzden seni yanımda tutuyorum. Bu ve başka hiçbir şey."

Geçenlerde ona şakacı yanını sevdiğini söylemiş. Onunla şakalaşmasını ve oyun oynamasını sevdiğini, Çünkü bunun onun yanında ne kadar rahat olduğunu kanıtladığını söyledi. Şaşırtıcı bir şekilde öyleydi de. Cole onu rahat ettirmişti. Bu onun asla yapmayacağı bir şeydi.

aylar önce hayal etmişti. Artık onun yanında olmak nefes almak kadar kolaydı.

"Başka bir şey yok mu?" Gözleri sevinçle dans ediyordu. "Aklına gelen bir şey yok mu?"

"Gerçekten iyi yemek yapıyorsun. Sanırım bunlar seni burada tutmak için iki neden."

"Seks ama sadece uyumana yardımcı olmak için ve yemek. Anlıyorum." "Ama bu gerçekten iyi bir seks."

Parmaklarını onun kolunda gezdirdi. "Bu doğru mu?"

"Gerçekten, gerçekten, gerçekten iyi seks."

Daha yakına eğildi ve kadın neredeyse onun dudaklarının tadını alabiliyordu. Gözlerini kapattı.

Cole'un telefonu çaldı.

"Lanet olsun," dedi uzaklaşarak. "Bu kim olabilir?"

"Bilmiyorum ama görmezden gelmelisin," dedi ama adam çoktan telefona uzanmıştı.

"İngiltere'den."

Kulağa iyi gelmiyordu. Onu daha iyi görebilmek için doğrulup oturdu.

"Merhaba."

Adam ona arkasını dönmüştü, böylece kız adamın yüzünü göremiyordu.

telefona tepki. Konuşmanın çoğunu diğer uçtaki kişi yapıyordu. Cole nispeten sessizdi. O

kafasında saat farkını hesapladı. İngiltere'de sabahın çok erken saatleriydi. Hayır, bu kulağa hiç de iyi gelmiyordu.

Cole kiminle konuşuyorsa ona "Mükemmel," dedi.

"Her şeyi bir e-postayla gönderin. Birkaç saat içinde imzalayıp size geri döneceğim."

Bağlantıyı kesti ve onunla yüzleşmek için geri döndü. Onun gülümsemesiyle rahat bir nefes aldı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu yine de.

"Evet." Onu kendine doğru çekti. "Her şey çok Tamam. Çocukluk evimi satın alıyorum. Piyasaya çıkacağını duymuştum ve çok ilgi olduğu için

Ajana bir şey duyar duymaz beni aramasını söyledim."

"Gerçekten mi?"

"Evet. Aslında, gidip görmek ister misin?"

"İngiltere'ye gitmek mi?" İngiltere'ye hiç gitmemişti ve Cole'la birlikte gitme ihtimali kulağa eğlenceli geliyordu.

"Evet." Çenesini onun başının üstüne dayadı. "Bunu görmeni isterim. Seninle o parçamı paylaşmak istiyorum."

Ona çocukluk evi hakkında birkaç şey anlatmıştı. Tarif ediş şekli, kulağa bir aşk romanının sayfalarından fırlamış bir şato gibi geliyordu. Devasa araziden ve heybetli taş yapıdan özlemle bahsetmişti.

Babası onu ve annesini başka bir kadın için terk edene kadar mutlu bir yuva olduğunu söyledi.

Ama evi satın aldıysa . . .

"İngiltere'ye mi taşınacaksın?" Panik yapmamaya çalıştı. Onunla konuşmadan asla böyle bir şey yapmayacağını biliyordu. Ama yine de bir ev satın almak, özellikle de yabancı bir ülkede bir ev satın almak küçük bir şey değildi.

"Sensiz hiçbir yere gitmiyorum küçüğüm ve buraya yerleştiğini biliyorum."

Vücudu gevşeyene kadar Cole'un hareket etme olasılığı yüzünden ne kadar gergin olduğunu fark etmedi.

Ve tabii ki o da bunu hissetti. "Gerçekten böyle bir şey planlayıp sana söylemeyeceğimi mi düşündün?"

"Hayır, efendim. Ya da en azından mantıklı yanımla bunu yapmayacağınızı biliyordu. İçimdeki o küçük parça uyanacağım bir rüya mı? Bu kısım endişelendirdi. Ama sadece bir saniyeliğine."

"Sizi temin ederim ki bu bir rüya değil."

Yatağa ilk girdiklerinde uykulu olmasına rağmen, telefon görüşmesi ve ardından gelen konuşmayla birlikte tamamen uyanıktı. Ve şu anda onu tutan adamın çok farkındaydı.

"Sanırım bu konuda biraz güvenceye ihtiyacım var, efendim."

Gözleri nazikti ama şehvetle aç gibiydi. "Sanırım yapabilirim Bu konuda yardım et." Başını eğdi ve dudaklarını usulca onunkilere değdirdi. "Ve bunun bir rüya olduğunu düşünen o küçük parçanla başlayacağım. Seni o kadar çok tatmin edeceğim ki bir daha asla rüya görmek istemeyeceksin çünkü uyku sadece benden ayrı olduğun anlamına gelir."

Adam onları sırtüstü yatırıp, onu da üzerine çıkarırken, kadın boğazının altından inledi. Tanrım, onu çok seviyordu. Onun vahşi ve koruyucu oluşunu seviyordu, Bir yandan da onun talepkâr Efendisi olan parçasını asla kaybetmedi.

Parmağını elbisesinin ipek askısı boyunca sürükledi. "Yeni kural," dedi boynuna doğru. Adamın yanağındaki kırıksıklıktan ürperdi. "Şu andan itibaren yatakta çıplak olacaksın."

Bu o kadar da şaşırtıcı bir istek değildi. Dürüst olmak gerekirse, şaşırtıcı olan bunu şimdiye kadar yerine getirmemiş olmasıydı. Zaten normalde de çıplak kalıyordu. Ama her nasılsa, adamın dudaklarından dökülen emri duymak onu daha da çok istemesine neden oldu.

"Evet, efendim," diye cevap verdi, başını arkaya eğdi ve dudakları omzundan omzuna doğru ilerlerken gözlerini kapattı.

köprücük kemiğinden boğazının çukuruna kadar.

Normalde, ona sahip olduğunda, sert ve hızlıydı. Düşünceli bir aşıktı ama yavaşlık onun tipik tarzı değildi. Bu gece durum böyle görünmüyordu. Bu gece, onu tatmin ederken metodik davranacak gibi görünüyordu. Kadın Bunu kaldıracabileceğinden emin değildi; yatak odasına getirdiği yoğunluk onu her zaman nefessiz bırakırdı. Daha ne kadar

Yavaş ve kasıtlı bir Cole onu etkiler mi?

"Eğer günahın bir tadı olsaydı, senin tenin gibi olurdu." Daha aşağıları kemirdi ve kadının göğüslerinde durdu.

"Eğer günah bir ses olsaydı, bu senin o delicesine seksi sesin olurdu."

Tembel bir parmağını meme ucunda gezdirerek kadının nefesini kesmesine neden oldu. Alçak ve baştan

Çıkarıcı bir kıkırdamayla

onun cevabı. "Gerçekten mi?"

Ama cevap veremedi çünkü adam o anda meme ucunu parmaklarının arasında yuvarlayıp çimdikledi. Bunun yerine bu his karşısında nefesi kesildi.

"Görüyorsun ya, az önce çıkardığın sesin günah olduğunu düşünüyorum.

cisimleşti." Diğer tarafa geçti ve hareketlerini tekrarladı, bir kez daha ondan alçak bir inilti aldı. "Evet.

İşte bu."

Ellerini onun sırtında gezdirdi. Ona dokunmayı seviyordu ama çoğu zaman seks hayatlarını o yönetiyordu, Genellikle bir şekilde bağlı olduğu için normalde böyle bir şansı yoktu.

"Hiç adil değil efendim," diye alay etti.

"Bu da ne?" diye sordu, bilgili parmakları onu çıldırtacağını bildiği yerleri arayarak aşağılara doğru inerken.

"Bana yaptıkların. Beni nasıl etkilediğini. Hepsini."

Parmakları durdu ve kız neredeyse sızlanacaktı ama onun yerine gözlerini açtığında adamın kendisine baktığını gördü

dikkatle baktı. "Kesinlikle adil," dedi, sesi kaba bir fısıltıya dönüşmüştü. "Nedenini bilmek ister misin?"

"Neden, efendim?"

"Çünkü tersi de aynı şekilde işliyor. Bana ne yaptığın hakkında bir fikrin var mı?"

Bazı kısımları biliyordu. Ona anlattığı şeyleri, böyle şeyleri paylaştığı birkaç zamanı. Ama yine de kendini çimdikleme ihtiyacı hissettiği zamanlar oluyordu. Onun kendisine ait olduğuna inanmak çok zordu. Onunla birlikte olduğuna ve onu istediğine.

"Tam olarak değil, efendim."

Hareketsiz kaldı. "Tamamen değil mi? O zaman Sasha, ben işimi düzgün yapıyorum."

"İma etmek istememiştim."

"Sus." Parmağını kızın dudaklarının üzerine koydu.

"Söylediklerinde kötü niyetli olmadığını biliyorum, ama ben

Benim için ne ifade ettiğinden ya da sana karşı

hissettiklerimden şüphe etmeni asla istemiyorum.
Anladıysan başını salla."

Başını salladı.

"Daha önce hiç böyle bir şey yaşamadım. seninle olduğumda hissettiklerimi hissettirmeye çok yakınlım. Ve sana söz veriyorum, bunu sana kanıtlamanın bir yolunu bulacağım."

Adamın sözlerinin içine işlemesine izin verdi; o kadar tutkulu ve yoğun bir şekilde söylemişti ki, kendi kendine inanmasına izin verdi. "Teşekkür ederim, efendim."

Onun gözlerindeki savaşçı ifadeyi gördü ve Yüzüne böyle bir ifade vermek için ne söylediğini merak etti. "Yanlış anladın ufaklık. Olması gereken kişi benim. teşekkür ederim." Dudakları onunkilere değdi, ama bu sefer saygılıydı. "Beni kabul ettiğin için teşekkür ederim," diye fısıldadı ağzına karşı. "Kim olduğumun her parçasını kabul ettiğin ve hoşuna gitmeyen kısımları değiştirmeye çalışmadığın için."

Geçmişinde kimin onu değiştirmeye çalıştığından emin değildi ama bu tür bir şeyden ilk kez bahsetmiyordu. Belki de Kate'di? Kate onun sekiz yıl boyunca kız arkadaşım oldu. Kız arkadaş yirmi dört/yedi, efendi/köle için biraz basit görünse de Cole ile paylaştığı ilişki.

Sasha cevap verirken onun kendisini izlediğinden emin oldu. "Neden senin bir parçanı değiştirmek isteyeyim ki? Bütün parçaların seni sen yapıyor. Eğer birini alırsam Çünkü bundan hoşlanmıyorum, o zaman gerçekten seninle değilim. Sadece bir parçanla birlikteyim ve senin bir parçanı istemiyorum. Ben senin tamamını istiyorum."

Cevap olarak hiçbir şey söylemedi, sadece onu tekrar öpebilmek için başını eğdi. Onu tüm benliğiyle seviyordu. ağzı, öpücüklerle vücuduna tapıyor ve dudaklarından başka hiçbir şeyle onu serbest bırakmanın eşğine getirmiyordu.

Dizlerinin arasında dinlenmek için kendini kaydırduğında bile sadece üç kelime konuştu.

"Gözler üzerimde."

Adam yavaşça ona yaklaşıırken itaat etmekten başka bir şey yapamadı.

içine girdi. Onun üzerinde ve içinde hissettiği duygu, gördüğü aşkla birleştiğinde çok etkileyiciydi.

gözlerine yansdı. Adam tamamen içine oturduğunda vücudu titredi ve adam hareket etmeyip kıpırdamadan durduğunda boğazının derinliklerinde inledi.

Tam daha fazla dayanamayacağını düşündüğü anda Ellerini yüzüne götürdü ve onu öyle derinden ve tutkuyla öptü ki, eğer durursa, o bir şey yapmadan önce doruğa ulaşacağını biliyordu.

"Lütfen efendim," diye fısıldadı. "Çok yakınım, yapamam..." "Adımı söyle," diye bağırdı.

"Cole, lütfen."

"Bu gece kendini tutma." Sadece bir dokunuşla çekildi. "Her şeye sahip olmama izin ver." Cümlesini güçlü bir hamleyle bitirdi ve kadın onun etrafında parçalandı.

"Ah, küçüğüm, kendi öz kontrolümü test ediyorsun," dedi ve geri çekilmek ve onu istediği yoğunlukla almamak için elinden gelenin en iyisini yaptığını biliyordu.

"Yap şunu." Bacaklarını onun beline doladı. "Bir kez olsun kontrolünü bırak."

"Bu gece nazık olmak istedim." Kalçalarını tembel bir ritimle salladı.

Cole'un gösterdiği kibarlığı seviyordu ama itiraf etmeliydi ki sert ve haşın Cole'a da bayılıyordu.

"Kibarlığı unut." Kulak memesini ısırdı. "Beni tamamen al. Senin dışında her şeyi unuttur bana."

"Bundan emin misin?" diye sordu ve bir an için sorduğu şeyin zekasını sorguladı.

Yutkundu. "Evet, efendim."

"Dizlerinizi tutun ve göğsünüze doğru çekin."

Tereddüt etti. Bu pozisyonda çok derine inebilirdi. Ve pek de küçük sayılmazdı.

"Tabii fikrini değiştirmediyse," dedi. "Ama şu anda seni istediğim gibi almamı istiyorsan, seni o kadar derinden becereceğimi bilmelisin ki, vücudunun kalıcı bir parçası haline geldiğimi düşüneceksin."

Onun sözleri karşısında ürperdi ama kollarını dizlerinin altından geçirip kendine doğru çekti.

vücuduna erişim.

"İşte benim kızım," dedi. "Beni istediğim her şekilde alacaksın, değil mi?"

"Evet, efendim." Tanrı yardımcısı olsun, yapacaktı. Ne de olsa, bunu yapmak ona mümkün olduğunu düşündüğünden daha fazla zevk, daha fazla tutku ve daha fazla mutluluk verirken neden yapmasıydı ki?

Önünde diz çökmüş, kendini eline almış ve ona doğru ilerleyen adamı görünce vücudu titredi. Adam onu bakarken yakaladı ve ona tembel bir gülümseme verdi. Gözlerini ondan ayırmadığından emin olduktan sonra yavaşça ereksiyonunu okşadı.

"Sanırım daha önce söylediklerinde haklıydın. Önce seni becermeden uyuyabilir miyim bilmiyorum." Hâlâ okşamaya devam ediyordu.

"Lütfen, efendim."

"Sanırım burada kalıp sana sonsuza dek bakabilirim. Genişçe açılmış ve seni sahiplenmemi bekliyorsun. Vücudun nasıl istersem öyle kullanırım." Kendini daha hızlı okşamaya başladı. "Sadece ilk kez içine girdiğimde ne kadar iyi hissedeceğinin beklentisi."

Adam başını arkaya eğdi ve kadın gözlerini ondan alamadı. İzlemesi muhteşemdi. Sert erkek kası. Aletini eline alışını ve çalıştırışını. Hay sikeyim. Eğer onu içinde bu kadar çok istemeseydi, kendi kendine zevk almasını izlemekten mutlu olurdu.

Çenesi sıkıştı ve gözlerini açıp ona baktı. "Nazik olmak için çok geç."

"Evet," dedi, anlayarak ya da onaylayarak, bilmiyordu.

Başka bir şey söylemedi; sadece kendini onun girişine yerleştirdi ve güçlü bir hamleyle içine girdi. Normalde, ona kendini kabul ettirmek için zaman tanımak amacıyla yavaş hareket ederdi ve onun bu hissi karşısında nefesi boğazında düğümlendi hepsini birden dolduruyor.

Kıpırdamadan durdu ve gözlerinde sessiz bir soruyla ona baktı. İyi misin?

Başını salladı. Lütfen durma.

O da aynı şekilde hissetmiş olmalı çünkü sadece "Oh Tanrım. Sasha," diye inledi, birkaç hamlede onu uçurumun kenarına getiren amansız bir ritme başlamadan önce.

Orgazmını durdurmaya bile çalışmadı. Ona ne zaman isterse gelebileceğini söylemişti ve bu sık sık izin verdiği bir şey olmadığından, yapabiliyorken bundan yararlanacaktı. Onu daha kolay içine almak için kendini kıpırdattı ve ilk orgazm vücudunu kasıp kavururken yanağının içini ısırdı.

Hafif titremeleri durduktan sonra yavaşladı ama Sırf bu yüzden, alt bedenini yataktan kaldıran uzun ve kasıtlı itişlerle onu çalıştırabiliyordu.

"Lanet olsun, efendim."

Durmadı ama cesaretlendirmek için aldı, bu sefer uzun, derin ve sık arasında gidip geldi. ve hızlı. Kadın ikinci orgazmını yaşadığında, adam hareketsiz kaldı.

Titremeler azalırken, "Etrafımda titreşen doruk hissini seviyorum," dedi. "Sana ne yaptığımı bilmeyi seviyorum." Buraya daha derinden bastırdı. "Bana ne yaptığını hissetmek mi?"

Vücudu titriyor, hareketsiz kalmak için kullandığı özdenetim miktarına ihanet ediyordu.

"Evet, efendim. Ama daha fazla hissetmeme izin verin." Kalçalarını kaldırdı. "Bitirdiğini hissetmeme izin ver."

Boğazından gelen alçak bir iniltiyle tekrar kızın içine girdi ve bu sefer kendini bıraktı.

"Lanet olsun, Sasha," diye soludu ama onu göğsüne çekti. Sasha mutluluk içinde içini çekti. Onun kollarında olmak, göğsünde yatmak en sevdiği yerdı. Birkaç dakika içinde adamın kalkacağını biliyordu, bu yüzden onu temizleyebilirdi. Onu yakaladığında prezervatif kullanmayı bırakacaklardı. Onun içinde çıplak hissetmeyi seviyordu ama bu biraz daha dağınıktı. Yine de, adam ikisini de temizledikten sonra, adamın tekrar yatağa gelip ona sarılacağını biliyordu.

Evet, eğer bu bir rüya olsaydı, asla uyanmak istemezdi.

Cole beklediği e-postanın gelen kutusuna düştüğünü görünce gülümsedi. Sasha'ya çocukluğunun geçtiği evi göstermek için uzun zamandır bekliyordu. Ama evlendikten sonra

Önceki geceki konuşmadan sonra bunu ve daha fazlasını yapmak istediğine karar vermişti.

Birlikte oldukları aylardan beri, Sasha güçlenmeye ve kendine daha fazla güvenmeye devam etti. O onu tanıdığı vahşi kadına dönüşürken izlemeyi seviyordu. onu ilk gördüğünde öyleydi. Ama ona ne yaptığını tam olarak bilmemesi onu rahatsız ediyordu. Bunu ona sözlerle söylemiş ve hareketleriyle gösterdiğini düşünmüştü.

Görünüşe göre, sandığı kadar açık konuşmamıştı.

İngiltere seyahatiyle bu durum değışecekti.

Ancak bunu başarmak için biraz yardıma ihtiyacı vardı ve işte bu noktada arkadaşları devreye girdi. Bu fikir aklına bir gece önce gelmişti. Şimdi Nathaniel ve Daniel'la iletişime geçip onları da bu işe dahil etmeliydi.

Zor olacaktı; herkes İngiltere gezisinin ana nedenini bir sır olarak saklamak zorunda kalacaktı. Hem Nathaniel'in karısı Abby'yi hem de Daniel'in itaatkârı Julie'yi tanıyordu, Sasha'dan sır saklamaktan nefret ederdi. Tek umudu, bu durumda çok da umursamayacakları ve takip edecekleri yönündeydi.

Masasından kalktı ve misafir yatak odasına gitti. Dolabın içindeki kasada istediği şey vardı. arıyordu. Sasha kasanın varlığından bile haberdar değildi ve sahibi olduğu çiçekçi dükkanında çalıştığı için Julie'nin haberi olmadan açabilirdi.

Kasayı açtı ve almaya geldiği küçük çantayı dikkatlice çıkardı. Mükemmeldi. İçindekileri ayarlayıp hazır hale getirecekti. Sasha'nın yüzündeki ifadeyi görmek için sabırsızlanıyordu.

ne olduğunu anladığında yüzünü buruşturdu.

Şimdi yapması gereken birkaç telefon görüşmesi vardı ve her şey yoluna girecekti.

İkinci Bölüm

"Sasha," dedi Julie birkaç gün sonra Sasha Cole ile öğle yemeği yedikten sonra dükkâna girdiğinde. "Bu İngiltere gezisi de neyin nesi? Gerçekten bir ev partisi mi olacak?"

Abby

ve Nathaniel de geliyor mu?"

Sasha gülümseyerek çantasını tezgâhın altına koydu. "Cole sana ve Daniel'a detayları gönderdi mi?"

İngiltere gezisinin arkasındaki fikri genişletmiş, arkadaşlarını davet etmiş ve buna bazı rol yapma senaryoları eklemekten bahsetmişti. Malikânenin lordu olmayı planlıyordu ve Sasha da onun baş hizmetkârı olacaktı. Abby ve Nathaniel'in yanı sıra Julie ve Daniel da misafir olacaktı. Dena ve Jeff'in de misafir olarak gelmesini çok isterdi.

Ama Dena hamileydi ve geç yaşta geçirdiği düşük yaptığı için ülke dışına seyahat etmesi mümkün değildi. Neyse ki Julie ve Sasha'nın Geçici çalışanlar sağlayan bir şirketle ilişkileri vardı, bu yüzden ikisinin de aynı anda dışarıda olması sorun olmazdı.

Julie gülümsüyordu. "Evet ve kulağa çok eğlenceli geliyor. Sabırsızlanıyorum."

"Bence de eğlenceli olacak. En son ne zaman seninle bir yere gitmiştik? Ben de hep İngiltere'ye gitmek istemişimdir."

"Ciddiyim." Julie'nin gözleri büyüdü. "Ohh, alışverişe gitmeliyiz!"

"Kesinlikle. Ve biliyorsun, bence bu yolculuk Cole'u tanıman için iyi bir fırsat olacak."

Sasha her zaman Julie'nin Cole'a sadece hayatının bir parçası olduğu için katlandığı izlenimini edinmişti. En iyi arkadaşı hiçbir zaman ona karşı duygularını gizli tutacak biri olmamıştı.

Özellikle de ilişkilerinin ilk günlerinde.

Julie bir gül sapını döndürdü. "Doğru, ama aranızda bir şeyler olduğunu anlamaya başlıyorum. En çılgın hayallerimde bile onun gibi biriyle birlikte olacağınızı düşünmemiştim."

"Kendine geliyor musun yoksa Daniel sana bizim söz konusu olduğumuz yerde çeneni kapatmanı mı söyledi?"

Cole ve Daniel, Julie'nin Dom'u, eski arkadaşlardı ve Daniel, Julie'nin Dom'u sorgulama şeklini hoş karşılamamıştı. tomurcuklanan ilişki.

Julie sırtıttı. "Belki ikisinden de biraz. İtiraf etmeliyim ki, beni ilgilendirmedığını bilmeme rağmen, hala Kate'in bir gün uğradığında bahsettiği kuralları delicesine merak ediyorum."

Cole'un eski sevgilisi Kate, Sasha'nın yatıya kaldığı ilk sabah beklenmedik bir şekilde Cole'un evine gelmişti. Oradayken Cole'un ona verdiği cezalarla ilgili bazı kuralları ima etmişti. Görünüşe göre Sasha'ya vermediği kurallar.

"Ah, şu." Sasha Julie'yi biraz kızdırmaya karar verdi. "Biliyor musun?"

"Evet, ona bunu sordum. Benim açımdan çok aptalcaydı, çünkü bunu benim için de bir kural haline getirmeye karar verdi."

"Anlat."

"Gerçekten bir şey değil. Sadece bir disiplin seansını takip eden yirmi dört saat boyunca orgazm olmama izin verilmiyor." Sasha gözlerini devirdi. "Bunu protokole ve her şeye koydu."

Julie başını salladı. "Bunu anlıyorum. Daniel bunu bir kural haline getirmedi ama getirmiş de olabilir."

"Yine de bir kuralla ilgili bir şeyi son kez soruyorum." Arkadaşına doğru eğildi. "Kate'in geldiği o sabah, bana ilk kez baston kullandıktan sonra mı? Bir gece önce dört kez

boşaldım."
"Dört mü?"

"Evet, işte bu yüzden bu kural tamamen ve tamamen berbat."

"Katılıyorum."

"Bastonlar sizin için hala zor bir sınır mı?" Sasha sordu. "Evet ve bunun hiçbir zaman listeden çıkacağını sanmıyorum. yakında."

Julie Daniel ile bir yıldan uzun süredir çıkıyordu ve neredeyse o kadar uzun süredir onun tasmaını takıyordu. Yine de itaatkâr yolculuğunda nispeten erken sayılırdı ve Daniel onun ilk Dom'uydu.

"Hepsinin acıdan ibaret olmadığını biliyorsun, değil mi?" Sasha

Julie'ye sordu. "Belirli şekillerde kullanıldıklarında gerçekten iyi hissettirebilirler."

"Biliyorum. Abby ile konuştum. Nathaniel onun üzerinde kullandığında gerçekten orgazm olabiliyor."

Sasha başını salladı. "Böyle bir şey olacağını sanmıyorum. Asla."

"Ben de öyle. Ama bu bana bir gün onlarla oynayabileceğimiz umudunu veriyor."

Sasha, Julie'nin çiçeği döndürdüğü elini hareketsiz bıraktı. "Bunu yeterince sık söylemiyorum ama seninle ne kadar gurur duyduğumu bilmeni istiyorum. Bir yıl önce bu kadar

Bölgedeki en saygın Domlardan birinin tasmalı itaatkarı olacağınızı hayal bile ettiniz mi?"

Julie güldü. "Hayır, asla."

"Zamanın bizi değiştirmesi ne tuhaf, değil mi?"

Birkaç hafta sonra Cole onları çocukluk evlerine doğru götürürken sözleri kafasında yankılanıyordu. Eğer birisi Altı ay önce ona bugün burada Cole'la birlikte olacağını söyleselerdi, yüzlerine karşı yalancı derdi. Kendisini bu kadar mutlu, huzurlu ve aşık hissedebileceğini de düşünemezdi.

"Burası çok güzel," dedi. "Çok yeşil ve gür." "Çünkü çok yağmur yağıyor."

"Şu anda yağmur yağmıyor."

Aslında sadece yağmur yağmıyordu, muhteşem bir yaz günüydü. Keşke üstü açık bir araba kiralamış olsalardı diye düşündü.

rüzgârı saçlarında hissedebiliyordu. Cole malikâneye çok uzak olmadığını söylemişti ama umurunda değildi. Güzel manzaraya bakarak saatlerce at sürebilirdi.

"İşte yol," dedi Cole, asfalt olmayan bir yola saparak.

Evi bulmak için etrafında döndü ama göremedi. "Ev nerede?"

"Sadece bir yol yukarı."

Cole'un çocukluğunun geçtiği evi ilk kez göreceği için endişelenerek koltuğunda öne doğru oturdu. "Bunu görünce," dedi, "ben

Neden şehirde bir çatı katı istemediğini anlıyorum. Her yer boş. Çok fazla komşunuz bile yok."

Oraya buraya serpiştirilmiş birkaç küçük ev vardı ama bulundukları araziye özellikle yakın olan hiçbir şey yoktu. çekiyordu. Cole bir virajı döndü ve devasa bir konut göründü.

"Vay canına." Başka söyleyecek sözü yoktu. Gördükleri karşısındaki şaşkınlığını anlatacak hiçbir şey yoktu. "Ev" kelimesi

yapı adaleti. Hayal ettiğinden çok daha büyüktü.

"Çok daha büyük olduğunu hatırlıyorum," dedi

Cole. "Ciddi misin sen? Bundan daha mı büyük?"

"Onu son gördüğümde çocuktum ve ona bir çocuğun bakış açısıyla baktım."

"Sanırım bu mantıklı." Onu gözlemledi, herhangi bir duygu olup olmadığına dikkat etti. Çocukluğu hakkında pek konuşmazdı. Ondan sadece ufak tefek şeyler duymuştu.

Onu bakarken yakaladı. "Neden bana öyle bakıyorsun ufaklık?"

"Burada olduğunuz için mutlu musunuz yoksa üzgün müsünüz emin değilim."

Evin önüne kadar gelmişlerdi ve hatta Dışarı çıkıp evi ve araziye keşfetmek için sabırsızlansa da, şu anda sadece yanındaki adamla ilgileniyordu.

Arabayı park etti, koltuğunda döndü ve onun elini tuttu. "Benimle birliktesin, bu da otomatik olarak mutlu olduğum anlamına geliyor. Yerin bir önemi yok."

"Sadece bu hafta sizin için ejderha öldürmeye hazır olup olmadığımı öğrenmek istiyorum."

"Ufaklık. Bilmiyor musun?" Hızlı bir öpücük için kızın elini dudaklarına götürdü. "Zaten biliyorsun."

Üçüncü Bölüm

Ertesi gün öğleden sonra, Sasha pencereden dışarı baktı. Sabah odası. Sabah odasının aptalca bir isim olduğunu düşündü. Bu, öğle yemeğinden sonra kullanamayacağınız anlamına mı geliyordu? Neden bir öğleden sonra odası ya da akşam odası yoktu?

İngilizler komikti.

"Bu gülümseme ne için ufaklık?"

Cole'un sesiyle yerinden sıçradı. Cole elleri cebinde odaya girmiş, ona o bakışla bakıyordu. Onu bağlamak ve ona kötü, kötü şeyler yapmak istediğini sözsüz olarak söyleyen bakış.

Dizlerinin üzerine çöktü. "Sadece sabahları kullandığınız bir odanızın olmasının ne kadar kullanışsız olduğunu düşünüyordum.

Sabah."

Parmaklarını kızın saçlarına daldırdı ve kız onun dokunuşunun ne kadar iyi hissettirdiğini görünce inledi. "Sanırım bu biraz kullanışsız. Ayağa kalk ve benimle dışarıda yürü."

Koşarak ayağa kalktı. Çocukluk evinin arazisini keşfetmeyi dört gözle bekliyordu. Adam elini uzattı ve parmakları birbirine dolanarak kapıdan dışarı çıktılar.

Dün içeriyi keşfetmişlerdi ve diğer herkesin yarın gelmesi planlanıyordu. Her ne kadar Arkadaşlarını göreceği için heyecanlıydı ama Cole'la birkaç gün baş başa kalacağı için mutluydu.

Gül bahçesini ve labirenti geçerek geniş bir açık alana doğru ilerlediler.

"Ben çocukken burada koyunlar vardı," dedi. "Etrafta koşturur, vikingçilik oynardım."

savaşçı."

Sasha tarlaya baktı ve zihninde canlandırabildi: dört ya da beş yaşında bir Cole. Çimenli çayırda koşuyor olmalıydı, kısa, tıknaz bacakları Koyunlara saldırırken olabildiğince sert pompalıyorlardı. Ve zihninde bir sopayı kılıç olarak tutuyordu. Bu görüntü onu gülümsetti.

"Şimdi geriye dönüp baktığımda, ailemin neden sadece bana sahip olduğunu anlamak çok kolay. Ele avuca sığmaz bir çocuktum."

"Kafamda bir kısmını canlandırabiliyorum ama açıkçası seni çocuk olarak görmekte zorlanıyorum."

Ona sırtıttı ve kolunu omuzlarına doladı. "Annemde fotoğraf var mı diye bakmam gerekecek."

"O da geliyor mu?" Annesiyle henüz tanışmamıştı. Elbette o da annesiyle babasıyla tanışmamıştı ama bir keresinde kardeşini yemeğe davet etmişlerdi.

"Burada mı? Hayır, sanırım şu anda İtalya'da."

Başını salladı. Anlatılanlara bakılırsa, bir yerde çok uzun süre kalmış gibi görünmüyordu.

"Hiçbir zaman çok memnun olmadı." Kaşlarını çattı. "Hiçbir şeyden."

Yüz ifadesi onu üzmüştü. Annesine sorununun ne olduğunu sormak istedi. Nasıl olur da memnun olmazdı? İnsanların onu değiştirmeye çalıştığına dair sözlerini hatırladı. Annesi de o insanlardan biri miydi? onu her zaman değiştirmeye çalışmış olan kişi miydi? Eğer durum buysa, hiç kimseyi tatmin edemediğini hissetmesine şaşmamalıydı.

"Bu üzücü bir hayat. Asla memnun olmamak. Sürekli seyahat etmek ve asla kök salamamak." Onun elini okşadı. "Ne olursa olsun, seninle olduğum sürece mutlu olacağımı düşünüyorum. Nerede olursak olalım."

"Köklerimi salmak istediğim başka kimse yok," diye fısıldadı. "Ama bunu Wilmington'da yapmak istiyorum. Burayı satın alabildiğim için mutluyum ama burada olmak bile bana evimin Amerika'da olduğunu kanıtladı."

"İsteseydin buraya taşınırdım."

"Teşekkür ederim küçüğüm. Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsin."

Döndü ve kollarını ona doladı, sadece destek olmak istiyordu. Sadece onun yanında olmak için. İç çekti ve başının üstünü öptü.

Uzun dakikalar boyunca birbirlerinin kollarına sarılmış halde kaldılar. Adam onu sıktı ve geri çekti. "Pekâlâ, bu kadar melankoli yeter. Neden sana ilk öpücüğümü nerede verdiğimi göstermiyorum?"

Cole, Sasha'nın düşen çenesi karşısında sırtmasını engelleyemedi. "Ne?" diye sordu.

"İlk öpücüğümü tam şurada almıştım." Eski ahır işaret etti. "Gel, sana göstereyim."

Onun elini tuttu ve hafifçe aşağıya doğru yürüdüler. küçük, yıpranmış ahıra ulaşmak için eğimli tepeyi tırmanıyordu. Binanın bakımı pek iyi yapılmamıştı. Evin ve bahçenin bakımı için birini tutması gerekecekti. Burası onun için harabeye dönmesine izin veremeyeceği kadar önemliydi.

tam zamanlı olarak burada yaşama arzusu yoktu.

Sasha'nın elini ancak demir kapıyı açacak ve büyümüş otları kenara itecek kadar uzun süre bıraktı.

"Ugh." Uzun otlara vurarak arkasından gitti. "Burada senin için biçilmiş kaftan var."

"Temizlememe yardım etmeleri için birkaç kişi tutacağım."

Bir sineği sallayarak uzaklaştırdı. "Umarım kız arkadaşını baştan çıkarmak için buraya getirdiğinde böyle olmamıştır."

"Onu baştan çıkardığımı düşündüren ne? Belki de tam tersi olmuştur." Ahırın kapısını açık tuttu, böylece ona katılabileceğini söyledi.

"Gerçekten mi?"

Onu ahırın derinliklerine, daha önce hiç görmediği bir yere çekti.

yirmi yılı aşkın bir süredir. O zamanlar, kokuyordu

tahıl, saman ve koyunlarla doluydu. Şimdi hepsi küflü ve kirliydi. "Ben on üç, o on beş yaşındaydı."

"Ohh, yaşlı bir kadın mı?" Onun omzunu itti. "Şu haline bak."

"Değil mi? Mary Catherine papazın kızıydı. Mükemmel bukleleri olan çilek sarısı saçları vardı."

"On beş yaşında mı?" Sasha'nın burnu kııştı. "Lüle mi?"

"Doğaldı ve bundan nefret ediyordu. Hepsini kesmekle tehdit etti."

"Akıllıca."

"Hoşuma gitti. Çekmenin eğlenceli olacağını düşündüm. Ama bir gün babasıyla birlikte ziyarete geldi. Ben buradaydım, sorun yaşayan hamile bir koyuna yardım ediyordum. Mary Catherine sanki buranın sahibiymiş gibi içeri girdi.

"Bugün seni öpmeye karar verdim." dedi. Şok olmuştum. Çok güzeldi ve bütün erkekler onu istiyordu."

Sasha'nın yüzündeki ifade şaşkınlık ve hayranlığın bir karışımıydı. Güldü ve onu göğsüne çekti.

"Gel buraya. Çenem yere düşmüş bir şekilde ona baktım, tıpkı seninkinin şu anda olduğu gibi. Bana sırtıttı ve yanıma geldi ve beni öptü." Hızlı bir öpücük için dudaklarını onunkilere indirdi. "O gün biraz öpüştük ve ben daha da çok aşık oldum. Kalbimi kırana kadar günlerce onu okulda takip ettim."

"Ne oldu?"

"Beni sadece üvey kardeşime ulaşmak için kullanıyordu." "Başını belaya sokmak için yaşayan pislik çocuk mu?"

"İşte o. Yıkılmıştım. Anneme kızları sonsuza dek bıraktığımı söyledim."

Sasha omzundaki samanları fırçaladı. "Hmm, bu pek iyi sonuçlanmadı, değil mi?"

"Hayır, yaklaşık iki hafta sürdü."

Sırtışı bulaşıcıydı. "Tam iki hafta mı? Vay canına. Sana Mary'yi unutturacak bir şey yapmış olmalı.

Catherine."

"Öyleydi ama Mary Catherine'i unutmam mümkün değildi."

"Ondan bu kadar çok mu hoşlandın?"

"Hayır, iki hafta sonra birlikte olduğum kız Mary Catherine'in küçük kız kardeşiydi."

Elini ağzına götürdü ama indirdi ve ona sert bir bakış attı. "Cole Johnson, bu yaptığın korkunç bir şeydi."

"Katılmıyorum. Emily Anne on iki yaşındaydı ve bana vurulmuştu."

Sasha gözlerini devirdi. "On iki mi?"

"Bana öyle bakma, o benden sadece bir yaş küçüktü."

"Ve sen onu kız kardeşini kıskandırmak için kullanıyordun." "Evet, işe de yaradı."

"Mary Catherine üvey kardeşini terk mi etti?"

"Pek sayılmaz. Bir sonraki gelişinde ahırda bana oral seks yapmaya çalıştı."

"Sen ciddi misin? Papazın kızı mı?"

Başını salladı. "Her zaman en az beklediğiniz kişilerdir. Ne yazık ki, pislik çocuk onu pantolonumun fermuarını açmaya çalışırken yakaladı. Hepsinin onun işi olduğunu söyledim ama beni

Zaten bir ay içinde yatılı okula gideceğim." Kahretsin, melankolik olmamak için çok fazla.

Sasha onun kolunu okşadı. "Cole, çok üzgünüm."

Omuz silkti. "Beni bugün olduğum kişi yaptı, içimde pişmanlık duyacak bir şey bulamıyorum." Geçmişin üzerinde durmak istemiyordu, bu konuyu açmak bile istememişti. Sadece onun hakkında bir şeyler bilmesini istiyordu.

Onun düşüncelerini anlamış olmalı. "Şimdi nerede olduğunu merak ediyorum. Bunu hiç düşündün mü?"

"Ah, evet. Aslında şuradaki uzak evde." Vadinin karşısındaki şirin kır evi görünümlü evi işaret etti. "On yedi yaşında hamile kaldı. Adamla evlendi. Duyduğuma göre hala birlikteler."

Ama görünen o ki Sasha'nın aklı artık geçmişinde değildi. Aletini avuçladı ve alçak sesle fısıldayarak "Ahırda hiç sakso çektin mi?" diye sordu.

"Hayır, ama Sasha, sen-"

"Lütfen, efendim. İzin verin." Çoktan dizlerinin üzerine çökmüştü.

Yaşayan hangi erkek buna karşı koyabilir? Hiç kimse. Tek bir erkek bile. Başını sallayarak onun saçlarını okşadı.

Gözlerindeki zafer ışıltısıyla, adamın pantolonunu hızla indirdi. Saniyeler içinde ayak bileklerine kadar inmişti. ve siki serbest kaldı. "Zavallı Mary Catherine," dedi. "Çok yakın. Ama çok uzakta. Kız ne kaçırdığını asla bilemedi."

Dudaklarını ayırdı ve onu yaladı. Dilini yarığın etrafında sürüklüyordu, zaten ön spermle parlıyordu.

onun ateşli ağzını düşündü. Ama Sasha oyun oynama havasındaydı. Normalde yaptığı gibi onu ağzının derinliklerine almak yerine kendi dudaklarını yaladı.

"Siktir, efendim. Sikinize bayılıyorum." En ucunu birkaç kez daha yaladı ve adam aklını kaçıracağını düşündü.

"O zaman em onu. Ağzını aç, beni içine al ve yapabileceğini bildiğim gibi em beni."

"Ama bunu yapmak çok eğlenceli." Tekrar yaladı ve eğer böyle devam ederse adamın kendini kaybedeceğini biliyordu.

Saçındaki yumruğu sıktı. "Em onu. Şimdi sik, denizaltı."

Bunun artık bir oyun sesi olmadığını farkına vararak tüm oyun numaralarını bıraktı ve onu ağzının derinliklerine aldı. Yine de sert bir hamle yaptı ve daha da derinlere daldı. İki eliyle saçlarını sıkarak onu sabit tuttu ve başını oynatmasına izin vermedi.

"İşte bu kadar." Kahretsin, kendini iyi hissediyordu. "Tam orada tut. Bırak sikim boğazına dolsun. Elinden geldiğince burnundan nefes al."

Sadece bir dakikalığına saçlarını bıraktı. derin bir nefes aldı. Başını hafifçe kaşıdı, biliyordu ki

hoşuna gitmişti. Ama adamın tutuşu bir kez daha sıkılaştığında bunun ne anlama geldiğini biliyordu.

"Tekrar," dedi.

Bir kez daha ağzını sonuna kadar açtı ve onu boğazının arkasına aldı.

"Çok güzel," dedi. "Şimdi yut."

Tırnakları adamın üst baldırına battı. Bunu sık sık yapmıyorlardı ama bu onun üzerinde çalışmasını istediği bir şeydi. Kız itaat etti ve boğazından aşağı salmamak için tüm kontrolünü kullandı.

"Ben çekildiğimde nefes al," diye talimat verdi. Ellerini saçlarında tutarak ikisine de rehberlik ederken onu hareketsiz tuttu. Mevcut hareketlerini çok uzun süre devam ettiremeyeceğini biliyordu. Tırnakları onu daha derinden tırmaladı ve o da acıyı memnuniyetle karşıladı.

Adam tekrar kadının boğazına yapıştı. "Evet, işte bu. Çok iyi."

Çekti ve bu sefer ona nefes almasını söylemek zorunda kalmadı. "Sikimin boğazını doldurmasını seviyorsun, değil mi?"

Tabii ki cevap veremezdi. Ama cevap vermek zorunda da değildi, adam onu çok iyi tanıyordu. "Hazır ol. Boğazından aşağı boşalacağım. Hepsini al. Son damlasına kadar."

Sikini son bir kez daha derinlere soktu ve serbest bırakırken başını sabit tuttu. Sonrasında kendini tamamen tükenmiş hissetti. O kadar sert boşalmıştı ki saatlerce hareket etmek istemedi. Hareket edebileceğinden bile emin değildi. Ama kendini dik durmaya zorladı, elini uzattı ve

Sasha'nın kalkmasına yardım ediyor.

"Beklediğinize değdi mi?" diye sordu.

Onu bir saman yığınının yanına götürdü. "Evet, küçüğüm." Oturdu ve onu kucağına çekti. "Her dakikasına değdi.

beklemek. Aslında o kadar iyiydi ki, bence bir ödülü hak ettiniz."

Cole ahırın içini taradı. Bulunacak çok az şey vardı ama uzak köşede birkaç ip bobini gördü.

"Hemen döneceğim." İşe yarayacağından emin olmak için ipi almaya gitti. En kötü ihtimalle bileklerinde birkaç ip yanığı olacaktı.

Kızın samanların üzerinde dinlendiği yere geri döndü ve ipi gördüğünde gözlerinin nasıl heyecanla açıldığını fark etti. "Heyecan mı?"

"Ödül dediğinizde, efendim, işin içine ipin gireceğini bilmiyordum."

"İp bir sorun mu?" diye sordu, cevabı bildiğinden oldukça emin olmasına rağmen.

"Hayır, efendim. Her şey iple her zaman daha iyidir."

"Katılıyorum. Şimdi asıl soru, seni nereye asacağım?" Etrafına bakındı, güvenli ve çok kirli olmayan bir yer bulmaya çalışıyordu. Gözleri bir şeye takıldı.

Arka duvara dayalı tahta bir bloğa doğru yürüdü. "Buraya gel, ufaklık."

Biraz korkuyla ama daha çok heyecanla ona doğru yürüdü.

"Burada, bloğun üzerinde dur." Kız yerine oturunca, bileklerini birbirine bağladı ve başının üzerine çekti, ipin diğer ucunu duvardaki bir kancaya taktı.

"Nasıl hissediyorsun? Çok sıkı ya da rahatsız değil mi?"

İpi iyice çekti. "Hayır, efendim. Her şey yolunda."

"Her şey çok ama çok daha iyi olmak üzere." Kızını okşadı ve pantolonunun fermuarını açarak bacaklarından aşağı itti ve onu belden aşağısı çıplak bir şekilde ortaya çıkardı. "Ne kadar iyi bir kız."

"Olamaz. Lanet olsun. Kırmızı!" Sasha sanki kaçmaya çalışıyormuş gibi kollarını salladı.

Kalbi hızla çarparak ayağa fırladı ve onu çözmeye çalıştı. Onu çözmekten başka bir şeye odaklanamadığı için her şeyi görmezden geldi. Titremiyordu, bu da panik ataksa bile daha önce olduğu gibi ortaya çıkmadığı anlamına geliyordu. Tavırları da eskisi gibi görünmüyordu. Birinden önce de.

"Sorun nedir?" İpe sert bir sarsıntı verdi, sonunda çekerek serbest bıraktı. Lanet olsun, aptalın tekiydi. Yanında makas olmadan onu bağlamıştı. Bu bir çaylak hatasıydı ve sadece daha iyisini bilmekle kalmıyordu, Sasha daha iyisini hak ediyordu.

"Dışarıda," diye mırıldandı. Elleri serbest kalır kalmaz pantolonunu yukarı çekmek için eğildi ve hızla hareket etti ve görünüşünü elinden geldiğince düzeltiyordu.

"Ne?" Kız yaralanmamıştı. Gerçekten önemsedığı tek şey buydu.

"Dışarıda biri var, bu tarafa doğru yürüyor. Ne kadarını gördüklerini bilmiyorum."

Zihni sonunda Sasha'nın hiçbir sorunu olmadığını fark etti ve söyledikleri beynine işledi. Dışarıda biri mi vardı? Kim olduğunu anlayamadı.

ama yine de burayı satın aldığı söylentisi yayılmıştı.

Herhangi biri olabilir. Muhtemelen

Yakınlarda yaşayan ve onu hatırlayan çok sayıda insan vardı.

Lanet olası aptal zamanlama. Başka bir şey istemiyordu.

Sasha'yla başladığı şeyi bitirmekten daha iyiydi. Her kimse onu gönderecekti.

Ama ahırın dışından gelen tanıdık bir "Yoo-hoo!" sesi onu inletti.

"Ne?" Sasha sordu. "Seslerini tanıdın mı?" "Cole?" diye sordu dışarıdaki kadın. "Burada mısın? I Bir şey gördüğümü sandım."

"Kim o?" Sasha'nın sesi kızgın geliyordu. Ve o yapamadı onu suçladı. Ne de olsa onu adını unutturacak kadar sert bir şekilde boşaltmasına dakikalar kalmıştı. Kot pantolonunun dizlerinin kirli olduğundan bahsetmiyorum bile, bakmak isteyen herkese kısa bir süre önce tam olarak ne yaptığını anlatıyordu.

Derin bir iç çekti. "Mary Catherine."

Dördüncü Bölüm

Ne oluyor lan?

Sasha Cole'a kızmaması gerektiğini biliyordu; onun ortaya çıkıp her şeyi mahvedeceğini bilmesine imkan yoktu. dünyayı sarsacak bir orgazm olacağını biliyordu. Ama Gerçek şu ki, kızgındı ve ona en yakın kişi oydu.

Ellerini kalçalarının üzerine koydu. Sasha, Cole'un eski sevgilisi onu terk ettiğinde bir şey söyleyemeyecek kadar tereddütlü ve kararsızdı.

Cole'la ilk kez birlikte yattıkları günün ertesi sabahı beklenmedik bir şekilde uğramıştı. Ama o o zamandı, bu ise şimdi. Ve şimdi tereddüt etmiyor ya da emin değildi. "Eski kız arkadaşlarının oynadığı bir oyun gibi mi? Bizi kaç kez engelleyebileceklerini mi görmeye çalışıyorlar? Beni çıplak görürlerse bonus puan alıyorlar mı?"

"Sasha," dedi Cole.

"Merhaba!" dedi dışarıdan gelen neşeli ses. "Sesler duyuyorum."

Sasha gözlerini devirdi.

Saniyeler sonra, gri saçları olan minyon bir kadın çilek sarısı saçları kapıda belirdi. "Burada birini gördüğümü sandım."

Ama sarışın Sasha'ya hiç dikkat etmedi. Gözleri sadece Cole'u görüyordu.

"Cole Johnson," dedi, belli ki soğuk karşılanmasını umursamıyordu. "Burayı satın aldığını duydum ve dün o garip arabayı gördüm. İkiyle ikiyi bir araya getirdim ve gelip merhaba demeye karar verdim."

"Merhaba," dedi Sasha, ama Mary Catherine ona doğru bakmadı bile.

"Evi aradım ama kimse cevap vermedi ama araba hâlâ dışarıdaydı, ben de burada olma ihtimalini düşündüm." Ellerin havaya kaldırdı. "Ve işte buradasın!"

"Nasılsın, Mary Catherine?" Cole sordu.

Sarışın onun ilgisinin odağı olmaktan fazlasıyla memnun görünüyordu. Yanakları gerçekten de kızarmıştı. "İyiyim. Ben de iyiyim. Sen nasılsın?"

"İyiyim, teşekkür ederim."

"Döndüğüne inanamıyorum. Temelli mi geldin?"

Sasha'nın yanında durmak için hareket etti ve bir kolunu onun omuzlarına doladı. "Hayır, aslında. Sadece bir hafta kadar buradayız. Bu benim Sasha'm. Sasha, bu Mary Catherine. Birlikte büyüdük; o papazın kızıydı."

Her Geyi gayet sakın bir Gekilde anlatmış, bu girişten önce Mary Catherine hakkında tek kelime etmiş olduğuna dair hiçbir belirti vermemişti.

Kadın hâlâ ona doğru bakmıyordu. "Evli misiniz?"

Cole başını salladı. "Bu kadar çok kelimeyle değil."

Bunun üzerine kaşlarını çattı. "Başka bir deyişle?"

"Önemli olanlarda." Cole Sasha'nın yakasını okşadı, belki de diğer kadının fark edip etmediğini ve anlamını bilip bilmediğini görmek için.

Görünüşe bakılırsa, öyle görünmüyordu. "Evliydim. Geçen yıl boşandık."

"Bunu duyduğuma üzüldüm."

Mary Catherine güldü. "Kesinlikle değilim. Götün tekiydi ve sıkıcıydı. Ondan kurtulduğuma sevindim. Sen Hiç çocuğunuz var mı? Benim

üç tane var." "Hayır.

Hayır, çocuk."

Şimdi de Sasha'ya baktı. "Bu çok kötü. Kısırlık mı?"

"Öyle bir şey yok. Sadece cehennem gibi seksi bırakmaya hazır değilim. Ayrıca, göğüslerinin sarktığını duydum. Ve sen de

çocuk bezi, kolik, araba kullanmak ve üniversite ile uğraşmak. Ve ateşli seksi bırakmaya hazır olmadığımı söylemiş miydim?"

Cole öksürdü, belli ki kahkahasını gizlemeye çalışıyordu. Ama önlerinde Mary Catherine'in gözleri parlıyordu.

"Bence bu sadece bencillik," dedi.

Sasha omuz silkti. "Çünkü günlerce sürecektir kadar iyi bir seks ve bayıltacak kadar yoğun bir orgazm yaşamadın." Buradaki işi bitmişti. Cole'un göğsünü okşadı. "Siz iki eski dostun hasret gidermesine izin vereceğim. Sizi yemek odasında çıplak bekliyor olacağım. Hâlâ vaftiz etmemiz gereken masa."

"Çok güzel," dedi Mary Catherine, sesinden alaycılık damlıyordu.

"İnanılmaz biri." Cole, Sasha'nın geri çekilişini izledi. gurur ve arzusunun bir kombinasyonu. Vay anasını, Mary Catherine'e haddini bildirirken çok seksiydi.

"Bir kadında aradığın şey gerçekten bu mu?"

Cole öfkeli cevabını bastırdı ve sakince, "Neden buradasın Mary Catherine?" diye sordu.

"Sana eve hoş geldin demek için söyledim."

"Burası ev değil. Burası yatırım amaçlı bir mülk. Evim Amerika'da, bir aydan kısa bir süre içinde döneceğim hafta."

Onun sözlerini hiç düşünmemiş gibi görünüyordu. Onun yerine ahırın etrafında dolaşarak her şeye baktı.

"Burada bir sürü anı var. Hatırlıyor musun?"

"Elbette." Onun gitmesi gerekiyordu; yemek odasında bekleyen ateşli bir randevusu vardı. "Gel hadi. Seni arabana kadar geçireyim."

"Sarılmayacak mıyım? Eski günlerin hatırına?"

"Hayır, korkarım değil." Ahır kapısına doğru yürümeye başladı.

"Başka kadınlara dokunmana izin vermiyor mu? Seni kaybedeceğinden mi korkuyor?"

Bu kadarı yeterliydi. Olduğu yerde durdu, arkasını döndü ve ona, kendisine bu ödülü kazandıran bakışını attı.

lakabı Badass Brit. Mary Catherine'in gözleri şokla irileşti.

Yavaşça konuştu, "Eğer bir erkek olsaydın, Sasha'ya karşı bu kadar saygısız olduğun için çoktan yere serilmiş olurdun. O benim başıma gelen en iyi şey ve hiç kimse - tekrar ediyorum, hiç kimse - ona saygısızlık edemez. En iyi

Yapabileceğiniz tek şey evinize ve çocuklarınıza geri dönmek ve onu rahat bırakmak. Şimdi izin verirseniz, yemek odamda bana ihtiyaç var."

Onu orada öylece bıraktı ve kalıp kalmadığını görmek için arkasına bakmadı. Tanrım, on üç yaşındaki halini tokatlayabilirdi. Eskiden bundan hoşlanır mıydı? Bir Yenilenmiş bir amaçla adımlarını hızlandırdı ve eve doğru ilerledi. İçeri girer girmez yemek odasına yöneldi ama boş olduğunu gördü.

Ne oluyor be?

"Sasha?" diye seslendi. Sasha neredeydi? Tuvalete gitti. sabah odası, onu daha önce bulduğu yer, ama orada değildi. Yatak odalarında da yoktu. Pencerenin yanında durmuş, onun nerede olabileceğini düşünmeye çalışıyordu. Dışarıdaki bir hareket dikkatini çekti.

Sera.

Rekor sürede oraya vardı ve kapıyı iterek açtığı anda nefesi kesildi. Karıştırdığı toprak kabın içine düşmeden önce kendini ellerinin üzerinde yakaladı.

"Beklediğimden daha erken döndün," dedi sonunda. "Evet, ama yemek odasında değilsin ve Çıplak." Kollarını kavuşturdu ve ona Mary Catherine'e birkaç dakika önce attığı bakışın aynısını attı.

"Düşündüm ki-"

Onu durdurmak için elini kaldırdı. "Ne düşündüğün umurumda değil. Üç dakika içinde yemek odasında olacağım ve sen de orada cırılçıplak olsan iyi edersin."

Bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açtı ama belli ki vazgeçti. Ayağa kalktı, dizlerini fırçaladı ve aceleyle kapıdan çıktı.

Otuz saniye bekledi ve sonra takip etti. Vaftiz etmesi gereken bir masa vardı.

Beşinci Bölüm

Cole, bir haftalık misafirlerini taşıyan araba yanaşırken ön kapının dışında bekledi. Sasha kapının yanındaki yerinden onu izliyordu. Ellerini Cole'un kendisi için hazırladığı üniformanın üzerinde gezdirdi ve elleri titredi sadece biraz heyecanlı.

Cole'un onlar için planladığı hafta daha önce yaptığı hiçbir şeye benzemiyordu ve oyunculardan herhangi birinin de benzer bir şey yaptığını hayal bile edemiyordu. O yapmamıştı.

Ona fazla bir şey söylememişti, sadece biraz rol yapmayı bekliyordu. Cole'un bugün herkesin gelişi için özel olarak seçtiği hizmetçi kıyafetini giymek oldukça hoşuna gitmişti. Özellikle de Cole'un tasmaını takarken. Tam olarak iki hafta boyunca onu köle olarak eğittiği zamanki gibi değildi, ama öyleydi Yeterince yakın.

O zamandan beri, Cole'un olmayı neden bu kadar çok sevdiğinin kökenine inmek için elinden gelen her şeyi yapmıştı. Aslında, bir defterin yarısını düşünceleriyle doldurmuştu. Bir yandan, bundan hoşlanmaması gerektiğini hissetti. Ne de olsa o küçük bir işletme sahibiydi. Zeki ve kendi kendine yetebilen biriydi. Öyleyse neden Cole'a hizmet etmekten zevk alıyordu?

Daha önce itaatkâr doğasını hiç sorgulamamıştı, Ama onun kölesi olmayı denedikten sonra, bu deneyimin ona hissettirdiklerini sorgulamadan edememişti. Ona yirmi dört/yedi saat hizmet etmekle ilgili her şeyi onu huzurlu ve mutlu hissettiriyordu. Her ne kadar ona bir Efendi/köle ilişkisi içinde olmayacaklarını söylemiş olsa da İlişkinin bu noktasında, sadece bunu düşünmek bile

karnını heyecanla titretiyordu.

Belki de bu yüzden bu haftayı dört gözle bekliyordu. Hayır, tam olarak köle olmak gibi değildi ama oldukça yakındı. Daha şimdiden Cole'un üniforma içinde ona bakarken gözlerinin şehvet ve istekle karardığını görebiliyordu. Sadece rol yapmak için olsa bile. Tabii ki, muhtemelen onun bir kölesi olmadığı gerçeği de hoşuna gitmişti.

Kısa eteğinin altında bir şey yok.

"Hiç beklemediğin bir anda seni duvara yaslayacağım, eteğini kaldıracağım ve seni güzelce ve sertçe becereceğim."

üniformayı hazırladığında ona söyledi.

"Evet, efendim. Lütfen, teşekkür ederim ve şimdi yapabilir misiniz?" diye sormuştu ama o sadece gülmüş, arkasına bir şaplak atmış ve sabırlı olmasını söylemişti.

Cole arabanın kapısını açtı ve Abby ile Julie'yi dışarı çıkardı. İki kadın başlarını birleştirmiş, devasa eve bakıyorlardı. Arabanın sürücüsü Daniel ve Nathaniel'i dışarı çıkardı.

ve sonra arkadan çantaları aldı. Cole ona ilerlemesini işaret etti.

Oyun başlasın.

Merdivenlerden aşağı, Cole'un durduğu yere doğru koştu, dörtlü ile konuşuyordu. "Ah," dedi onu gördüğünde. "İşte benim hizmetçi kızım, Bayan Blake. Bayan Blake, hanımları odalarına götürür müsünüz? Eminim bu kadar uzun bir yolculuktan sonra kendilerini yenilemek isterler. Bayan Blake

Beyler ve ben otuz dakika içinde kütüphanede bir şeyler içmek istiyoruz."

Otuz dakika. Gülümsemesini gizledi. Bu bir rol yapma oyunu olsa da, ona arkadaşlarıyla sohbet etmesi için zaman veriyordu. "Emredersiniz lordum." Reverans yaptı ve ayağa kalkarken onun göz kırpışını kaçırmadı. "Bayan West, Bayan Masterson, sakıncası yoksa beni takip ediyor."

Her iki bayan da erkeklere veda edip arkalarından yürüdüler.

Hep birlikte girişe doğru ilerlerken Sasha. Eşiği geçene ve

ağır ahşap kapılar arkalarından kapanana kadar rollerini sürdürdüler.

"Kızım, şu haline bak," dedi Julie. "Hizmetçi gibi giyinmiş çok seksi görünüyorsun."

Abby başıyla onayladı. "O üniformalardan bir tane de ben almalıyım. Nathaniel ölür."

Sasha, "Bu kesinlikle birkaç fanteziyi körükledi," dedi, kısa eteğini çekiştiriyor. "Aksini söylersem yalan söylemiş olurum." "Ve şu eve bak." Julie antreyi dolaştı.

"Çok büyük. Kaç yaşında bu arada?"

"Sanırım Cole en az birkaç yüz yıl demişti. Bu birkaç kez yenilendi." Sasha kadınlara kendisini takip etmelerini işaret etti. "Yukarı gelin. Size evinizi göstereyim. odalar."

Abby, "Amerika'da kesinlikle böyle bir şey bulamazsınız," dedi. "Çok çarpıcı."

"Bahçeleri görene kadar bekleyin. Bence biz Yarın orada bir şeyler olacak. Cole bana tüm planlarını anlatmayacak."

Hayal mi görüyordu yoksa Julie ve Abby arasında bir bakış mı geçti?

Başka bir şey söylemediler, o da onları üst kattaki büyük yatak odalarına götürdü. Sağdaki ilk yatak odasında durdu. "Abby, sen ve Nathaniel burada kalacaksınız." O Koridorun karşısını işaret etti. "Julie, sen ve Daniel içeridesiniz."

Julie'nin gözleri neşeye dans ediyordu. "Peki sen nerede uyuyorsun?"

"Hizmetçinin odası bir kat daha yukarıda." "Sorudan kaçıyor musun?" Abby sordu.

Ön kapı merdivenlerden aşağı doğru açıldı ve erkek kahkahalarının sesi havayı doldurdu.

"Efendi Johnson bazen geceleri yardım istiyor, bu yüzden benden odasında uyumamı istedi," dedi, Rolüne geri dönerken suratını asmamaya çalışıyordu. "Ama böyle skandal bir bilginin ortaya çıkmasını istemezdi. Yani bunu kendine saklayacaksın, öyle mi?" "Elbette," dedi Abby.

"Gecenin bir yarısı koridorda yürüyen birini duyarsanız, muhtemelen benimidir. Kontrol etmenize gerek yok." Sasha Düşünceliymiş gibi dudaklarına dokundu. "Ve eğer herhangi bir çığlık, inleme ya da buna benzer bir şey duyarsan, bu sadece benim Efendi Johnson'ın ihtiyaç duyduğu yardımı sağlamak. Daha sessiz olmaya çalışmamı söyledi ama bazen elimde değil. o."

Julie kahkahalarını tutmaya bile çalışmadı. "Anlaştık. Ama Odamızdan gelen garip sesleri duymazdan geldiğiniz sürece sorun yok."

El sıkıştılar.

Abby parmağını odasının kapısının pervazında gezdirdi. "Odamda kendimi yenilemek istemiyorum. İstiyorum ki burayı daha çok görmek istiyorum. Bize biraz etrafı gezdirebilir misin?"

Kahretsin. Lanet olsun. Kahretsin. Sasha koridordan kütüphaneye doğru koştu. Ya da bir tepsi içki taşıırken ne kadar hızlı hareket edebiliyorsa o kadar hızlı. Kadınlara yaptığı tur planladığından daha uzun sürmüştü ve erkeklere içecekleri getirmekte on dakika gecikmişti.

Kapının önünde durup derin bir nefes aldı ve kapıyı çaldı.

"Girin," dedi Cole içeriden.

Kapıyı iterek bir aralık açtı. Cole şöminenin yanında duruyordu. Diğer iki adamı göremiyordu.

"Bugün, lütfen, Bayan Blake. Sanırım bizi yeterince beklettiniz."

Kahretsin.

Kapıyı sonuna kadar iterek açtı ve içeri girdi.

"Tepsiyi sağındaki masanın üzerine koy ve sonra gelip önümde diz çök," dedi Cole tüylerini ürperten bir sesle.

Adamın dediğini yapmak için acele etti, önünde diz çökerken hâlâ içinden küfürler savuruyordu.

"Sana burada içki içmeni ne zaman söyledim?" diye sordu. "Bana hanımefendileri odaları."

"Anlıyorum, yani anladın mı?"

"Evet, efendim."

"Bayanlarla konuşmanız için size zaman tanıyarak cömert davranmış olmuyor muyum?"

"Evet, efendim. Çok cömert."

"Yine de burada, kütüphanede misafirlerime saygısızlık ederek bana teşekkür ediyorsunuz."

"Saygısızlık etmek istemedim, efendim."

"Bunu isteyip istemediğiniz bu tartışma için önemsiz. Size bir emir verildi, siz buna uymadınız ve şimdi bunun sonuçları olacak."

Her şeyin canı cehenneme. İlk günün böyle geçeceğini hayal etmemiştir.

"Usta West ve Usta Covington'a sordum. düzeltmenize yardımcı olmak isterler. Ancak, üst kattaki hanımlarla olan ilişkileri nedeniyle bu görevi kabul etmediler."

Kendi kendine rahat bir nefes aldı. Bu ne kadar utanç verici olurdu? Cole'un onu cezalandırması yeterince kötüyken bir de başkası için mi?

"Varis Brose yirmi dakika önce geldi ve bana yardım etmekle ilgili bir sorunu yok."

Birdenbire kafasında mırıldanacak küfür kalmamıştı. Heir Brose yıllar önce Cole'a akıl hocalığı yapmış olan adamdı. İnsanlar Cole'un sert biri olduğunu düşünüyordu ama bunun tek nedeni Heir Brose ile hiç tanışmamış olmalarıydı.

"On dakika geç kaldığın için on kırbaç yemene karar verdim. Beşi bastonumla benden, beşi de Heir Brose'dan kemeriyle. Daha sonra geç kaldığınız için özür dileyebilirsiniz. Herhangi bir sorunuz var mı?"

"Hayır, efendim."

"Bana neden cezalandırıldığını söyle."

"Çünkü otuz dakika içinde kütüphanede içki servisi yapma emrinize itaat etmedim."

"Çok iyi. Gel, şömineye yaslan ve hazırlan.

Başkaları da olduğu için çıplak olmanızı talep etmiyorum."

Bu garip değil miydi? Kendini bildi bileli ilk kez, diğer insanların yara izlerini görmesi aklına gelmemiştir. Bu çok ilginçti. Bunun neredeyse yüzde 100 iyileştiği anlamına mı geldiğini merak etti.

Ayağa kalktı ve şömineye doğru yürüdü. Oldukça alçaktı, bu yüzden başını kollarının üzerine yaslayabiliyordu.

Daniel ve Nathaniel'in odada kalıp kalmadığına bakmadı. Kaldıklarını varsayıyordu, çünkü Sonra onlardan özür dileyeceğim.

Arkasında belli belirsiz bir mırıltı vardı. Kadın Cole'dan başka bir Dom'un ona ilk kez dokunacağını fark etti. Paniğe kapılmak için bekledi. Boğazını pençeleyen dehşetin ya da çok iyi hatırladığı terlemenin belirtilerini aradı. Ama hiçbir şey yoktu.

Ancak bu yeni bilgiyle sevinecek zamanı olmadı çünkü arkasından biri yaklaştı. Tanıdık bir el eteğinin kenarını kaldırdı ve kemerinin içine soktu.

"Sert ve hızlı," dedi Cole. "Saymaya gerek yok."

İlki düşmeden önce sadece başını sallayacak zamanı vardı. Kadın

Derin bir nefes çekti ve ikincisi için kendini hazırladı. Sözüne sadık kalarak, sonraki dört tanesi hızla düştü. Yine de işi bittiğinde uzaklaşmadı. Bunun yerine, onun omzunun yanında durmak için hareket etti. Her ihtimale karşı ona yakın olmak için.

Ona ihtiyacı olduğunu düşündü.

Fritz elini sırtında gezdirdiğinde kısa bir süre sarsıldı. Ama Cole omzuna bir el koydu ve iyi olacağını biliyordu.

"Devam edebilir miyiz?" Cole sordu.

Fritz'in uzaklaştığını hissetti, muhtemelen Cole'un devam edebileceğini gösterir. Yalan söyleyebilirdi. Kolay olurdu.

ve Cole asla bilmeyecekti. Kimse bilmeyecekti. Ama onu bundan alıkoyan şey Cole'u kandırmaktan çok daha fazlasıydı. O

başka bir erkeğin ona dokunabileceğini kanıtlamak istiyordu. Cole ile iyileşme sürecinde daha da ilerlediğini. Ve şimdi yalan söylerse bunu yapamazdı.

"Evet, efendim."

Fritz yerine geri dönerken arkasındaki hava hareketlendi. "Saymaya gerek yok."

Cole gibi onun vuruşları da sert ve hızlıydı. Ağlamıyor olsa da gözlerinden birkaç damla yaş kaçmıştı. Fritz'in ona biraz hafif davrandığını hissediyordu.

Cole elbisesini tekrar yerine çekti. "Git özürlerini dile ve erkeklere içki servisi yap."

Biraz kıpırdanarak, yavaşça masaya doğru ilerledi. erkeklerin oturduğu yerin önünde. Çok dikkatli bir şekilde dizlerinin üzerine çöktü ve başını öne eğdi. "Geç kaldığım için lütfen beni affedin. Saygısızlık etmek istemedim."

"Her şey affedildi," dedi Daniel.

Nathaniel ekledi, "Katılıyorum, artık bunu düşünmeyin."

Ayağa kalktı ve her adama bir içki ikram etti. Çılgıncaydı ama kendini hiç de utangaç hissetmiyordu. Ne zaman Herkese servis yapıldıktan sonra tepsiyi geri koydu. Cole henüz oturmamıştı ve kadın tepsiyi kaldırdığında başını salladı.

ona bir içki teklif etti. Aslında bu şekilde daha iyi oldu, çünkü onun bardağını Fritz'e verebildi.

O daha ne yapacağını düşünmeden Cole yanına geldi ve onu kollarının arasına aldı. "Beyler," dedi. "Bize izin verirsiniz."

Adamların cevap verip vermediğini duymadı. Dikkati onun kollarında olmanın ne kadar iyi hissettirdiğindeydi, onun kokusu

Konuşurken göğsünün hareketini, kalbinin atışını, genel olarak kendisini. Kütüphaneden çıktılar ve adam onu yakındaki küçük bir oturma odasına götürdü, orada bir

kanepeye oturdu
kucağında onunla.

"İyi misin?" diye sordu, saçlarını okşadı ve alnına bir öpücük kondurdu.

"Evet, efendim." Sonsuza kadar onun kollarında kalabilirdi; olmayı tercih edeceği başka bir yer yoktu. Onun kucağında kendini her zaman korunmuş ve güvende hissediyordu. Ve sadece fiziksel olarak değil, ama Duygusal olarak da, çünkü ruhunu açabileceğini ve onun da bunu canı pahasına koruyacağını biliyordu.

"Fritz'in bu işe karışması konusunda ne hissedeceğinden emin değildim."

"Arkama geçene kadar senden sonra ilk kez başka bir Dom olacağını fark etmemiştim."

"Bu düşünce aklımdan geçti." Onun sesindeki gülümsemeyi duydu.

Bu yüzden omzunun yanında durduğunu fark etti.

"Herhangi bir panik belirtisi var mı?" diye sordu.

Yanıt vermek için acele etmedi. Zihinsel olarak, panik atağın habercisi olduğunu bildiği işaretleri kontrol etti. Ama hiçbir şey yoktu. Bu düşünce neredeyse başını döndürüyordu. Geri çekildi ve ona baktı. "Hiçbir şey yok efendim. Sanki panik hiç olmamış gibi. Başlamak için orada."

"Ama ikimiz de öyle olduğunu biliyoruz," dedi. "Bu yüzden bugün sana oldukça yakın durursam beni affedersin. Her ihtimale karşı."

Onu daha yeni sopalamıştı. Ve ek olarak başka bir Dom'dan ona kemer takmasını istemişti. Arkası ağrısa da kalbi doluydu. Çünkü az önce ona nasıl Onunla ilgilenirken çok gayretliydi.

Onun kucağına daha da sokuldu. "Teşekkür ederim, efendim." "Abby ve Julie yerleştiler mi?" diye sordu.

"Sanırım öyle. Ben yanlarından ayrıldığımda dışarı çıkmayı planlıyorlardı." Yüzünü ona dönebilmek için biraz döndü. "Geç kaldığım için özür dilerim."

"Sus." Bir parmağını dudaklarının üzerine bastırdı. "Bu konu halledildi. Tekrar gündeme getirmeye gerek yok."

Bazen onun bunu nasıl bu kadar çabuk silebildiğini anlamakta zorlanıyordu. Sonuçta, o hala

hatırladı. Ama bunun üzerinde durmaması gerektiğini biliyordu.

Bunun yerine, bunu sadece verdiği ders için hatırlamalıdır. ona öğretti. Çok ilginç bir konu. Belki de bu akşamki günlük seansının konusu bu olabilir.

"Kahretsin," dedi Cole. "Burada su ya da merhem yok."

"Burada tek başıma oturabilirim."

"Belki senin için sorun yok ama benim için yok." Birkaç saniye sessiz kaldı. "Seni odamıza kadar taşıyacağım. İhtiyacım olan her şeyin orada olduğuna inanıyorum."

Yeni gelen misafirlerle dolu bir evleri olmasına rağmen, sonraki bir saat boyunca Cole ve Sasha sadece birbirlerine odaklandılar. Cole'un önümüzdeki yirmi dört saat boyunca doruğa ulaşmasına izin vermeyeceğini biliyordu ama sorun değildi. Ona sahipti.

Tek ihtiyacı olan da buydu.

Altıncı Bölüm

Sasha mutfaktan çıkıp yemek odasına baktı. ertesi öğleden sonra. Herkes oturuyordu; Cole tabii ki masanın başındaydı. Derin bir nefes aldı, avuçlarını üniformasının üzerinde gezdirdi ve omuzlarını dikleştirdi. Daha önce gruptaki Dominantlara çay servisi yapmış olsa da, ilk kez itaatkârlara da servis yapacaktı. Sadece bu da değil, Julie ve Abby onun arkadaşlarıydı ve her şeyin mükemmel olmasını istiyordu.

Masa hazır olduğuna göre çaya başlayabilirdi. Ocaktaki su neredeyse hazır görünüyordu, bu yüzden kullanacağı tepsiyi aldı ve ocağın yanına yerleştirdi.

"Aman Tanrım, kadın, bunu mu giyiyorsun?"

Cole'un sesiyle sıçradı, etrafında döndü ve bir elini göğsüne koydu. "Efendim, siz beni korkuttu."

"Her ne olursa olsun, size bir soru sordum."

"Evet, efendim. Bunu giyiyorum." Bunu biliyordu, çünkü bu sabah bunu hazırlayan oydu. Yine de bunu ona hatırlatmadı.

Kaşlarını çatıyordu ve bu hoşuna gitmemiştii ama ne yapacağını da bilmiyordu. Adam ona yaklaştı ve kadın önünde diz çökme isteğine direndi. Adamın elleri kalçasının üst kısmına gitti.

"Etek tamamen çok kısa." Elleri yukarı doğru ilerledi ve çok geçmeden kadının seksiyile alay etmeye başladı. "Peki bu ne? İç çamaşırı yok mu? Birisi çok yaramaz bir kız."

"Özür dilerim, efendim. Gelecekte daha iyisini yapacağım." Söyleyecek başka bir şey bulamadı, ne de olsa kıyafeti seçen oydu.

"Eminim hatırlayacaksın. Ve eminim birazdan kıcına atacağım dayak da hatırlamana yardımcı olacaktır."

Ona şaplak mı atacaktı? Burada mı? Şimdi mi? "Ama efendim. Su. Ve misafirleriniz kapının hemen dışında."

"Evet, öyle. Sanırım ne kadar yaramaz olduklarını duyacaklar.

Sen de öyleydin. Çünkü seni duyabilecekleri kadar yüksek sesle tokatlayacağım."

Kahretsin, tamamen ciddiye. "Su," diye tekrar denedi.

"İyi olacak. Ancak şaplaktan kurtulmaya çalışmak size sadece daha fazla vuruş kazandırır."

Akıllıca ağzını kapalı tuttu.

"Git tezgahın önünde dur. Ellerin kenarda olsun, bacaklarını aç ve kıcını yukarı kaldır."

Hemen hareket etmedi. Onun yerine, adamın çekmeceleri açıp bir şeyler aramasını izledi. Ama önce Ne aradığını görebiliyordu, başını kaldırdı ve onu izlediğini gördü.

"Sadece dayak yemene katkıda bulunuyorsun," dedi ve çekmeceleri karıştırmaya geri döndü.

Hay sikeyim. Onu avıyla baş başa bıraktı ve işaret ettiği yere doğru ilerledi. Yerine geçene kadar çekmecenin kapandığını duymadı.

Ona doğru ilerlerken sessizdi ve arkasına geçtiğinde delikli bir tahta kaşığı sağındaki tezgâhın üzerine koydu.

"Neden delikli olanı seçtiğimi biliyor musun?"

"Daha az rüzgar direnci mi, efendim?"

"Evet, bu da daha çok acıtacağı anlamına geliyor.

Mükemmel bir

yaramaz hizmetçi, sanırım. Eteğini kaldır ve bana kıcını göster."

Emredileni yaptı ve hızla pozisyonuna geri döndü.

"Çok güzel. Sana saydırmayacağım ama kendini tutmanı da istemiyorum. Ağla, çığlık at, adıma küfret. Konuklarımın, hizmetçi kızlarla nasıl başa çıktığımı duymasını istiyorum. uygunsuz bir şekilde."

Kendi kendine bunun rol oyununun bir parçası olduğunu söyledi. Ona gerçekten ceza olarak şaplak atmayacaktı. Onun gibi değil Ama bu, ilk vuruşu beklerken kışını sıkmasını engellemedi.

"Aman Tanrım," dedi elini kadının etinde gezdirerek. "Buna izin veremeyiz. Sanırım sert yöntemlere başvurmak zorunda kalacağım. önlemler."

İnledi çünkü onun sert önlemlerle neyi kastettiğini çok iyi biliyordu, haftalar önce de benzer bir şey yapmıştı.

Yeterince emin, kayganlaştırıcının serin ıslaklığını hissetti. anüsüne uyguladı. Ve adam bir tıkaçı içeri iterken kadın bir çığlık attı.

"İşte oldu. O kadar beğendim ki, çay servisi yaparken bunu takmanı isteyeceğim. Bu kışın kime ait olduğunu hatırlatması için." Hafifçe vurdu ve sonra eğilip fısıldadı, "Ve sonra kim sikecek."

Bununla birlikte, eliyle ona şaplak atmaya başladı. Hafifçe. Ve çok geçmeden, yemek salonunda oturup bekleyen insanlara aldırmadan tahrikinin arttığını fark etti.

Yüce İsa. Çay servisi yapmak için onu bekleyen insanlar vardı.

Tokat. "Benimle değilsin."

"Özür dilerim, efendim.

Sadece düşünüyordum-"

Tokat. "Sana düşünmeni söyledim mi?" "Hayır, efendim."

Tokat. Tokat. Tokat. Şimdi daha sert şaplak atıyordu. Kadın boğazından kaçan iniltiyi durduramadı. Eğer sadece Dokun ona.

"İşte bu, seni yaramaz kız. Bırak çıksın." Onu tekrar tokatladı, sonra parmaklarını bacaklarının arasında gezdirdi. "Tsk, tsk, tsk. Şuna bak. Şaplaklar seni azdırıyor."

Bir sonraki tokat klitorisine indiğinde sarsıldı. "Evet, efendim." Adam durdu ve kız sızlandı. "Lütfen, lütfen, efendim."

Etine çarpan sert ve hızlı bir ses kaşığı aldığını gösterdi. "Bu nasıl?" diye sordu ve ona bir tane daha verdi.

Bir sonraki indiğinde nefesini içine çekti. "Çok iyi, efendim."

Memnuniyetle homurdandı ve ona şaplak atmaya ve onu doruk noktasına getirmeye ve sonra orada asılı kalmasına izin vermeye devam etti. Bir süre sonra, artık ses çıkardığının farkında değildi, ama ses çıkardığından oldukça emindi. Ve vuruşlarının arkasına o kadar güç koymadığını hissedene kadar sonsuza kadar gibi görünüyordu.

"Daha fazlasını istiyorum, efendim," diye mırıldandı.

Boğazından kısık bir sesle kıkırdadı. "Şimdi değil, belki daha sonra. Çaydan sonra."

Çay. Lanet olsun. Unutmuştu.

Anal tıkaç takarken ve fena halde azginken nasıl çay servisi yapacaktı?

"Eğer iyiysen, sonra gelmene izin veririm." Nefesi kulağını gıdıkladı ve omurgasından aşağı ürperti gönderdi.

"Teşekkür ederim, efendim."

Kadının kıyafetlerini düzeltti ve alnından öptü. "Bir şey değil. Git her şeyi hazırla. Ben misafirlerimle ilgileneceğim."

Başını salladı ve suyu yeniden yapmak için ocağa geri döndü.

Cole yemek odasına girdi ve tüm konuşmalar kesildi. Masanın başındaki yerini aldı. "Çay birazdan servis edilecek."

"Kahretsin, bunu şimdi yapmak zorunda mıydın?" Daniel sordu. "İçimde o kadar kan varken çay içmek için sabırsızlanıyorum. aletimde toplanıyor."

"Burada saklayacak bir şey yok." Cole başını Julie'ye doğru eğdi. "Bana öyle geliyor ki dizlerinin üzerinde daha faydalı olabilecekken senin yanında oturuyor. Zamanımız var."

Julie bir şey söylemedi ama yanakları biraz kızardı. Cole, Daniel'a yemek odasında servis yapmakta bir sorun yaşayacağını düşünmüyordu, daha önce de herkesin içinde oynamışlardı. Onun Telefonu gelen bir mesajla çaldı ve tekrar baktığında Julie masanın altına kaymıştı.

Sasha içeri girdiğinde, Julie bu kez yüzünde yumuşak bir gülümsemeyle koltuğuna geri dönmüştü. Bir gülümseme Sasha hemen fark etti ama Cole onu çok iyi tanıdığı için fark edebildiğini düşünüyordu.

Ona nasıl bir şey istediğine dair talimatlar vermişti. ve o da tam olarak onun istediği gibi yaptı. Önce Nathaniel'e hizmet ederek başladı ve sonra Cole ile bitirmek için masanın etrafında dolaştı. Cole, Nathaniel'in suyunu doldururken elini onun çıplak kalçasında gezdirmekten ve poposunu çimdiklemekten kendini alamadı.

"Harika gidiyorsun," diye fısıldadı ve kızın yüzünde beliren sevgi ve mutluluk ifadesi karşısında kalbi eridi. Ama mutfağa geri dönmeden önce onun övgüsünü onaylamak için sadece başını salladı.

"Çay servisimizi Sasha'dan geri alabildin mi?" Nathaniel Abby'ye sordu.

"Hayır, efendim," diye yanıtladı karısı.

"Eve gittiğimizde bunu yapmak için not al."

Törenin geri kalanı olaysız geçti. Cole'un da bildiği gibi Sasha kusursuzdu. Sonrası için bir şey planlamamıştı ama kimse aldırıyor gibiydi.

Nathaniel, Abby ile birlikte yakındaki köyü keşfetmek. Daniel, Julie ile birlikte saat farkının etkisinden hâlâ kurtulamamışlardı ve "dinlenmek için" odalarına gidiyorlardı.

Eski arkadaşına, "Eğer böyle adlandırmak istiyorsan," dedi. "Sasha'yı kapacağım ve gelecek haftaya kadar onunla

sevişeceğim."

Daniel başını salladı ve Julie'yi merdivenlerden odalarına kadar takip etti.

Herkes gittikten sonra, Sasha'nın beklediği mutfağa gitti. Onun girişiyle dizlerinin üzerine çöktü. Bu onu asla nefessiz bırakmayan bir manzaraydı.

Elini kızın başının üstüne koydu. "Daha mükemmel bir çay servisine tanık olduğumu hatırlamıyorum küçüğüm. Olağanüstü biriydin."

"Teşekkür ederim, efendim."

"Her şeyi mükemmel bir şekilde yaptın ve seni o rolde izlemek tanık olduğum en ateşli şeylerden biriydi."

"Sizi memnun ettiğime sevindim efendim."

"Bundan asla şüphe etme." Kalkmasına yardım etmek için elini indirdi. "Buraya gel."

Öyle zarafet ve duruşla hareket ediyordu ki, onunla ilk tanıştığı yaralı itaatkâr halinden çok uzaktı. Ayağa kalkmayı başardığında onu göğsüne doğru çekti, ereksiyonunu ona doğru sürüyordu.

"Cehennem kadar sertim ve kıcını sikme sözümü yerine getirmeye hazırım."

Kadının vücudunda dolaşan heyecan titremesini kaçırmadı. İlk tanıştıklarında anal seksten nefret etmişti. Şimdi ona doyamıyordu.

"Çıplak olmanı ve yatağımızın üzerine eğilmeni istiyorum, böylece odaya girdiğimde açgözlü kıcının doldurulmak ve becerilmek için yalvardığını görecekim." Kadının arka tarafına bir tokat attı. "Git."

"Memnuniyetle efendim," diye mırıldandı o seksi sik beni sesiyle. Ama gitmek yerine elbisesini başının üzerinden çekti, sütyenini çözdü ve ikisini de yere bıraktı. "Beni nerede bulacağını biliyorsun."

Ve dakikalar sonra onu buldu, tam da istediği gibi onu bekliyordu. Tek kelime etmeden yukarı çıktı. Arkasına geçti, dizlerinin üzerine çöktü ve ıslak yarığını uzun uzun yaladı. Adam onu hazırlıksız yakalamıştı; kız sıçradı ve küçük sevimli bir çığlık attı.

"Bu amcığın tadına bakmak için sabırsızlanıyordum," dedi tenine karşı. "Bütün gün bunu düşündüm. Ne kadar ıslak olacağını beni." Bir kez daha yaladı. "Tadı ne kadar tatlı olurdu. Söylesene ufaklık, seni yemem mi yoksa kıcını sikmem mi daha çok hoşuna gidiyor?"

Adam onu tekrar yaladığında nefesi kesildi, çünkü bu sefer adam dilini içeriye doğru oynattı. "İkisi arasında nasıl karar verebileceğimi düşündüğünüzü bilmiyorum, efendim."

"Yine de dene."

Durmadı, onu yalamaya devam etti ve klitorisini yaladığında, "Aman Tanrım" diye çığlık attı.

Kızın arkasına bir tokat attı. "Söyle bana."

"Anal seks yapacağım, efendim." Kız ciyakladı ve adamın klitorisine attığı tokatla ayak parmaklarının üzerinde yükseldi.

"Neden?"

"Lanet olsun, ciddi misin sen? Sen bunu yaparken ben nasıl düşünebilirim?"

"Yap yoksa dururum." Kadın derin bir nefes alıp konuşana kadar tekrar başlamadı.

"Çünkü beni bu şekilde aldığında-"

"Söyle, Sasha."

"Çünkü kıcımı becerdiğinde, bu ham, ilkel ve tabu ve bir şekilde daha samimi oluyor." Adam onun tadına bakmaya devam ederken kadın ürperdi. "Sanki beni tekrar tekrar sahipleniyorsun. Kendimi hiç bu kadar itaatkâr hissetmemiştim."

Tam doruk noktasındaydı, tam da adamın onu istiyordu. Geri çekildi ve onun arka tarafını okşadı. "Çok iyi. Ne kadar kolay olduğunu gördün mü?"

"Evet, efendim," diye neredeyse sızlanarak cevap verdi.

"Sanırım bu fişi çıkarmamın zamanı geldi, böylece sana tekrar sahip çıkabilirim, sence de öyle değil mi?"

"Evet, efendim."

Fişi yavaşça çekip çıkardı ve daha sonra temizlemek üzere bir kenara koydu. Ona şaplak attıktan ve onu izledikten sonra çok sertleşmişti

uzun süre dayanamayacağını biliyordu. Beklettiği kayganlaştırıcıyla onu hazırladı ve sikine biraz sıvazladı.

İçine doğru uzun, tatlı bir itiş başladı. "İstediğin zaman boşalabilirsin."

"Teşekkür ederim efendim," dedi gergin bir sesle.

Onu daha kolay almak için ne yapması gerektiğini biliyordu ve vücudunun rahatladığını ve onu içeri alırken hafifçe geri ittiğini hissetti. Aletinin içeri doğru ilerleyişini izledi.

"Kahretsin, keşke bunu görebilseydin." Bacaklarının arasına uzandı ve klitorisini ovdu. "Sıcak kığın sikimi bütünüyle yutuyor. Seni yatağa atmamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum."

Kızın nefes alış veriş kesildi ve adam bir eliyle kızın klitorisini çalıştırırken diğer eliyle de kıza kötü fısıltılar söylemeye devam etti.

Diğer eliyle de sikini götüne sokmaya çalışıyordu. Sert bir şekilde boşaldı, sanki daha fazlasını içine almak için çaresizmiş gibi ona doğru geri itti.

Daha fazla kendini tutamadı ve onun kalçalarını sıkıca kavradı, içine boşalırken onu hareketsiz tuttu. Ancak aşağıya baktığında tam olarak ne kadar sert olduğunu fark etti.

onu tutuyordu.

Kendisi sıcak bir bez almak için banyoya giderken onu yatağa kadar kaldırdı ve dinlenmeye bıraktı. Döndüğünde kadın kıpırdamamıştı, bu yüzden ikisini de temizledi ve sonra ona katıldı, onu kucağına çekti.

"Biraz sert davrandım," dedi adam, kız daha da sokulurken. "Kalçada çürükler olabilir."

Cevap verdiğinde sesi uykudan ağırlaşmıştı. "Bu çok iyi."

"Öyle mi?"

"Mmm, üzerimde senin izlerinin olması hoşuma gidiyor."

Ona başka bir şey sormadı çünkü birkaç saniye içinde usulca horlamaya başlamıştı. Onu alnından öptü ve biraz da kendisi dinlenmeye karar verdi. Gözleri kapandı ve onun göğsüne değen sıcak nefesini ve parmaklarının onunkilere dolandığını hissederek uykuya daldı.

Yedinci Bölüm

Ertesi sabah, adamlar birlikte Kasaba barı, bayanlara konuşmak için zaman bıraktı. Üçü bir yere gitmeyi tartıştı ama sonunda şöyle karar verdiler malikanede kalıp biraz keşif yapmayı tercih ederler.

Tavan arasına çıkmayı planlasalar da Daniel'ın hazırladığı kahvaltıyla oyalanmaya başladılar.

Sasha Benedict yumurtasından bir ısırık aldı ve keyifle mırıldandı. "Benedict yumurtasına bayılırım, bayılırım, bayılırım. Bu çok lezzetli. Daniel'a tekrar teşekkür etmem gerekecek. Neredeyse yemek yapmak istememe yetecek kadar güzel."

Mutfakta yaptığı tek şey kahveydi. Neyse ki, iş için uzak yerlerde geçirdiği zaman nedeniyle Cole yemeklerle gayet iyi başa çıkabiliyordu.

"Biliyor musun," dedi Abby, "eğer bir gün Yemek yapmayı öğreniyorsanız, size gösterebileceğim birkaç kolay tarifim var."

"Daha önce Julie'nin tavsiyesi üzerine kolay olanı yapmıştım. Havuç soymak ve doğramak için üç saat harcadım." En iyi arkadaşına şeytani bir bakış fırlattı. "Neredeyse bir başparmağımı kaybediyordum ve parmaklarım günlerce turuncu kaldı."

Julie gözlerini devirdi. "Aman Tanrım. Çok mu dramatik? Belki bir dahaki sefere yemek setini internetten sipariş etmeden önce tarifi okumak iyi bir fikir olabilir?"

"Ben yaptım. Üzerinde 'Hazırlaması kolay. 30 dakika içinde yemeye hazır' yazıyordu."

"Belli ki suyu nasıl kaynatacağını bilen birini kastetmişler."

"Suyun nasıl kaynatılacağını biliyorum: Mikrodalgada."

"Beş para etmezsin."

"Sadece yemek yapmaya gelince. Diğer her şeyde harikayım."

"Senin de büyük bir kafan var."

"Yemek yapmaktan başka her şeyde mükemmel olan birinin haklı olarak yapacağı gibi."

Julie onu tersledi.

Abby başını salladı. "Dükkânınız siz ikiniz varken asla sıkıcı olmamalı."

"Çok sıkıcı. Julie seks konuşmama kuralı koydu."

"Yaptığı tüm iyilikler için." Julie huffed.

"Seninle bir anlaşma yapalım," dedi Sasha. "Eğer bana dürüstçe Daniel'la orada hiç sevişmediğinizi söylersen bir daha dükkânda seksten bahsetmeyeceğim."

"Tatlım. Güven bana." Julie elini Sasha'nın elinin üzerine koydu. "Bu konuda hızlı bir şey yoktu."

Dakikalar sonra kapı çaldığında hâlâ gülüyorlardı.

Abby Sasha'ya baktı. "Birini mi bekliyorsun?"

"Hayır, Cole da hiçbir şeyden bahsetmedi." Masadan geriye doğru itti. "Gidip kim olduğuna bakacağım."

Julie ve Abby onu ön kapıya kadar takip ettiler. Bu evde hoşlanmadığı bir şey olduğuna karar verdi.

Üst kata ya da başka bir odaya çıkmadığınız sürece kapıda kimin olduğunu görmenin bir yolu yoktu.

Kapıyı açtı ve diğer tarafta gülümseyen bir Mary Catherine buldu.

Tabii Sasha'yı görünce bu gülümseme hemen kayboldu.

"Oh," dedi. "Sensin demek. Cole buralarda mı?" O sanki Sasha onu arkasına saklıyormuş gibi boynunu büktü.

"Hayır, bir süreliğine dışarı çıktı ama uğradığınızı söyleyeceğimden emin olabilirsiniz." Kapıyı kapatmak için hamle yaptı, ama Mary Catherine ayağını uzattı.

"Ben burada onu bekleyeceğim."

Hepsine lanet olsun. Mary Catherine'i gerçekten evde istemiyordu ama onu dışarı atmak Cole'u kötü etkileyecekti ve bunu yapmasına imkân yoktu. Ayrıca kadın Sasha'ya gerçekten hiçbir şey yapmamıştı, eğer horozu saymazsanız- Onu engelliyor, görmezden geliyor ve çocuk istemediği için bencil olduğunu söylüyordu.

Mary Catherine'e sertçe başını salladı ve geçmesi için kapıyı açtı. "Keyfin bilir."

Diğer kadın, Julie ve Abby'nin yakınlarda durduğunu görünce durdu.

"Abby. Julie," dedi Sasha. "Bu Mary Cathrine. Cole'u çocukluğundan beri tanıyor."

Mary Catherine, "Memnun oldum," dedi ama ellerini sıkamak gibi bir harekette bulunmadı. "Gerçi bundan biraz daha ciddiye. Neden, biz neredeyse nişanlandı!"

"Nişanlıymış, kışımın kenarı," diye mırıldandı Sasha.

Büyük fuayenin karşısında Abby'nin yüzünde tuhaf bir ifade vardı. "Gerçekten mi? Bu çok ilginç."

Abby olabildiğince arkadaş canlısı ve gerçekçi olmasına rağmen, Nathaniel West'in karısıydı ve belli bir varlığı vardı. Bu her zaman belli olmuyordu ama Ğimdi ayakta durup Mary Catherine'i dikkatle izlerken neredeyse hükümdar gibi görünüyordu.

Mary Catherine kesinlikle fark etmişti. Yüzü kızardı ve ellerini ovuşturmaya başladı. "Evet, ama Amerika'da üniversiteye gitti ve böyle şeyler olur."

Abby bir kaşını kaldırdı.

"Eski kocamla tanıştım ve Cole geri dönüp Oxford'a kaydolduğunda evliydim. Keşke bekleseydim onun için. Her zaman istediği geniş aileye sahip olabilirdik." Mary Catherine Sasha'ya şeytani bir bakış fırlattı.

"Cole geniş bir aile mi istiyor?" Abby yüz ifadesini bir şekilde nötr tutmayı başararak sordu. Sasha

etkilendim. Julie'nin kahkahasını bastırmak için dirseğinin kıvrımına doğru öksürmek zorunda kaldığını fark etti.

"Evet." Mary Catherine başını salladı. "Bu onun en büyük hayali." "Ama yine de tek bir çocuğu bile yok," dedi Abby.

"Bu ne rezalet."

Yakınlardaki bir köşede duran koltuğa doğru yürüdü ve oturdu. "Gel, otur benimle."

Mary Catherine, sanki yeni en iyi arkadaşını bulmuş gibi aceleyle bunu yapmaya koyuldu.

Abby ona gülümsedi ve Mary Catherine'in dizini okşadı. "Kaç çocuğunuz var?"

"Üç."

"Üç mü? Vay be, benim de iki tane var, bir kız ve bir erkek. Harikalar ama ele avuca sığmazlar."

Sasha, Abby'nin onunla nereye gittiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

güncel tartışma konusuydu ama neredeyse bir tren kazası gibiydi; izlemeye devam etmek zorundaydı.

"Aslında," diye devam etti Abby, "bu hafta gelemeyen bir başka arkadaşımız daha var çünkü ilk çocuklarına hamile. Anne olmak harika bir şey ama herkes çocuk ister."

"Çocuk istememeyi hayal bile edemiyorum."

Abby, Mary Catherine hiçbir şey söylememiş gibi devam etti. "Annelik deneyimimden mi, yazar olduğum için bir Geyleri fark etmemden mi, yoksa ayrıntılara verdiği önem etkileyici olduğu kadar ürkütücü de olan bir adamla evlenmemden mi kaynaklanıyor bilmiyorum. Muhtemelen hepsinden biraz var.

üç."

"Nathaniel'in ayrıntılara gösterdiği özen konusunda sana katılıyorum," diye ekledi Julie. "Bu adam korkunç derecede gözlemci."

Abby, Mary Catherine'e dönmeden önce, "Ona iyi hizmet etti," dedi. "Şimdi, senin üç çocuk annesi olmadığını söylemiyorum, sadece üç çocuğu olan bir kadının birini kandırmaya çalışırken biraz daha iyi olmasını beklerdim diyorum."

Mary Catherine nefesini tuttu ve ayağa kalktı.

"Yerine otur," dedi Abby, kızın duymuş olması gereken bir ses tonuyla.

Nathaniel'den aldı. Şaşırtıcı bir şekilde, diğer kadın tam da bunu yaptı. "Şimdi, oyununuzu çözemedim ama Tipini biliyorum ve sana şunu söyleyeyim: Kraliyet ailesiyle evlenme şansın Cole Johnson'la birlikte olma şansından daha yüksek. Ve bunu biliyorum çünkü Sasha'ya tamamen bağlı olmasaydı bile, ki öyle, ve çocuk isteseydi bile, ki bunu birçok kez kesin bir dille reddetti, yine de seninle birlikte olmayacaktı. Çünkü yalancılardan nefret eder. Ve sen, canım, bu eve girdiğin andan itibaren yalan söylemekten başka bir şey yapmadın."

Mary Catherine tekrar ayağa kalktı. "Burada oturup beni aşağılamayı dinlemek zorunda değilim. Ben gidiyorum."

"Seni durdurmayacağız," dedi Abby.

Mary Catherine omuzlarını geriye attı ve Sasha'nın kendisi için açık tuttuğu kapıdan çıktı. Kapı gürültüyle arkasından kapandı.

Birkaç saniye boyunca kimse bir şey söylemedi.

Sessizliği ilk bozan Julie oldu. "Kahretsin, Abby. Hatırlat da asla senin kötü tarafına geçmeyeyim."

"Kim? Ben mi?" Abby sordu ve hepsi kahkahalara boğuldu.

O gece herkes alt kattaki oturma odasında toplandı. Sasha, Cole'un ne planladığından emin değildi ama şu anda takındığı sırtışa bakılırsa bir şeylerin peşindeydi.

Herkes oturduğunda, "Bu gece biraz farklı bir şey yapabileceğimizi düşündüm," dedi. "Ailemde nesilden nesile aktarılan bazı mücevherler var. Bir noktada saklandığını biliyordum ama

tavan arasında bazı belgelere rastlayana kadar hikayenin tamamını bilmiyordum."

Antika kanepenin yanındaki küçük masaya gitti ve bir yığın kâğıt aldı. "Burada her şeyi özetledim ve canlandırmanın eğlenceli olacağını düşündüm." Herkese bir kâğıt verdi. "Daniel, sen seyis olacaksın. Julie, Sen kahyasın. Nathaniel ve Abby, siz misafir soylularsınız. Ben kontum ve Sasha da hizmetçi kız."

Herkes sonraki birkaç dakikayı onun hazırladığı sayfaları okuyarak geçirdi. Tek ses ara sıra çıkan kıkırdamalardı.

Cole, "Bunun eğlenceli olması gerekiyor," diye onları temin etti. "Doğru ya da yanlış diye bir şey yok. Tarihsel olarak doğru olmak konusunda endişelenmeyin. Senaryo da yok, sadece genel bir hikaye var. Karakterinize bürünün ve eğlenin." Saatine baktı. "On beş dakika içinde yemek salonunda başlayacağız. Herkes iyi Bununla mı?"

Diğer iki çift gittikten sonra Cole Sasha'ya doğru yürüdü ve koltuktan kalkmasına yardım etmek için elini uzattı. "Neden her zaman hizmetçi kız olduğunu biliyor musun?" diye sordu Sasha ayağa kalkıp ona sıkıca sarıldığında.

"Kont bekâr olduğu için mi?" diye tahmin etti. "Hayır, kışın çok şaplak atılabilir olduğu için."

"Eğer kışıma şaplak atmak istiyorsan, bunu yapabilirsin. Bütün bir rol oyunu yapmak zorunda değilsin," diye alay etti.

"Bunun gayet farkındayım." Ona bir tokat attı sanki bunu kanıtlamak istermiş gibi. "Ama bu eğlenceli. Hem seni seksi hizmetçi kostümünün içinde görebileceğim."

"Sanırım kostümün altına bir şey giymemem gerekiyor?"

"Bu tamamen sana bağlı. Yine de gidip giyinmelisin. Sana bilerek fazla zaman vermedim. başladı."

Giyinmek için uzaklaştı ama odadan çıkmadan önce geri döndü. "Bir isteğiniz var mı, efendim?"

"Herhangi bir şey."

"Üç parçalı takımını giyecek misin? Libidoma çılgınca şeyler yapıyor."

Güldü ama ardından "Evet, tabii ki" dedi. On dakika sonra, Sasha koridorda dururken Nathaniel, Abby ve Cole yemek odasında oturuyorlardı. Abby saçlarını özenli bir şekilde toplamıştı. O sırada Sasha'nın yanından geçerken fısıldadı, "Gerçekten çok kolay ve Usta'nın iğneleri teker teker çıkarmasına bayılıyorum."

Nathaniel öksürdü. "Bizi malikanenize davet ettiğiniz için size teşekkür etmeliyim, Earl Johnson. Çok hoş vakit geçirdik."

"Evet lordum," dedi Abby. "Şehirde olmaktan çok güzel bir değişiklik. Yılın bu zamanlarında Londra'dan nefret ediyorum."

"İkiniz de kaçmak istediğiniz her an ziyarete gelebilirsiniz. Bunu daimi bir davet olarak kabul edin." Cole kadehini kaldırdı.

"Kralla aranızda bir sürü sorun var, öyle değil mi?" Nathaniel sordu.

"Söylememeye çalışıyorum." Cole başını salladı. "Korkarım zaten söylediklerim yüzünden başım yeterince belada."

"Öyle mi?"

"Evet. Daha geçen gün birine Henry'nin-"

"Lordum! Lordum!" Julie yemek odasına koştu.

Cole ayağa kalktı. "Bayan Masterson, bu gürültünün anlamı nedir?"

Julie bir yerlerde beyaz bir önlük bulmuştu ve cevap verirken onu büküyordu. "Bu korkunç, Lord Johnson. Sadece korkunç."

Abby ayağa kalktı ve kollarını Julie'ye doladı. "İşte, işte. Her şey yolunda, çocuğum. Gel otur ve seni bu kadar rahatsız eden şeyin ne olduğunu bize anlat."

Nathaniel, "Herhalde sabah bütün o saç tokalarını toplamak zorunda kalacağını biliyordur," deyince karısı ona kötü kötü baktı.

Julie birkaç derin nefes aldı ve Cole'la yüzleşti. "Annenin odasındaydım, geleceği için temizliyordum.

gelecek hafta."

Cole başıyla onayladı. "Devam et."

"Ve her şeyin orada olduğundan emin olmak için sandığa girdim, tam onun istediği gibi. Her şeyin tam olması konusunda ne kadar tuhaf olduğunu bilirsiniz lordum. Bir keresinde bir-"

"Evet, evet, kontesin nasıl olduğunu çok iyi biliyorum. Ne oldu?" Cole sordu.

"Kayıp, lordum. Hepsi." "Neyin tamamı?"

"Tüm mücevherler."

"Mücevher kayıp mı? İmkânsız." Cole yumruğunu masaya vurdu. "Mücevherler ortadan kaybolmaz. Biri almıştır."

"Kraldan hiç ziyaretçi geldi mi?" Nathaniel sordu. "Belki onu çalmaya çalışacak biri?"

"Onları evimde ağırladıktan sonra kimsenin benden çalacak kadar cüretkâr olabileceğini düşünemiyorum."

"Belki de hizmetçilerden biridir?" Abby sordu.

"Elbette hizmetçilerimden biri değil. Hizmetçilerim yıllardır benimle birlikte. Hiçbiri benden bir şey çalacak kadar alçalmaz."

Daniel Sasha'nın yanında belirdi ve göz kırptı.

Sasha arkadaşına doğru başını sallayarak, "Sanırım Julie çağrısını kaçırdı," diye cevap verdi. Daniel'in itaatkârı kolunu dramatik bir şekilde gözlerinin üzerine atmış bir sandalyeye oturmuş, "Gitti. Hepsi gitti," diye mırıldanırken Abby onu sakinleştirmeye çalıştı.

"İşte benim kızım." Daniel güldü ve diğer odadaki grubu dinledikten sonra, "Görünüşe göre sıra bizde," dedi.

Sasha başıyla onayladı ve adam onu bileğinden tutarak yemek odasına sürükledi.

"Bakın ahırda kaçmaya çalışırken ne buldum." Daniel onu Cole'a doğru itti.

"Kimsin sen?" Cole sordu.

"Sadece geceyi geçirecek bir yer arıyordum lordum," dedi Sasha. "Ben de sizin ahırlarınızı kullanmayı düşündüm."

"Muhtemel bir hikâye." Cole Daniel'a baktı. "Elinde bir şey var mıydı?"

"Hayır, lordum."

Cole yavaşça onun etrafında yürüdü. "Nereden geldin kızım?"

"Lütfen bana bunu sormayın lordum."

"Bazı çok değerli eşyalar kaybolduktan kısa bir süre sonra arazimde bulundunuz ve nereden geldiğinizi sormamam mı gerekiyor?"

Sasha başını salladı. "Bu doğru. Ve ne yaptığımı sormazsan çok minnettar olurum."

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Bana bunu sormamanızı rica etmiştim."

"Evet, tam da bu yüzden sordum."

Sasha ağzını kapattı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

Cole Daniel'a döndü. "Bir şey taşımadığından emin olmak için ne kadar kapsamlı bir kontrol yaptınız?"

"Sadece ellerini kontrol ettim lordum."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Soyun onu."

"Lordum, burada hanımlar var," dedi Nathaniel. "O halde görecekları hiçbir şey şok etkisi yaratmayacaktır. Şimdi, Covington."

Daniel Sasha'nın arkasından yürüdü ve elbiseyi başının üzerinden kaldırdı. Sırtını örtmek için kıyafetin altına siyah bir atlet geçirmişti, böylece sadece belden aşağısı açıktaydı. Bir gün önce olduğu gibi, içkileri getirmekte geciktiğinde de rahatsız olmamıştı. Sadece heyecan hissetti.

"Hmm." Cole zaman ayırıp kızın vücuduna baktı. "Çok güzel ve hiçbir şey saklıyor gibi görünmüyor. Elbisesinin ceplerini arayın. Gizli olanları arayın."

"A-ha!" dedi Daniel, bir kâğıt tutarak. "Kraldan bir çağrı."

Cole onu elinden çekip aldı ve Sasha'ya uzattı. "Kralın sarayından mı geliyorsun?"

"Düşündüğünüz gibi değil."

"O zaman nedir?" Gözlerini kısmıştı. "Ve bunun ailemin mücevherleriyle ne ilgisi var?"

Sasha aklına gelen ilk şeyi söyledi. "Beşinci savunmamı yapıyorum."

Cole'un gözleri eğlenceyle dans etti. "Henüz beşinci madde yok. Beşinci maddeyi savunamazsınız."

"O zaman ben icat ederim." "Yanlış ülke."

"Kahretsin."

"Çıkar ağzındaki baklayı."

"Sadece uyuyacak bir yer arıyorum, söz veriyorum. Hepsi bu."

Cole onun çenesini kavradı ve yüzünü tuttu, böylece ona bakmaktan başka seçeneğim yoktu. "Seni konuşturmanın yollarını biliyorum." "Lütfen efendim," dedi. "Her şeyi yaparım. Sadece göndermeyin beni krala geri götür."

Bir kaşını kaldırdı. "Seni krala geri gönderirsem ne olur?"

"Beni bir hain olarak göreceksin. Öldürüleceğim."

"Neden bir hain olarsın ki?" Cole parmağını pamukla kaplı meme ucunun üzerinde gezdirmeye başladı.

Nefesini içine çekti. "Çünkü onun talimatlarına uymadım."

"Talimatları takip etmekte zorlanıyor musun?" Eli aşağı indi, kadının karnında dans etti.

"Bazen, lordum."

"Kral size hangi talimatları verdi de siz bunlara uymadınız?"

"Senin hakkında bilgi toplamam ve ona rapor vermem gerekiyor."

"Peki bunu yapmayı nasıl düşündün?" Parmakları onun kalçasının üst kısmını okşadı.

"Yatakta senin hakkında dedikodular var."

"Ah, işte şimdi bir yerlere varıyoruz. Ne tür söylentiler?"

"Tuhaf zevkleriniz olduğunu söylüyorlar."

"Lordum," diye araya girdi Julie, "oturup sizin ve karakteriniz hakkındaki bu yalanları dinlemek zorunda mıyız?"

"Sizi temin ederim Bayan Masterson," dedi Cole, "bunlar yalan değil."

Julie dramatik bir nefes verdi.

"Covington?" Cole Daniel'a sordu. "Lütfen Bayan Covington'ı alın."

Masterson'ı dizine yatır ve insanlar sözümü kestiğinde ne olduğunu ona göster."

Daniel şaşırmış Julie'ye parmağıyla işaret etti.

Cole dikkatini tekrar Sasha'ya çevirerek, "Şimdi," dedi. "Mücevherler. Nerede o?"

"Kral onu alacak. Onu sakladım."

"Peki sana neden inanayım? Onu bir tuzak olarak kullanmak için saklamadığını nereden bileyim?"

"Bunu size kanıtlamak için bir şey yapabilir miyim?"

"Aklında ne var?" diye sordu, parmağı bacaklarının arasındaki ıslaklık boyunca kayarken ereksiyonunu ona doğru bastırdı.

"Her şeyi yaparım. Her şeyi yaparım."

"Bir şey var mı?" Adam bir adım geri çekildi ve kadın odanın etrafına bakındı.

Daniel bir sandalyede oturuyordu ve Julie kucağındaydı. ve iç çamaşırını indirmeye çalışıyordu. Rolünde kalmak için üzerine düşeni yapıyordu, dönüp duruyordu ve kaçmaya çalışıyordu. Abby, Nathaniel'in kucağında oturuyordu ama ellerinin nerede olduğunu göremiyordu.

"Bana zevklerim hakkında duyduklarını göster. Yatak partnerlerimin ne yapmasından hoşlanırım," dedi Cole.

Sasha dizlerinin üzerine çöktü ve adamın fermuarını açtı. olabildiğince çabuk. Üstünde, Cole onun sikini serbest bırakırken zevkle tısladı. Adam onun saçlarını okşadı.

"İşte bu kadar. Şimdi yaramaz bir hizmetçi gibi ağzına al." Kız tam da bunu yaparken inledi. Onu derinlemesine ve onun sevdiğini bildiği şekilde emiyordu. "Siktir, evet."

Kalçalarını oynatmaya, kızın ağzına girip çıkmaya başladı. Sıkı sıkıya tuttuğu kontrolünün bir kısmını bıraktığında onunla birlikte olmak onu her zaman tahrik ediyordu. Kendi rahatlamasını bulmaya çalışarak kıvrandı.

"Sikimi ağzına almaktan zevk mi alıyorsun?" diye sordu, saçlarını daha sıkı kavrayarak. "Boşalmasan iyi edersin. Sana izin vermemi bekleyeceksin yoksa kıcına öyle bir şaplak atarım ki krala geri dönmek için yalvarırsın."

Kendini hareketsiz tuttu ve ona odaklandı. Adam serbest bırakılmasını engellemek için çok fazla çaba sarf etmiyordu. Onun içine girmesi ve doruğa ulaşırken başını yerinde tutması uzun sürmedi.

Sasha hızla pantolonunu yukarı çekti ve elinden geldiğince düzeltilti.

"Sanırım bir geceliğine bu kadar rol yapabileceğim," dedi Cole. "İzin verirsiniz, bu küçük saklı hizmetçiyi alıp ona kendi özel zevklerimi uygulayacağım."

Anlayabildiği kadarıyla diğer çiftler de aynı şekilde hissediyordu. Daniel Julie'ye şaplak atmayı bitirmişti ama o hâlâ kucağında kıpırdanıyordu. Abby bir heykel gibi hareketsiz oturuyordu ama Almanca bir şeyler mırıldanıyor gibiydi.

Cole onu kollarının arasına alırken, "Ama lordum," dedi Sasha. "Mücevherlerin nerede olduğunu size hiç söylemedim."

"Sorun değil," dedi, adımlarını bile bozmadan. "Bende çok daha değerli bir şey var."

Sekizinci Bölüm

"Anlamıyorum." Sasha aynaya baktı ve Cole'un bugün giymesi için hazırladığı elbisenin eteklerini çekti. "Bu hafta hizmetçi olacağımı sanıyordum."

Adam arkasından yaklaştı ve kadının ellerini sabitledi. "Fikrimi değiştirme hakkım ve yetkim yok mu?"

Adamın bakışları deliciydi ve kadın gözlerini kaçıramadı. "Bunu nadiren yaparsınız, efendim." Dürüst olmak gerekirse, fikrini değiştirdiği herhangi bir zaman aklına gelmiyordu ama ihtiyatlı davranmanın en iyisi olduğunu düşündü.

"Bu yapamayacağım anlamına gelmez. Gerçek şu ki, kroket oynamak için altı kişiye ihtiyacımız var ve Fritz gitmek zorunda kaldı."

Ayrıca, diye düşündü ama söylemedi, diğer dört kişi çift olduğu için Fritz ve Cole tuhaf görünebilirdi. Elbette, her iki adamın da diğer insanların ne düşündüğünü pek umursadığını sanmıyordu.

Ayrıca daha önce hiç kroket oynamamış olmasının da bir önemi olmadığını düşünüyordu çünkü grupta kroket oynayan tek kişinin Cole olduğundan oldukça emindi. Ayrıca herkes için kroket kıyafetleri de temin etmişti. Kadınların hepsi etek giyerken, erkekler golf kıyafetine benzeyen şeyler giymişti.

Cole dudaklarını onun boynuna indirdi. "Öyle davranacağız Lord Johnson hizmetçisinden çok etkilenmiş ve ona doyamadığı için öğleden sonra kroket oynamak üzere kendisine katılmasını istemiş."

"Eğer gerçekten bir izlenim bırakmak isteseydi, kroketin onun kalbine giden yol olmadığını bilirdi."

"Bunun tek nedeni daha önce hiç bu şekilde oynamamış olması."

"O hiç oynamadı, nokta. Senin yöntemin neden farklı olsun ki?"

"Çünkü benim yolum Dom Rules Croquet," diye fısıldadı kulağına ve sonra kulak memesini keskin bir şekilde ısırıldı.

Sözleri kadının tüylerini diken diken etti ve Uyarılma ve heyecanın birleşimi karnında kıvrılıyordu. "Kroketi sapıkça hale getirmenin bir yolunu bulmayı sana bırakıyorum."

Başını eğerek boynuna daha iyi erişmesini sağladı. "Bu bir hediye."

"Tanrıya şükür."

Güldü ve bunu yaparken dudakları onu gıdıkladı.

"Mmm." Mırıldandı. "Burada kalabilir ve içeride sapıkça davranabiliriz."

"Cezbedici, ama içerideki sapkınlığı sonraya saklayacağız." "Söz mü?"

"Kesinlikle."

Dışarıda herkesle buluşmakta geciktiler. Beyaz yakalı gömlekleri ve uzun şortları normalde giydikleri şeyler değildi.

giyim tarzına rağmen erkeklerin oldukça iyi görüldüğünü kabul etmek zorundaydı. Abby ve Julie'ye Dom Kuralları Kroketi yeni anlatılmış olmalıydı, çünkü ikisi de korkuyla seyrediyorum.

Julie Abby'ye, "Bunu nasıl kroketten başka bir şey yapabileceğini hâlâ anlamıyorum," dedi.

Abby bir kaşını kaldırdı. "Gerçekten mi? Ben daha çok bunu yapmalarının bu kadar uzun sürmesine şaşırdım."

"Tamam. Doğru."

"Beklettiğim için özür dilerim," dedi Cole ve sonra ona göz kırptı. "Hizmetçi kızımın fazladan cesaretlendirir."

Kalbi, adam ona bu şekilde baktığında normalde yaptığı küçük ekstra sıçrama hareketini yaptı.

Oyun alanına doğru yürüdü ve tahta bir kutunun yanında durdu. "Bu sabah her şeyi ayarladım. Şimdi, normal kurallarda amaç, topunuzu sahada uygun kale ve kazık sırasına göre dolaştırmaktır."

Sasha'ya çok sıkıcı gelmişti. Havuz gibi ama dışarıda. "Ama sonra düşündüm ki," diye devam etti Cole konuşmasına, "herhangi biri kroket oynayabilir. Tamamen farklı bir şey yapalım. Aslında bugün dışarıda daha fazla aktivite yapmayı planlıyordum ama Hayır cevabını kabul etmeyen bir komşunun ışığında, bunu dışarıda yapmaya ve taşınmaya karar verdim. içerideki diğer her şey."

Bir gün önce Mary Catherine'in beklenmedik ziyaretini duyunca pek sevinmemişti. Ama o bile Abby'nin bunu zekice idare ettiğini kabul etmek zorundaydı.

"Bugün için," dedi, "sırayla atacağız. Ne zaman bir topu kaleye doğru düzgün atarsanız Bu kutudan bir şey seçin. Uyarayım, her şey paketlenmiş durumda, yani seçene kadar ne alacağınızı bilemeyeceksiniz."

Adamların yüzlerindeki ifadeye bakılırsa, Sasha Adamların bir gün önce nereye gittikleri hakkında aniden iyi bir fikre sahip oldular.

"Sadece kadınlar mı seçiyor? Değil mi?" Daniel sordu. "Kutularda ne olduğunu bildiğimiz için başka türlü adil olacağını sanmıyorum."

"İyi bir noktaya değindin," dedi Cole.

"Nathaniel?" "Bana uyar."

"Hadi başlayalım," dedi Cole.

Daha önce oynayan tek kişi o olduğu için herkes ilk onun başlaması gerektiği konusunda hemfikir di.

"Çok da önemli değil," dedi Sasha. "O bir kutu seçmiyor."

Ona bilmiş bir göz kırptı ve oyun başladı. Abby topu kaleden geçiren ilk kadın oldu. O inledi ve Nathaniel'e "Zorunda mıyım?" diye sordu.

"Hayır." Kollarını kavuşturdu. "Ama sen seçmezsen, ben seçerim- ve paketlemeye yardım ettim."

Kulağa tamamen sahte gelen kararlı bir iç çekişle kutuya doğru yürüdü, içine uzandı ve kahverengi bir

kağıt paket.

"Şimdi mi açayım yoksa bekleyeyim mi?" Elinde dengeledi, sonra kulağına götürüp salladı.

"Şimdi düşünüyorum," dedi Nathaniel.

Abby, seçtiği şeyi görmek için sabırsızlanmadığı düşüncesini ortadan kaldıran bir heyecanla kâğıdı karıştırdı ve bir göz bağı çıkardı.

"Bir göz bağı." Onu havaya kaldırdı. "Biraz sıkıcı. Dün bütün sabah uğraştın ve bulabildiğin en iyi şey bir göz bağı mıydı?"

"Gerçekten mi?" Nathaniel sordu.

"Evet," diye devam etti Abby, herkesi çok şaşırtarak. "Senin kadar tecrübeli birinin daha iyisini yapabileceğini düşünürsün. bundan daha fazla."

"Bu bir meydan okuma mı?" Nathaniel sordu. "Göz bağını kullanmak için sıkıcı olmayan bir yol bulmam için bunca yıllık tecrübemle?"

Abby ne söylediğini fark etti ve kekelemeye başladı, "Hayır, sıkıcı demek istemedim. Sıkıcı mı dedim? Ne dedim?"

Yani, uh, oh kahretsin ... büyüleyiciydi. Evet! Göz bağı. Ne kadar büyüleyici."

"Büyüleyici mi?" Nathaniel belli ki karısının rahatsızlığıyla eğleniyordu. "Daha önce bu kelimeyi kullandığını duyduğumdan emin değilim.

bu kelimeyi daha önce kullanmadım."

"Günün Sözü takvimimde yazıyordu."

"Şimdi kendine daha derin bir çukur kazıyorsun. Günün Sözü takviminiz yok."

Ama Abby yılmadı. "Telefonumda olabilir." "Öyle mi?"

Sonunda yakalanan Abby derin bir nefes aldı ve yenilgiyi kabul etti. "Hayır."

Kocası hareket etmedi, hiçbir şey söylemedi; sadece bekledi.

Abby sonunda, "Hayır, Efendim," dedi.

"Evet," dedi Nathaniel. "Kesinlikle çok sıkıcı olmayan ama tamamen büyüleyici bir yol bulmam gerekecek."

Bu gece gözlerini bağla. Özellikle de tüm konuşmanız boyunca Efendi kelimesini çok az kullandığınızı için."

Abby akıllıca davranarak başka bir şey söylemedi.

Kutudan bir sonraki seçim Julie'den geldi. Abby kadar hevesli değildi ve gerçek şu ki bir çift meme ucu kelepçesi çıkarması yardımcı olmadı. "Bu şeylerden nefret ediyorum," dedi.

Daniel ise tam tersiydi. "Bunları seçeceğini umuyordum." Julie kollarını göğsünde kavuşturdu. "Kendimi pek iyi hissetmiyorum. Sanırım mide gribi oluyorum."

"Unutuyorsun, bu hileyi bulan bendim."

Bu bir iç şaka olmalıydı, çünkü Julie kıkırdamaya başladı. "Şşş, sırlarımızı ifşa ediyorsun."

"Ben mi?" Daniel sordu. "Bu konuyu açan sensin."

Cole, kutudan henüz bir şey çıkaramamış olan Sasha'ya baktı. "Bence topu belli bir vuruş sayısı içinde kaleden geçiremezsen bir ceza eklemeliyiz."

Cole'un stratejisini bu kadar çabuk anlamasına sinirlenen Sasha, "Ama kurallarda böyle bir şey yok," dedi.

"Bu Dom Kuralları Kroketi ve ben bir Dom olduğum için kuralı ben ekliyorum."

"Atletik olarak zorlandığım için elimde değil."

"Çok kötü. Bir sonraki turunuzda topu geçirin yoksa kutudan iki eşya alırsınız."

"Bilirsiniz, kızlar." Abby dudaklarına dokundu. O bir Bir şey hakkında derin derin düşünüyordu ve gözlerindeki ifadeye bakılırsa bu epik bir şey olacaktı.

"Biz üç kişiyiz ve üçü. Ben diyorum ki bu diktatörlüğü devirelim ve kendi işimizi kendimiz yapalım."

"Haklısın," dedi Julie. "Bu oyun berbat. Ben oynamıyorum ve meme ucu kelepçesi takmıyorum."

Daniel ona doğru ilerleyerek, "Evet, öylesin," dedi.

"Önce beni yakalamalısın." Ve böylece Julie labirente doğru koşmaya başladı. Abby, Sasha'ya katılması için işaret etti.

ve ona yetişmek için koştu.

Sasha giden arkadaşlarını izledi ve hızlıca üç adama baktı. Omuz silkti. "Üzgünüm efendim. Kızlar birbirine destek olmalı." Kız yaptıklarını sorgulayamadan koşmaya başladı. "Hey, çocuklar, beni bekleyin."

Labirentin girişinde onlara yetişti. "Oh kahretsin."

Julie yarı gülerek onları yakalamaya çalışıyordu. nefesi. "Az önce bunu mu yaptık?"

"Bence zaten erken bitireceklerdi," dedi Abby. "Başlangıçta kutuda gerçekten fazla bir şey yoktu."

"Şşşt, onları duyuyorum." Sasha üç adamın sesini zar zor çıkarabiliyordu. "Hadi labirente girelim."

Labirentten sadece bir kez geçmişti. Geldiklerinin ertesi günü Cole da onunla birlikte labirente yürümüştü. O zamanlar, farklı bitki türleri onu büyülemişti.

gördü. Şimdi, gitmeleri gereken yola daha fazla dikkat etmiş olmayı diliyordu.

"Evin arka girişinde bir yer var. buralarda." Sasha labirentin havadan görünüşünü hayal etmeye çalıştı. "Ah, Cole'u dinliyor olmalıydım. patika yolların üzerinden geçiyor."

"Artık onları duymuyorum." Julie omzunun üzerinden baktı. "Sence vazgeçmişler midir?"

Abby homurdandı ve sonra fısıldadı, "Onların herhangi bir şeyden vazgeçtiklerini hiç gördün mü, hiç?"

"Cole'un kelime dağarcığında 'vazgeçmek' olduğunu sanmıyorum." "Nathaniel'in bunu hiç duymadığını biliyorum."

"O zaman neden onları duyamıyoruz?" Julie sordu.

Sasha arkadaşının omzuna vurdu. "Çünkü onları duymamızı istemiyorlar."

"Belki de geri döndüğümüzde bize ne yapacaklarını planladıkları içindir."

Bunu düşünürken hepsi sessizdi. Ama gerçekten, ne kadar kötü olabilirdi ki? diye düşündü Sasha. Ne de olsa üç kişilerdi.

"Tamam," dedi Sasha. "İşte planımız. Labirentte evin arkasına giden çıkışı bulacağız. İçeri gireceğiz Eski hizmetçilerin girişinden. Bu bizi mutfağa götürecektir. Oradan da kilerden geçeceğiz çünkü orası balo salonuna açılıyor. Balo salonundan geçip arka merdivenlere ve yatak odalarımıza çıkacağız. Kusursuz!"

Julie alt dudağını ısırıldı. "Bilemiyorum. Kulağa çok kolay geliyor."

"Kolay mı?" Abby sordu. "Etrafta o kadar sinsice dolanırken mi?"

Bırakın yukarı çıkmayı, eve ulaşabilirsek bile şanslıyız. Muhtemelen bu çitin diğer tarafındadırlar ve söylediğimiz her şeyi dinliyorlardır."

"Biliyorum," dedi Julie. "Birimiz onları arayabilir. Böylece yeterince yakınlarsa telefonlarının çaldığını duyarız."

Abby başını salladı. "İşe yaramayacak. Oldukça eminim ki Gizli moda geçtiklerinde telefonlarını kapatacak kadar akıllılar."

"Peki ne öneriyorsun?" Sasha sordu.

"Senin fikrini uygulamak zorundayız." Abby omuz silkti. "Ya öyle yapacağız ya da bu gece burada uyuyacağız. Sizi sevdiğimi biliyorsunuz ama ben kamp yapmam."

Julie de aynı fikirdeydi. "Tamam, o zaman ilk işimiz buradan çıkış yolunu bulmak. Sasha, hangi yoldan gideceğimiz hakkında bir fikrin var mı?"

Sasha yenilenmiş bir kararlılıkla adımlarını takip etti ve istediğinden daha uzun sürmesine rağmen sonunda labirentten çıkmayı başardılar.

"Önce ben gideceğim," dedi Sasha, "yolun ve mutfağın temiz olduğundan emin olacağım. Sonra senin için geri geleceğim."

"Peki ya geri dönmezsen?" Julie sordu.

"O zaman onlardan birinin beni bulduğunu ve tek başınıza olduğunuzu biliyorsunuz."

"Yeterince adil. Hadi şu işi yapalım." Abby başını salladı. "İyi şanslar."

Sasha kalbinin neden bu şekilde çarptığından emin değildi. Cidden, dedi kendi kendine, yapabileceği en kötü şey Cole'la karşılaşmaktı. Ama bu pek de yardımcı olmadı. Gözlerini dikti

labirentin çıkışından çıktı ve eve kadar olan kısa mesafeyi taradı. Temiz görünüyordu.

Julie ve Abby'ye başparmağıyla bir işaret yaptı ve mutfak kapısına yöneldi. Çok geç kalmıştı, kapı kilitliyse ne yapacaklarını merak ediyordu ama kapı boş bir mutfağa açılıyordu.

Kaçış planının en azından ilk kısmının netleştiğinden emin olarak labirente geri koştu.

"Her şey yolunda," dedi. "Hadi gidelim."

Üçü birlikte koştu ve güvenli bir şekilde mutfağa girene kadar hiçbirinin nefes aldığını sanmıyordu.

"Hoşuma gitmiyor," dedi Julie. "Çok sessiz. Bir yerlerde olmalılar."

"Belki de oyunu bitirmeye karar vermişlerdir," dedi Sasha.

"Doğru." Abby başını koridora doğru uzattı. "Ve eğlencelerini mahvettiğimiz gerçeğini görmezden gelmeye karar verdiler. Hayır, Julie'ye katılıyorum. Bir şeyler dönüyor." O

omzunun üzerinden geriye baktı. "Temiz görünüyor. Kilerden mi geçeceğiz yoksa koridordan mı?"

"Kiler doğrudan balo salonuna açılıyor. Koridor daha açıkta." Sasha kilerin açık olduğundan emin olmak için Boş.

"Bence mutfakta kalalım ve özür dilemek için bir şeyler pişirelim." Julie sol tarafını işaret etti. "Sasha, sanırım şuradakiler havuç. Neden onlarla uğraşmaya başlamıyorsun ve biz de havuçlu kek yapmıyoruz?"

"Sana bir tane atmadığım için şanslısın. Kiler mi sence?" Sasha sordu.

"Kiler," dedi Abby ve Julie birlikte.

Kilerden içeri girdiler. Balo salonunun arka girişine sadece kısa bir yürüyüş mesafesi vardı. Ama en kısa sürede

büyük odaya adımını attığında, Sasha bir şeylerin ters gittiğini anladı. Oda zifiri karanlıktı ve bu doğru görünmüyordu.

Normalde öndeki çift kapı içeri ışık girmesi için açıktı.

"Uh-oh," dedi, tam da odanın aydınlandığı anda. aniden aydınlandı.

Gözleri nihayet alıştığında, odaklanabildiği tek şey odanın ortasındaki üç adamdı. Donup kaldı, geri dönüp kilere mi koşması yoksa olduğu yerde mi kalması gerektiğine karar vermeye çalışıyordu.

"Biliyorsun," dedi Cole ve o hiçbir şey duyamadı. "Üst kattaki ofisten dışarı bakarsanız, doğrudan labirentin içini görebilirsiniz."

"Kahretsin," diye mırıldandı Abby arkasından. "Yukarı bakmayı düşünmemiştim."

"Çaylak hatası," diye onayladı Sasha. "Casus olarak berbat oluruz." "Koridor açıkta. Kilerden geçin." Julie Sasha'ya ters ters baktı. "Zekice bir plan."

Sasha ona, "Evet, havuçlu kekten başka bir şey bulduğunu duymadım," diye hatırlattı.

Daniel sırtışını gizlemeye çalışıyordu. "Havuçlu kek kulağa çok hoş geliyor."

Julie canlandı. "Gidip bir tane yapacağım!"

"Hayır," dedi Cole. "Birlikte kaçtınız, sonuçlarıyla birlikte başa çıkabilirsiniz. Ayrıca, Sasha yemek yapmaz. Özellikle de havuçla."

"Kahretsin," dedi Julie.

"Bunu kendi başına sen açtın." Nathaniel parmağını Abby'ye doğru uzattı. "Buraya gel, Abigail."

Abby tereddüt etmedi. "Evet, Efendim."

Kocasının durduğu yere doğru ilerlerken neredeyse süzülüyor gibiydi, daha önce açtığı göz bağını tutuyordu. Kocasının önünde diz çöktü ve o da hiç vakit kaybetmeden gözlerini kapattı.

Geri çekildi. "Çok iyi görünüyorsun, neydi o kelime? Büyüleyici. Evet, böyle çok büyüleyici görünüyorsun."

"Çok büyüleyici," dedi Cole. "Bence Sasha ve Julie'nin de gözlerinin bağlanması gerek."

Julie ve Sasha birbirlerine uh-oh diye baktılar. Cole sesini alçalttı. "Şimdi."

İkisi de aceleyle kendi Dom'larının yanına gidip diz çöktüler.

Cole'un elleri Sasha'nın gözlerini bağlarken hızlı ve etkiliydi. "Şimdi, benim yaramaz kızım, neler olduğunu ya da kimin yaptığını göremeyeceksin."

Ağzı kurudu. Kim? Bunun anlamı ya Nathaniel ya da Daniel ona dokunabilir miydi? Bundan hoşlandığından emin değildi ve başkalarıyla oynamak zor bir sınır olmasa da, diğer iki kadın için öyle olduğunu düşünüyordu.

"Ayağa kalk ve soyun," dedi Cole. "Sırtını örtmek için sana giydireceğim bir atlet var."

Her şey sessizdi. Sasha diğer adamların da Cole'un yaptığı gibi Julie ve Abby'yi hazırladıklarını düşündü. onu hazırlıyordu. Julie'den küçük bir çığlık duydu ve ardından Daniel, "Sana yakışacağını biliyordum," dedi.

"Güvenli kelimeni her zaman kullan." Cole'un sesi kulağında kalınlaşmıştı. "Ne yazık ki senin için, kutudan hiçbir şey çıkarmadın. Neyse ki, benim için, seçme hakkım var. Ama Önce . . ."

Bir şey kulaklarını kapattı ve tek duyabildiği yağmurdu. Ona kulaklık mı takmıştı? Başını iki yana salladı.

Öyle hissetti. Duyamadığı için bir an Cole'un da duyamadığını düşünerek panikledi.

"Sarı," dedi.

Kulaklıklar çıktı. "Sasha, iyi misin? Neyin var?" Nazik sesi endişeyle karışık bir şekilde geri dönmüştü.

"Panikledim efendim. Beni duyamayacağınızı düşündüm. Bu hiç mantıklı değil çünkü sarı dedim. Sorun yok. Devam edebilirim."

"Emin misiniz?"

"Kesinlikle, efendim."

Ellerini onun üzerinde gezdirdi ve vücudu onun dokunuşuyla gevşedi. "Kulaklıkları tekrar takmamda bir sakınca var mı yoksa çıkarayım mı?"

"Onları giymek istiyorum, lütfen, efendim."

Onun omzuna bir öpücük kondurdu. "Benim güçlü, vahşi Sasha'm."

Adamın iltifatı karşısında sanki vücudu zevkle mırıldanıyordu ve bu kez adam kulaklığı taktığında sadece sakinlik hissetti. Ne bekleyeceği, ona neyin ya da kimin dokunacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Bu bekleyiş onu çılgına çevirmişti.

Sonunda omzuna bir şey dokunduğunda sıçradı. Bu bir raket ya da kırbaç ya da sopa değildi. Beklediği gibi bir şey değildi. Yumuşaktı. Tekrar geldi, bu sefer daha uzundu ve ne olduğunu biliyordu.

Bir boya fırçası. Onu boyuyordu. Ya da daha doğrusu, onun üzerine resim yapıyordu.

En basit şeydi ama onu çıldırtıyordu. Onu neyle boyuyordu? Ne renkti bu? O yapamazdı Sık sık fırça değiştirdiği için bir şey söyleyemiyordu. Bazıları çok inceydi ve sanki yazı yazıyormuş gibi görünüyordu. Ama diğerleri daha genişti ve daha fazla alanı kaplıyordu.

Kız bir kez kıpırdadı ve adam kızın kışına bir şaplak attı. hareketsiz kalmak için keskin bir hatırlatma. Abby ve Julie'nin de boyanıp boyanmadığını ve boyanıyorlarsa neye benzediklerini merak etti.

Yağmurun ritmik temposu, fırçaların nazik süpürüşleriyle birleşti ve kendini sürüklenmeye başladığını hissetti. Sallandı ve iki kol etrafına dolanıp onu taşıdı.

Uzanabileceği yumuşak bir yere.

Tamamen sessizlik ve karanlığa doğru sarsılarak uyandı. Aslında sessizlik o kadar büyüktü ki sağır ediciydi. Gözbağının hâlâ takılı olup olmadığını görmek için elini gözlerine götürmeye çalıştı ama elleri bağlıydı. Neredeydi? Ve daha da önemlisi, diğer herkes neredeydi?

Cole'un onu yalnız bırakmayacağını kendi kendine tekrarladı. Yakınlarda onu izlediğini biliyordu. Odaklanırsa onu hissedebilirdi. Derin bir nefes alarak bir şeyler, herhangi bir şey duymaya çalıştı ama nafileydi.

Tam bu mutlak hiçlik karşısında çıldıracağını düşündüğü anda, başının etrafında bir hareket oldu ve

kulakları açıldı. En çok duymak istediği sesi duyana kadar her şey çok gürültülü görünüyordu.

"Bize döndün mü ufaklık? En son sen uyandın. Hepinizin böyle yaramaz itaatkârlar olmanız çok kötü. Maçtan sonrası için gerçekten özel bir şey planladım." Sesi sakın ve nazikti ve vücudunda kalan tüm gerginlik bu sesle birlikte uçup gitti. "Hadi seni kaldıralım da başyapıtımı gör. İtiraf etmeliyim ki, resim yapmak eğlenceliydi ve gerçekten bir ceza değil. Oyunum sıkıcı olsa bile."

Saniyeler içinde kızın bağlarını çözdü ve kızın gözleri hâlâ bağlı olduğu için ayağa kalkarken elini tuttu. Adam onları durdurmadan önce birkaç adım ilerlediler.

"Hazır mısınız?" diye sordu.

"Evet, efendim." Adamın onu nasıl boyadığını görmenin heyecanıyla neredeyse başı dönüyordu.

Göz bağı düştü ve nefesi kesildi. Vücudu Canlı kırmızılar, sarılar ve yeşillerle boyanmış. Burada girdaplar ve orada sekiz rakamları. Dönüyordu ve sanki vücudundaki çizgiler canlıydı.

"Çok güzel, efendim. Ressam olduğunuzu hiç bilmiyordum." Kendine bakmaktan kendini alamadı.

Bir ayna tuttu. "Arkaya bak. Sen uyumadan önce yaptım."

Sırtına baktı. Muhteşem yazısıyla, sırtında yara izlerinin olduğu bölgenin karşısındaki atletin üzerine COLE'S yazmıştı. Bu manzara gözlerini yaşarttı.

"Keşke sonsuza kadar takabilseydim," dedi.

"Bana bak," dedi ve kadın baktığında gözleri ateşli bir vaatle parladı. "Bundan asla şüphe etme. Yazılı olsun ya da olmasın. Görebilsen de göremesen de. Kahretsin, ister Hissetsen de hissetmesen de. Senin her parçanı seviyorum ve bunu söyleyecek ve Bunu yazın ve bir sonraki nefesinizden emin olduğunuz kadar emin olana kadar tekrar tekrar kanıtlayın."

Onuncu Bölüm

Cumartesi akşamı Sasha Cole'un yatak odasında volta atıyor, neler olduğuna karar vermeye çalışıyordu. İçeri girdiğinde ilk fark ettiği şey, birinin yatağın üzerine koyduğu sabahlık oldu. Bunun ne anlama geldiğini merak ederek

Cole'u bulup bulamayacağını görmek için büyük resim penceresine doğru yürüdü. Akşamın erken saatleriydi ve genellikle günün bu saatlerinde yürüyüşe çıkardı.

Dışarı baktı ve onu koyu renk üç parçalı bir takım elbise giymiş, Nathaniel ile konuşurken görünce nefesi kesildi. Onu daha önce böyle bir kıyafetle gördüğü tek sefer kıyafeti onu sopaladığı gündü. Bir keresinde ona disiplin seansları için neredeyse her zaman üç parçalı bir takım elbise giydiğini söylemişti. Bugün de böyle bir şey mi planlamıştı?

Bütün haftayı zihninde gözden geçirdi ve Bir disiplin seansına yol açabilecek çözülmemiş bir şey, herhangi bir şey saptadı. Sadece bir şey bulamamakla kalmadı, Cole'u tanıyordu ve onun bir sorunun orada asılı kalmasına izin verecek bir tip olmadığını biliyordu. Eğer onun düzeltmeye ihtiyacı olsaydı, olay gerçekleştiğinde bunu gündeme getirirdi.

Her ne oluyorsa, onun bir sandalyenin üzerine eğilip kendisini kamçılamasını beklemesini içermediğine ikna olmuştu.

soyundu ve sabahlığın içine girdi. Üzerindeki giysileri katladıktan kısa bir süre sonra Birisi kapıyı çaldı.

Koşarak geldi ve kapıyı açtı. "Merhaba ufaklık."

Cole o kadar inanılmaz derecede yakışıklı görünüyordu ki birkaç saniye boyunca yerinden kıpırdamadı. Kaşlarını kaldırdığında fark etti ki

Ona "küçüğüm" demişti ve bu nedenle diz çökmesi gerekiyordu.

Dizlerinin üzerine çöktü. "Merhaba, efendim." "Benim için ayağa kalk, Sasha."

Sesi ciddiydi, hiç de beklediği gibi değildi. Ayağa kalkmaya çalışırken endişe beynini gıdıklamaya başladı.

"Efendim."

"Arkadaşlarımız bizi bekliyor ama önce sizinle özel olarak konuşmam gerekiyor."

"Bir sorun mu var?"

Parmak eklemlerini nazikçe kızın elmacık kemiklerine dokundurdu. "Hayır, küçüğüm. Hiçbir sorun yok. Sadece hepimizin buraya gelmesinin gerçek nedenini sana açıklamanın zamanı geldi diye düşündüm. İNGİLTERE."

Az önce geçirdikleri haftayı düşündü: arkadaşlarıyla birlikte bölgenin tadını çıkarıyor, gülüyor ve eğleniyorlardı, Cole'un geçmişini öğrendikçe ona daha da yakınlaşıyordu. Gerçek sebep bu değil miydi?

"Anlamıyorum efendim."

Başparmaklarıyla kızın kaşlarını ovuşturdu. "Kaşlarını çatma, küçüğüm. Gülümsemeni tercih ederim."

Adamın dokunuşuna doğru eğildi; adam ona dokunduğunda her şey çok daha iyi görünüyordu. Neredeyse onun üzerindeki etkisi korkutucuydu. "Bana burada olmamızın gerçek sebebini söyle. Bu yüzden kaşlarımı çatıyorum."

"Yolculuk konusunu açtığım gece yaptığımız konuşmayı hatırlıyor musun?"

Yüzüne yayılan gülümsemeye engel olamadı.

"Konuşmanın bazı bölümlerini. Daha da ötesi, konuşmadan sonra neler olduğunu hatırlıyorum."

Kısa bir kahkaha attı. "Gerçekten mi? Evet, bunu ben de hatırlıyorum." Elini tuttu ve onu yakındaki bir kanepeye götürdü. Onun yanında diz çöktü ve parmaklarını gezdirdiğinde iç çekti

saçlarının arasından. "Bana bazen bir rüyada yaşıyormuş gibi hissettiğini ve bazen zor zamanlar geçirdiğini söylemiştin.

"Benim için ne ifade ettiğini kavrayarak."

"Evet, efendim. Hatırlıyorum." Başını adamın dizine yasladı, onu daha fazla hissetmek istiyordu.

"Mesele şu ki, seni oldukça hızlı bir şekilde yakaladım ve yanımızda tanıklık edecek kimse yoktu. Benimkinden önce hiç kimsenin tasmağını takmadığını biliyorum ve ben de sadece bir başka kadının tasmağını taktım."

Adamın yüzünü göremediğine sevinmişti çünkü kaşlarının tekrar çatıldığını biliyordu. Neden bu konu hakkında konuşuyordu?

ve neden Kate'den bahsetsin ki?

"Görüyorsun ya Sasha, herkes burada, İngiltere'de çünkü onları tasma takma törenimize davet ettim."

Çenesi düştü ve onun yüzünü görmek için başını kaldırdı. Adamın yüzünde öyle bir sevgi ve hayranlık ifadesi vardı ki, yüreği sızladı. "Efendim?" diyebilirdi ancak.

"Her gün benim tasmamı taktığını biliyorum. bunu resmileştirmek. Sevdiklerimizin ve yaşam tarzı tercihlerimizde bizi destekleyecek olanların önünde." Kanepeden kaydı

ve onun önünde diz çöktü. "Sasha, benim sevgili küçüğüm, tasmamı takar mısın?"

"Cole." Kollarını ona doladı. "Bir tören istediğimi nereden bildin?"

"Keşke bildiğim için övgüyü ben alabilseydim ama almadım. Benim için ne kadar önemli olduğunu sana göstermenin bir yolu olabileceğini düşündüm."

"Daniel'in Julie'yi yakalamasını izlemek için kalmadım ve Bundan hep pişmanlık duydum. Sonra düşündüm ki, belki de böylesi daha iyidir çünkü o zaman ne yaptığımı bilemeyeceğim. kayıp."

Onu kollarının arasına aldı ve ikisini de ayağa kaldırdı. "Keşke bana daha önce söyleseydin. Tüm ihtiyaçlarını karşılamak istiyorum, hissetmediğin dile getirilmemiş arzularını bile

"Biriyle paylaşmaktan çekinmem."
Onun göğsüne doğru başını
salladı.

"Ama Sasha, bana söylemek zorundasın. Onları benimle paylaşmalısın." Geri çekildi ve Sasha'nın gözlerinin içine baktığından emin oldu. "Anladın mı?"

"Evet, efendim."

"Sanırım iletişimi açık tuttuğumuzdan emin olmak için günlük tutmaya devam etmeni isteyeceğim. Her gün yazmanı istiyorum. Sadece birkaç satır bile olsa. Bu şekilde bilmemi istediğin bir şey varsa ama belki de hissetmiyorsan rahat konuşursan, önce sen yazabilirsin." "Bu fikri sevdim."

"Öyle mi?" Gözleri muziplikle dans ediyordu. "Dilbilgisi için hala sayıyor olsam bile mi?"

"Evet, özellikle de dilbilgisi için sayarsan. Belki de beni etkiliyorsun. Aslında artık yazmayı umursamıyorum."

"Sevindim." Onu öptü. "Törene başlamadan önce yakını çıkarmam gerekecek."

Elleri boynuna gitti, "Onu bana geri takacağını biliyorum ama düşüncesi bile beni üzüyor."

"Aslında bunu sana geri takmayacağım." "Yapmayacak mısın?"

"İşte yine kaşlarını çatıyorsun."

İç çekti. "Beni iç çektiren şeyler söyleyip duruyorsun."

"Sanırım öyle." Boynunun arkasına uzandı ve toka. "Sanırım bunu bilezik gibi bir şey yaptıracağız."

"Bu benim ilk tasmam," dedi. "Onu saklamak istiyorum."

"Elbette." Oturdıkları kanepenin yanındaki çekmecedен uzun, ince bir kutu çıkardı. "Yeni tasmanı görmek ister misin?"

Başını salladı, ama adamın az önce boynundan çıkardığı tasmadan daha çok hoşlanacağını düşünemiyordu.

"Kate'in ilk sabah geldiği zamanı hatırlıyor musun?"

Ciddi misin? Yine mi Kate? Sasha kendini kıskanç olarak görmüyordu ama cidden mi? "Evet," dedi, ne zaman

"Hayatımın en iyi seksinin ertesi sabahı eski kölenin gelmesini unutmak biraz zor."

"Taşındığımda yanlışlıkla bıraktığım bir kutuyu bırakmak için uğradı."

Ah evet, hatırladı. Ondan kutuyu yatak odasına götürmesini istemişti ve o bunu yaparken, adam oturma odasında Kate ile birkaç kelime konuştu.

"Hatırlıyorum," dedi Kate ona.

"Kutu, Sekizinci Henry'nin gözünden düştüğümüzde ailemin sakladığı mücevherleri içeriyordu."

"Orada oturup da Sekizinci Henry'nin benim ailemden nefret ettiğini söylemeniz hala aklımı kurcalıyor. Yani bu benim atalarımı George Washington'a kadar takip etmem gibi bir şey."

Güldü. Daniel'a göre son zamanlarda bunu çok sık yapıyordu, geçen akşam yemekte de öyle demişti. Bunu söylerken gülümsemişti. Sonra da Cole'un nadiren güldüğünü ekledi.

Kate'in etrafında. Onun yanında daha neşeli hissettiğine sevinmişti.

"Aile mücevherlerini saklayabildiğimize sevindim. Yoksa bunu sana veremezdim." Kutuyu açtı ve ortaya muhteşem bir gerdanlık çıktı. Çift telli incilerden oluşuyordu ve teller arasında sık sık dağılıyordu, zümrüt gibi görünen bir mücevher vardı. Ama kesinlikle o olamazdı.

Kutusundan çıkardı. "Bunun teknik adı carcanet, ama bir tasmaya o kadar benziyor ki, ailemin beş yüz yıl önce sapıklık yaptığını düşünmeden edemiyorum. Sasha?"

Konuşamıyordu. Zar zor nefes alabiliyordu. Aslına bakarsanız, çok fazla düşünemiyordu bile.

"Sasha?"

"Bana aileden bir parça mücevher mi veriyorsun? Beş yüz yıllık mı? Ben bile ..."

"Bunu almanı istiyorum. Onu giymeni istiyorum." "Ama efendim. Bu paha biçilemez."

"Sen de öylesin."

Başını iki yana salladı, bu fikri aklına bir türlü sığdıramıyordu. "Efendim," diye başladı ama sözünü bitiremedi.

"Sasha, bu konuda seninle tartışmayacağım. Ama benim tasmamı takarsan benim için büyük bir anlam ifade eder. Zaten öyle yapıyorsun. Ben sadece tasmayı değiştiriyorum."

"Paha biçilmez mücevherlere."

Kolyeyi havaya kaldırdı. "Bu metalden başka bir şey değil, birkaç kaya ve istiridyenin içine sıkışmış birkaç kum parçası. İnan bana, bunlar hiçbir şey değil. Seninle kıyaslandığında benim için hiçbir şey ifade etmiyor."

Gözleri yaşlarla doldu ama başını sallayarak yaka hediyesini kabul etti. "Teşekkür ederim efendim. Tasmanızı takmaktan onur duyarım."

Yüzünü sevinç kaplamıştı ve o ana kadar bunun onun için de ne kadar önemli olduğunu bilmiyordu. "Onur duyan benim," diye fısıldadı.

Öne doğru eğildi ve dudakları hafifçe onunkilere değdi. Onu daha yakına çekmeye çalıştı ama adam geri çekti. "Abby ve Julie hazırlanmana yardımcı olmak için birkaç dakika içinde burada olacaklar."

"Ama şimdi hazırım," dedi. "Neden Abby ve Julie hazırlanmama yardım etmek zorunda?"

"Biliyorsam ne olayım. Ama tören hakkında sessiz kalmaları karşılığında istedikleri şart buydu."

Gözlerini devirdi. "Bu ikisini seviyorum ama cidden mi?"

Ayağa kalktı. "Ben de anlamıyorum ama heyecanlı görünüyorlar. Dışarı çıkıp içeri girmelerine izin versem iyi olacak."

Sasha kanepede arkasına yaslandı. "Oh, pekala. İçeri gönderin."

Kıkırdayarak çıktı ve kapıyı açtığı anda dışarıdan mırıltılar duydu. Birkaç saniye içinde Abby ve Julie koşarak içeri girdiler. Arkadaşlarının gözlerindeki heyecanı görür görmez Cole'un isteklerini neden kabul ettiğini çok iyi anladı. Daha heyecanlı olmanın mümkün olmadığını düşünüyordu ama ikisini görmek yanıldığını kanıtladı.

Julie'nin gözleri gerçekten de yaşarmıştı. "Daniel ile tasma takma törenim için hazırlanmama yardım ettiğin zamanı hatırlıyor musun?"

"Hatırlıyorum." Hazırlanmasına yardım etmiş olmasına rağmen,

Sasha tören için kalamamıştı. Peter'la yaşadığı olaydan sonra çok erken olmuştu. O hala

Julie'ye BDSM yolculuğunda destek olmak için hem fiziksel hem de zihinsel olarak çok yaralıydı. Ve kalbinin derinliklerinde, Julie'nin Daniel ile işleri çok hızlı götürdüğünü düşünüyordu.

Ama yine de arkadaşına destek olmak istemiş ve hazırlanmasına yardım etmişti.

Sasha Julie'nin arkasından Abby'nin durduğu yere baktı. Elinde bir şey tutuyordu. Abby gülümsedi. "Bu bir elbise. Cole bu yüzden sabahlığı hazırladı. Julie ve ben biraz resmi bir şeyler giymen gerektiğini düşündük."

"Evet," dedi Julie. "Tabii ki, yatakta onu gördüğünde bir şeyler olduğunu düşünmenden korktuk."

"Bir şeyler döndüğünü kesinlikle biliyordum. Bu hafta çıkardığı tek kıyafet hizmetçinin kıyafetiydi. üniforma ve kroket elbisesi. Ayrıca, en son üç parçalı bir takım elbise giydiğinde elinde bir de baston vardı."

"Ona bu elbiseyi göstermedik," dedi Abby. Yatağın üzerine uzun beyaz bir giysi çantası koydu ve Sasha'ya öne gelmesini işaret etti. "Bu İskoç danteli. Julie ve ben bunun uygun olacaktır."

Abby, Sasha'nın dikkatini çektiğinden emin olmak için hızla omzunun üzerinden baktı ve sonra çantanın fermuarını açtı.

Sasha muhteşem elbiseyi çıkarırken nefesi kesildi. Beyazdı ve ince, narin dantellerle kaplıydı.

"Aman Tanrım. Çok zarif." Sasha elini dantelin üzerinde gezdirdi. "Bir tür gelinliğe benziyor."

Julie arkasından yaklaştı ve omzunun üzerinden baktı. "Bu tasarımcı gerçekten de muhteşem gelinlikler yapıyor ve eminim ki bu özel gelinlik

Daha önce gelinlik giymemiştin. Ama yaka takma töreniniz için mükemmel olduğunu düşündük."

"Ayrıca," dedi Abby. "Tasma takma töreni düğün törenine çok benzer."

Sasha elbiseye baktı, daha önce hiç bu kadar muhteşem bir şey görmediğinden emindi. "Bayıldım buna."

"Yapacağını biliyordum." Julie ona sarıldı. "Törenimin olduğu gece, bir gün senin de sonsuza dek mutlu olmanı umduğumu düşündüğümü hatırlıyorum. İki buçuk milyon yıl geçse de o kişinin Cole Johnson olacağı aklıma gelmezdi."

"O zaman ikimiz olurduk," diye kabul etti Sasha. "Ve şimdi başka biriyle birlikte olmayı hayal bile edemiyorum."

Abby bir kenarda durmuş, ikisini de dikkatle izliyordu. bilmiş bir gülümseme. "Sadece ikiniz de bekleyin. Bundan sonrası sadece daha iyi olacak."

Julie sustu. "Bu günü ağlamadan atlatamayacağımı biliyordum. Mendiller nerede?"

Abby bir kutuyu Julie'ye uzatırken Sasha'nın telefonu çaldı. "Sesli mesaja yönlendireceğim." Konuşmayı hayal bile edemiyordu.

Zaten şu anda kimseye bir şey yapamazsın.

"Bunu kontrol etmek isteyebilirsin," dedi Julie. "Dena olabilir."

Sasha telefonunu kanepede bıraktığı yerde buldu ve arayanın Dena olduğundan emindi.

"Merhaba," dedi.

"Selam kızım," dedi Dena. "Bugün yanında olabilmeyi çok isterdim."

"Yatak istirahatindesin. Yapabilseydin burada olacağını biliyorum." "Cole'un seni neden bu kadar uzaklara götürmek zorunda kaldığını bilmiyorum. İngiltere seni yakalamak için. Ama orijinalliği için ona puan vereceğim."

Sasha güldü. Dena'ya yeni tasmağını göstermek için sabırsızlanıyordu. "Bunu benden sakladığınıza inanamıyorum."

"Dom'unla tanıştın, değil mi?" Dena gülerek sordu. "O sana bir şeyi gizli tutmanı söylediğinde, sen de onu gizli tutarsın."

"Kimseye söyleme ama o gerçekten çok yumuşaktır."

"Onu iş başında gördüm. İnanın bana, yumuşak bir tarafı olabilir ama yumuşak değildir."

Sasha onaylar gibi bir şeyler mırıldandı ama içten içe Cole'un yumuşak tarafını sadece ona göstermesinden memnundu. Bu

Sanki sadece birbirleriyle paylaştıkları bir sırları varmış gibi.

"Seni bıraksam iyi olacak," dedi Dena. "Eminim Abby ve Julie seni hazırlamak için can atıyorlardır."

Vedalaştılar ve Sasha arkadaşlarına döndü. "Hazırlanmak için başka ne yapmam gerekiyor?"

Geriye dönüp baktığımda, bu sorulacak en iyi soru değildi. Bir saat sonra, saçına ne yapmak istediklerini, ne kadar makyaj yapması gerektiğini ve ayakkabıya ihtiyacı olup olmadığını tartışmışlardı. Sasha ayakkabı meselesini tam olarak anlamamıştı ama Abby mesajlaşmakla meşguldü ve kafasını kaldırdığında ayakkabılara hayır dedi.

Sonunda aynaya bakmasına izin verdiklerinde, Sasha dönüşüme inanamadı. Elbisenin kombinasyonu ve hafif makyaj onu normalden farklı gösteriyordu. Ama gözlerinde onu kesinlikle dönüştüren bu heyecanı görebiliyordu. Kendini farklı hissediyordu.

"Cole seni gördüğünde ölecek." Julie ayağa kalktı. aynada arkasında. "Çok güzel görünüyorsun. Ve başka ne var biliyor musun?"

Sasha başını salladı.

"Nasıl olduğunu sormama bile gerek yok; her şey yüzünden okunuyor."

Sasha, Julie'nin ona bir gün birinin kullanmasını istediğini söylediği ifadeden bahsetmesine güldü.

"Teşekkür ederim."

Julie ona çabucak sarıldı. "Hazır mısın? Çünkü sanırım seni bekleyen belli bir Dom var."

Abby ve Julie önden giderken Sasha da arkalarından geliyordu. Törenin içeride, belki de kütüphanede yapılacağını düşünmüştü. Ama iki arkadaşı onu bahçede yüzlerce mumun yandığını görebileceği bir yere götürdüler.

Abby onun elini sıktı. "Oturmaya gidiyoruz. Cole bundan sonra ne yapacağınızı size bildirecek."

Biri omzuna dokunduğunda Sasha sıçradı. "Benim, ufaklık."

"Efendim, beni korkuttunuz."

"Bağışlayın beni, niyetim bu değildi. Ama birlikte yürümemizi istedim."

"Yapmam ya da kendimi hazırlamam gereken bir şey var mı?" diye sordu.

"Hayır, küçüğüm. Ben sana söyledim."

Onu çok iyi tanıyordu. Mücadelelerini biliyordu. Stresine neyin sebep olduğunu. Ve aynı şekilde, bu stresleri ve mücadeleleri nasıl hafifleteceğini de biliyordu.

Kadın başını salladı ve adam onun yüzünü kavrayarak yanağını usulca okşadı.

"İnanılmaz görünüyorsun," diye fısıldadı. "Aslına bakarsan, inanılmaz kelimesi bile yetmez. Daha fazla sığata ihtiyacım var."

"Teşekkür ederim, efendim."

Elini uzattı. "Hazır mısın?"

"Birlikte el ele yürümek tuhaf görünüyor."

Elini indirdi ve kaşlarını kaldırarak ona baktı. "İtaatkâr olduğun için mi?"

Duh, demek istedi ama onun yerine başını salladı.

"Eminim seninle aynı fikirde olan pek çok insan vardır ve ben onların haksız olduğunu söylemiyorum. Sadece bizim için, sen ve ben, ilişkide her ikimizin de eşit olduğunu göstermenin daha iyi olduğunu düşünüyorum. Daha da önemlisi, bilmeni isterim ki Seni kendimden daha aşağı görmüyorum. Aslında tam tersi. Bir Dominant olarak sizi ve iyiliğinizi kendiminkinden çok daha üstün tutuyorum. Bana bu kadar güvenmen oldukça alçakgönüllü bir davranış."

Onu şaşırtmaktan hiç vazgeçmedi. Tam onu daha fazla sevmeyeceğini düşündüğü anda, az önce yaptığı gibi bir şey söylüyor ve kalbi kabarıyordu. Elini uzattı. "Artık hazırım, efendim."

Hızlı bir öpücük için elini dudaklarına götürdü ve sonra dışarıya çıktı.

On Birinci Bölüm

Bahçeyi aydınlatan mumlar muhteşem görünüyordu. Bir rüyadan çıkmış gibiydi. Yolu ve arkadaşlarının gülümseyen yüzlerini görmesine yetecek kadar ışık veriyorlardı. Cole'un küçük bir masa kurduğu yere giden taş patika boyunca sanki havada yürüyormuş gibi hissetti. Üzerinde bir şey vardı ama beyaz bir masa örtüsüyle kapatılmıştı.

En şok edici olanı masanın yanında duran Fritz'di. Cole'a baktı ama Cole ona sadece göz kırptı.

"Cole ve Sasha," diye başladı Fritz, önünde durduklarında. "Niyetiniz bir anlaşma yapmak mı? Dominant/itaatkar ilişkisi?"

Cole onun elini sıktı. "Öyle." "Evet, efendim," diye yanıtladı.

Fritz kenara çekildi ve Cole'a masaya gelmesini işaret etti. Beyaz örtüyü kaldırmak için elini bıraktığında Cole onun yokluğunu hissetti. Altında bir kâse vardı. Yapamadı

bunun ne için olduğunu anlamaya çalışıyordu. Birkaç yakalama törenine katılmıştı ama daha önce hiç kase kullanıldığını görmemişti.

Cole kâseyi aldı ve ona uzattı. Aldığı gibi içine baktı. Su mu?

Su ile ne yapacaktı? İçmesi mi gerekiyordu?

Cole ondan önce, her zaman moralini düzelten ve korkularını hafifleten gülümsemesini takındı. Çılgınlık yapıyordu.

Cole ne yaptığını biliyordu. Tüm töreni kontrol altında tutuyordu. Rahatlaması ve tadını çıkarması gerekiyordu.

"Sasha, benim sevgili küçüğüm, bana geldiğinde korkmuş ve emin değildin. Geçmişinde geleceğe dair vizyonunu gölgeleyen sorunlar vardı." Bir sünger aldı masadan aldı ve kaseye koydu. Süngerden biraz su sıktı, böylece sadece birazcık nemli kaldı. "Artık benimsin ve korkularını ve endişelerini taşıyacak olan benim, ileriye doğru yolculuğunda sadece ışık olsun. Bu suyla, tüm acılarını yıkıyorum dün gitti."

En nazik dokunuşuyla süngeri boynunun çıplak teninde ve kollarında gezdirdi.

"Sana musallat olan kâbuslar artık yok, yıkandı." Diz çöktü ve ayaklarına su damlattı. "Sahip olduğun şüpheler, korku ve ruhunda sakladığın tüm gizli şeyler. Hepsi yok oldu.

Sadece sen varsın ve sen benimsin."

Adam ayağa kalktı ve kâseyi aldı ama kadın gözlerinde biriken yaşlar yüzünden onu zar zor görebiliyordu. Sözleri iyileştirdi

İçinde kalan karanlık boşlukları temizledi ve geçmişin artık onu rahatsız etmeyeceğini biliyordu. Panik ataklarının da sonsuza dek geçtiğini hissediyordu.

Kaseyi masaya geri koydu ve kızın iki elini tuttu. "Bugün sana arkadaşlarımızın önünde seni koruyacağıma, seveceğime, değer vereceğime ve şımartacağıma yemin ediyorum." Ağzının köşesi hafif bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Gerektiğinde seni düzelteceğime, gerektiğinde seni zorlayacağıma da söz veriyorum.

ve uykuya dalmakta hiç zorlanmamayı sağlamak için. Bunu bilerek, benim itaatkârım olmayı ve hâkimiyetimin bir sembolü olarak tasmamı takmayı kabul ediyor musun?"

"Evet, efendim," demeyi başardı.

Cole, Fritz'e başıyla işaret etti ve Alman Dom masanın altından bir yastık alıp Cole'un yanında yere koydu.

"Gerçi sana bir keresinde neden benim Kayaların üzerinde diz çökecek kadar itaatkâr," dedi.

başka biri duyabilirdi. "Bu gece bir yastık kullanman beni daha çok memnun eder."

Onun önünde diz çöktüğünde, doğru olduğunu hissetti.
Doğru,

Onun yanında yürümekten ve el ele tutuşarak yüz yüze durmaktan keyif almıştı ama onun için diz çöktüğünde dünyası her şeyin yerli yerinde olduğunu hissetti.

Kısa bir süre saçlarına dokundu, bu küçük hareket onu daha da huzurla doldurdu. Ama yakasını hissedinceye kadar

boynuna takılınca huzurun ne olduğunu tam olarak anladı.

Bir saatten az bir süre geçmesine rağmen

Eski tasmayı çıkardığından beri, yeni tasmayı hissetmek tüm vücudunun rahatlamasına neden olmuştu. Adam tasmayı yerine taktığında yumuşak bir "Evet" mırıldandı.

Kıkırdaması ona sandığı kadar sessiz olmadığını söyledi.

"İtiraf edeyim," dedi, "senin boynundayken ben de kendimi daha iyi hissediyorum."

Bir şey söylemesi ya da kendi yemininden alıntı yapması gerekip gerekmediğinden emin değildi. Belli ki Cole bunu planlıyordu ve bir şeyler bulmak için zamanı olacaktı.

Onun gibi kelimelerle arası iyi değildi ve

o anda anlamlı bir şey bulabileceğini sanmıyordu. Adamın ondan bir şey söylemesini istememesini umuyordu.

Ama tabii ki onu kendisinden daha iyi tanıyor gibi görünüyordu.

Elini ona doğru uzattı. "Gel yanımda dur küçüğüm."

Yavaşça ayağa kalktı ve kendini Cole'un karşısında, bir kez daha Fritz'in önünde buldu. Nedense büyük adam Alman Dom gülümsediğinde o kadar da korkutucu

görünmüyordu. "Cole," dedi, "seni uzun zamandır tanıyorum.

Muhtemelen buradaki herkesten daha uzun süredir. Sen Dominant doğanı keşfederken ve tanımlarken seninleydim. Sen Muhtemelen hatırlamıyorsun ve muhtemelen bu konuyu açtığım için bana yumruk atacaksın, ama yeni başladığın belli bir gece vardı. Bir eğitim seansını yeni bitirmiştik.

garipti, kimyamız uyuşmuyordu, yardımcımız gitmişti ve biz konuşuyorduk. Bana baktın ve dedin ki, 'Fritz, bir gün O'nu bulacağım. Ve her şey yerine oturacak. Mükemmel olmayacak ve biliyoruz ki ben kesinlikle hayır. Ama birlikte oldukça yakın olacağız ve birlikte olduğumuzda kıvılcımlar uçuşacak."

Cole cevap verirken bakışlarını ondan ayırmadı, "Haklısın. İşimiz biter bitmez burnunu kıracağım."

Etraflarındaki arkadaşları gülüştü.

"Bekle," dedi Fritz. "Daha bitirmedim. Zor zamanlar geçirdin. Hiçbir zaman tam olarak yerleşmiş görünmedin. Sanırım bu yüzden sürekli dünyayı dolaşıyordun. İsteddiğini elde ettiğini sanıyordun ama kalbinin derinliklerinde hâlâ bir arayış vardı."

Cole, Sasha'nın ellerini sıktı.

"Sasha," dedi Fritz ona, "seni çok iyi tanımıyorum ama aşman gereken bazı engeller olduğunu biliyorum. Ve şu anda karşımda gördüğüm şeyin güçlü, bağımsız, akılla bilen ve kalbiyle güvenen bir kadın olduğunu biliyorum. Bu bir

Arkadaşıma sunduğunuz güzel ve değerli şey ve mükemmel olmadığınız için size teşekkür ediyorum, çünkü o kesinlikle değil. Ama birlikte, ikiniz çok yakınsınız.

"Cole ve Sasha, dünyayı sarsacak bir tavsiyem yok. Size hayatın pürüzsüz olacağına dair söz veremem. Birbirinizden her zaman hoşlanacağınızın sözünü bile veremem. Ama size şunu söyleyebilirim, o kıvılcımlar? O kadar parlaklar ki, göz kamaştırıyorlar. Ve bunu paylaşmaktan mutluluk ve onur duyan bir arkadaş çevreniz var.

seninle bir an."

Sasha gözündeki bir damla yaşı sildi ve Julie ya da Abby'nin sesini duydu.

"Oh doğru," dedi Fritz. "Artık öpüshebilirsiniz."

Cole'un dudakları Cole'un dudaklarına değdi ve kadın artık çınlamaları duymuyordu ve artık Fritz'in, mumların ya da Cole'dan başka hiçbir şeyin farkında değildi. Cole onu doldurmuştu ve ona sarıldığı o saniyelerde Cole'un da onu doldurduğunu biliyordu.

"Seni seviyorum, Sasha'm." Sesi sert ve boğuktu. "Ben de seni seviyorum, Cole."

Sonunda onları ayıran tek şey Fritz'in öksürüğü oldu. Kendisini Julie ve Abby tarafından kuşatılmış buldu, her ikisi de yakasına bakıp ahlayıp vahlıyorlardı. Nathaniel ve Fritz birdenbire ortaya çıkmış gibi görünen yiyecekler getirdi. Daniel şampanya kadehlerini ve herkes onlara kadeh kaldırdı.

Sasha'nın hayatının en mutlu günüydü.

Cole'un elini tuttu ve ona tam da bunu söylemek üzereydi ki birden herkes sessizleşti. Ne olduğunu anlamaya çalışarak etrafına bakındı. Bakışları Kısa bir süre önce Cole'la birlikte yürüdüğü yolda dolaşırken bunun bir ne değil, bir kim olduğunu gördü.

"Cehenneme kadar yolu var." Cole, Mary Catherine'in evine uğraması gerektiğini biliyordu.

kadınlarla etkileşim. Ama bunu ertelemişti çünkü onu görmek istemiyordu ve evine giderse yanlış bir fikre kapılacağını biliyordu.

Tüm bunlar, Mary Catherine'i yaka takma töreninde ayakta gördüğünde Sasha'nın yüzünde beliren ifadeye tercih edilebilirdi.

"Çıkarın onu buradan," dedi Sasha. "Mükemmel günümü mahvetmesine izin vermeyeceğim."

Ama zaten o tarafa doğru yürüyordu. Gerekirse kadını kaldırıp fiziksel olarak dışarı atabilirdi.

"Olabildiğince sabırlı davrandım," dedi. "Ama bu özel mülkte özel bir etkinlik ve siz ihtiyacım var-"

Elini kaldırdı ama onu durduran bu değildi. Yüzündeki ifadeydi. Dünyası başına yıkılmış gibi görünüyordu.

"Bırak beni," dedi. "Sadece tek bir kelime ve seni sonsuza dek yalnız bırakacağım."

Başını iki yana salladı. "Hayır, sana karşı kabalıktan başka bir şey yapmadın."

"Bırakın konuşsun." Sasha arkasından geldi ve kızın elini onunkinin içine soktu. "Devam et, Mary Catherine."

Bir kez olsun kendinden emin görünmüyordu. Gözleri ondan Sasha'ya ve arkalarındaki arkadaşlarına baktı. "I yapma Yani ..." Derin bir nefes aldı. "Az önce neye tanık olduğumu tam olarak bilmiyorum. Yani, bildiğimi sanıyorum, ama

Emin değilim. Ama her neyse. Kocamın bana asla senin ona baktığın gibi bakmadığını bilecek kadar biliyorum. Ve aklıma geldi, bunu seninle yaşayamam ama biriyle yaşayabilirim. Birinin bana bu şekilde bakmasını istiyorum." O

bir damla gözyaşını sildi. "Hepsi bu kadar. Sana kötü davrandığım için özür dilerim, Sasha. Belli ki sen çok özel bir kadınsın."

Cole kaç kez şaşırdığını bir elin parmakları kadar sayabilirdi. İlginçtir ki hepsinde de Sasha vardı. Ama hiçbir şey onu Sasha'nın elini bıraktı, Mary Catherine'e doğru yürüdü ve ona sarıldı.

"Sorun yok," dediğini duydu Sasha. "Gel, bir şeyler içelim."

Her ne kadar reddetmeye çalışsa da, küçük kız çok ikna ediciydi. Birkaç dakika içinde Mary Catherine'i şampanya içiyor ve onu herkesle tanıştıırıyordu.

Sasha onun yanına döndüğünde gece serinlemeye başlamıştı. Ceketini çıkardı ve Sasha'nın omuzlarına örttü. "Beni suskun bırakıyorsun," dedi ona.

Gülümsedi ve çimenlerin üzerinden Julie'nin Mary Catherine'le konuştuğu yere baktı. "Onun için üzüldüm. Seni kaybetti."

Kıkırdadı, kalbi yanındaki kadın için sevgi ve gururla dolup taşıyordu. "Fritz'in daha önce söyledikleri doğruymuş."

"Onu yumruklayacağını mı?"

"Hayır." Onun elini tuttu ve öptü. Sonra parmaklarını yavaşça birbirine doladı. "Benimle ilgili söylediği şey huzursuzdum. O haklıydı ve ben bunu hiç fark etmemiştim. Hep bir şeyler arıyordum. Biliyor musun, bir kez bile Birlikte olduğumuzdan beri yurtdışında bir iş aradın mı?" Kaşları çatıldı. "Bakmadın mı?"

Başını iki yana salladı. "Hayır."

Bunu hiç fark etmemiş olması şaşırtıcıydı. Ama artık dünyayı dolaşma ihtiyacı hissetmiyordu. Halinden memnundu,

Fritz'in deyimiyle Delaware'deki hayatıyla. İsteddiği zaman, istediği şeyi yazıyordu.

Sasha kaşlarını çattı. "Seni çalışmaktan alıkoymak istemiyorum." "Sorun o değil küçüğüm. Benim çalışmama gerek yok.

artık aramaya gerek yok. Aradığım şeyi buldum." O yakasının izini sürdü. Kim olduğunu ve nereden geldiğini temsil eden yakasını. Kendisine verilen Yüzlerce yıl boyunca. Belki de evren bunun gerçekten o kadın için olduğunu bildiği içindir. "Benim tasmamı takıyor olabilirsin ama bu konuda hata yapma. Sen benim beni sahiplenene kişi."

Sonsöz

Tasma takma töreni çoktan sona ermişti. Mary Catherine saatler önce evine gitmek üzere ayrılmış, herkese el sallayarak haberleşmelerini ve yakında tekrar gelmelerini söylemişti. Fritz de kısa bir süre sonra ayrıldı, birkaç ay içinde Delaware'de görüşeceklerini söyledi.

Abby ve Nathaniel İsviçre'ye uçuyorlardı.

Dağ evlerinde birkaç gün geçirmek için sabah erkenden yatmışlardı. Julie ve Daniel en uzun süre onlarla kalmışlardı ama Cole ve Sasha'nın biraz yalnız kalmak istediklerini bildikleri için onlar bile sonunda yatmışlardı.

Sabahın erken saatleriydi ve birkaç saat içinde eve uçacak olmalarına rağmen, ne Cole ne de Sasha uyumak için kendilerini diğerinden yeterince uzun süre ayıramadılar.

"Şu anda uyumaya çalışmanın buna değip değmeyeceğini bile bilmiyorum." Sasha olabildiğince memnundu, Cole'un göğsünde yatıyor, kalbi kulağında atıyordu.

"Benim de yok. Yine de Nathaniel ve Abby'nin özel jetini kışkandığımı söylemeliyim."

"Eve dönüş uçağında uyuyabileceğini düşünmüyor musun?" Sasha sordu.

"Sorun o değil. Seni soyup vücuduna kötü şeyler yapamayacağım."

Güldü. "Biraz nefes almak bize iyi gelebilir." "Şu anda yaptığımız da bu değil mi?"

"Yani daha uzun bir nefes."

Kolları onun etrafında sıkılaştı. "Sana asla doyamayacağım."

"Umarım öyle değildir."

"Mükemmel bir gündü, değil mi?" Parmakları hafifçe yakasına dokundu.

"Evet." Bir dirseğinin üzerinde doğrulup ona baktı. "Beni ne şaşırttı biliyor musun?"

"Mary Catherine?"

Mary Catherine'in ortaya çıkması kesinlikle sürpriz olmuştu. Eski kocasının ona hiç bakmadığını itiraf ederken nasıl görüldüğünden bahsetmiyorum bile ve ne kadar yalnız olduğunu. Gözlerindeki acı çok açıktı, ama daha da fazlası, Sasha onun nasıl hissettiğini çok iyi biliyordu.

Cole ile birlikte olmadan önce Daniel'in Julie'ye nasıl baktığını kaç kez görmüş ve böyle bir bakışın muhatabı olmak istemişti?

Bu anıların acısı, onu ileriye götüren ve kollarını incitici bir kadındı. Ama tüm bu sahne ne kadar şaşırtıcı olsa da, onu en çok şaşırtan şey bu değildi.

"Hayır, o değil," dedi Sasha. "Fritz'i düşünüyordum."

"Ona hâlâ karnına bir yumruk borçluyum." Cole'un yüzünde derin düşünceler içinde. "Ama söylediği her şey doğru olduğu için bunu yanına bırakabilirim. Şaşırtıcı olan neydi? onu?"

"Bu kadar şiirsel olmasını beklemiyordum."

"Fritz? Şiirsel mi? Bunun bir iltifat olduğunu düşüneneğinden emin değilim."

"Bu yüzden söylediği şey çok şaşırtıcıydı. Onunla ilgili kafamdaki imaja uymuyordu. Aşk hakkında böyle konuştuğunu duymak beni şok etti. Biriyle birlikte mi?"

Coles'un ifadesi kısa bir süre için bulanıklaştı. "Hayır, bildiğim kadarıyla hiç kimseyle ciddi bir ilişkisi olmadı."

Bu da ona tuhaf gelmişti. "Konuşma tarzına bakılırsa öyle görünmüyor."

"Başka bir şekilde ifade edeyim," dedi Cole. "O ciddi değildi birlikte olduğu herhangi biri hakkında. Birine karşı hisleri olduğunu düşünüyorum."

"Karşılıksız aşk berbattır." Sırf yapabildiği için onu öptü. "Onun için üzülüyorum."

"Karşılıksız olduğunu söyleyemem. Bildiğim kadarıyla ona hiç söylemedi."

Gözlerinin ardında bir şey gizleniyordu, artık bundan emindi. "Onu tanıyorsun, değil mi?"

Başını salladı. "Onun nasıl hissettiğini yıllardır biliyorum. Şimdiye kadar bir şeyler yapmıştır diye düşünüyordum; Kate'le yıllar önce ayrıldık."

Beyninden iki yüz soru geçti ama o sadece bir tanesini sordu. "Eski sevgilin Kate mi?"

"Evet."

"Vay canına."

"Tabiri caizse top onun sahasında. Eğer onu istiyorsa, erkek gibi davranıp bu konuda bir şeyler yapabilir." Yer değiştirdi, böylece kendi tarafına, ona bakıyordu. "Artık Kate, Fritz ya da Mary Catherine hakkında konuşmak yok. Yataktan kalkmadan önce birkaç saatimiz daha var ..." Sözünü yarıda kesti ve bir elini onun yan tarafına götürerek bir göğsünü avuçladı.

Adam meme ucunu ağzına alırken Sasha zevkle sırtını kamburlaştırdı. "Sanırım nefes alma molamız sona erdi?"

Ama Cole'un ağzı cevap veremeyecek kadar meşguldü ve konuşabildiği zaman, nefes almak en uzak şeydi zihninden.

New York Times çoksatan yazarı Tara Sue Me'nin
İtaatkâr serisi, yakıcı yeni bir kitapla geri döndü
Heyecan ve acı arasındaki farkın sadece bakış açısı
olduğunu kanıtlayan romantizm ...

Ekim 2016'da Berkley'den çıkacak olan THE
EXPOSURE'ın özel bir önizlemesi için okumaya
devam edin.

Meagan Bishop kağıt kesiğini bir işaret olarak kabul etmeliydi. Üzerinde yanıp sönen kırmızı ışıklar olan ve "SONRA AÇIN" yazan bir işaret. Ama bunun yerine, parmağını salladı ve ince keten kağıdına kan bulaştırmadan davetiye. Ve zarfı açmakta ısrar ettiği için, gerçekten İçindekiler onu karnından vurduğunda sadece kendini suçlayabilirdi.

Guy Ferguson Emmy'ye aday gösterilmişti ve onu kutlama yemeğine davet etmişti. Çünkü kusursuz senaryosuna not düştüğü gibi, "Bunu sensiz yapamazdım."

Emmy ödüllerinden nefret ederdi.

Hayır, bu değildi. Guy Ferguson'un aday gösterilmesinden nefret ediyordu. Guy Ferguson, yıllar önce muhabirlik pozisyonu için yetiştirdiği adam.

insani ilgi hikayeleri. Zaten haber kuruluşunda çalışıyordu ve içten içe işi istemesine rağmen, bunun yerine üniversiteden tanıdığı Guy'a arayışında yardımcı oldu. Teklifi aldığı anda Guy'ın gülümseyişini ve ona sarılışını hatırlıyordu. Ve sonraki yıllarda, şirket merdivenlerinde bir basamak daha tırmandığında ona her zaman bir not bırakırdı.

Kendine aynı medya kuruluşundaki yönetici pozisyonuna yerleştiğini söylüyordu ama gerçek şu ki, hala kamera önünde olmayı arzuluyordu.

Telefonu çaldı ve davetiyeyi masasının çekmecesine itip kim olduğuna bakmadan cevap verdi.

"Meagan Bishop."

"Bayan Bishop, ben resepsiyondan Memur Smyth. Bay DeVaen sizi görmek istiyor."

DeVaen . . . Luke burada mıydı? Onu görmek için mi?

Neredeyse güvenlik görevlisine çok meşgul olduğunu ve onu göndermesini söyleyecekti. Ama Luke'un neden uğradığını delicesine merak ediyordu.

"Onu yukarı gönder," dedi. Çantasından bir pudra çıkardı ve saçlarını kontrol etti, platin sarısı saç tellerini düzeltti ve dişlerinin arasında bir şey olmadığından emin oldu. Rujunu yeniden sürdü ve tüm bu süre boyunca kendini azarladı.

Adam kapısını çaldığında ağzına bir nane şekeri atmıştı.

"İçeri gel," dedi.

Kapıyı açtı ve içeri girdi. Her zaman olduğu gibi, onu görünce kalbi biraz daha hızlı atmaya başladı ve midem altüst oldu. O, elbette, hiç etkilenmiş görünmüyordu. Lanet olası adam. Kendini beğenmiş sırtışı ve eğlenceyle dans eden gri gözleriyle orada öylece durup ona gülümsedi.

"Luke." Boş bir sandalyeye doğru el salladı. "Bugün seni buraya getiren nedir?"

"Beni kabul ettiğin için teşekkürler Meagan." Oturdu.

"Biliyorum

Meşgulsünüz ve boş muhabbetleri geride bıraktık. Çok fazla vaktinizi almayacağım."

"Bunu takdir ediyorum."

"Erotik sanatsal fotoğraflardan oluşan bir kitapta işbirliği yapmam istendi. Bir kahve masası kitabı. Umut verici bir proje ama son zamanlarda kulüplerle oldukça meşgulüm ve eskisi gibi bağlantılarım yok."

Meagan, Luke'un erotik fotoğraflar çeken bir yan işi olduğunu biliyordu. Ondan bir kitap yazmasının istenmesi şaşırtıcı değildi. Asıl soru, neden onun bilmesi gerektiğini düşünüyordu?

"Kulağa harika bir fırsat gibi geliyor," dedi.

"Böyle düşünmene sevindim. Benim modelim olmanı isterim."

O kadar gerçekçi, o kadar kendi halinde konuşmuştu ki, doğru duyduğundan emin olamadı. "Ne?"

"Seni sergilemek istiyorum. Fotoğraflarda model olmanı istiyorum."

İkinci kez söylediğinde artık bir anlam ifade etmiyordu. "Aklını mı kaçırdın sen?" diye sordu. "Son kontrol ettiğimde değildi."

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve ona ters ters baktı. "Sanırım ofisime gelip senin için modellik yapmamı istemeye cüret ediyorsun. Yanılıyorsam düzelt ama bunu daha önce de denemiştik ve bunu yapmamamız gerektiğini söyleyen sendin. tekrar."

"Bu on beş yıl önceydi, Meagan." "Bir kız bazı şeyleri unutmaz."

Vücudunun onunkine karşı sıcak ve sert olması gibi. Kulağına seksi şeyler fısıldayan yumuşak sesi.

Ve günler sonra, sadece artık görüşemeyeceklerini değil, aynı zamanda yeni bir fotoğrafçı bulmasının en iyisi olacağı konusundaki ısrarı.

"Bu kadar uzun zaman önce olan bir şeye bu kadar sıkı tutunabileceğinizi bilmiyordum," dedi.

"Koyduğunuz sınırlara uymaya çalıştığım için beni bağışlayın."

"On beş yıl önce."

Ayağa kalktı. Luke onun zamanını yeterince tüketmişti. Bugün. "Başka bir şeyiniz yoksa, sizi geçirebilir miyim?"

Adam ayağa kalktı, gitmeye hazırdı, kadın bundan emindi ama sonra adam yere baktı ve dudakları kendini beğenmiş bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Sınırlar, ha? Bu kapağı yıllardır görmemiştim."

Abby'nin getirdiği şu lanet dergiler. Masasının köşesinde olduklarını unutmuştu. Tabii ki onları görmek. Elbette görecekti. Eğer zamanını rujunu tazelemek yerine masasını temizleyerek geçirseydi.

"Bunları Abby getirdi. Tanıdığım biri onları bulmuş ve beni tanımış."

Parmağı yüzünün görüntüsünde gezindi. "Bu doğru mu?"

"Evet, adın bile geçmedi." Şunu da ekledi Sadece onu, ziyaretini ve fotoğrafçılık becerilerini ne kadar az düşündüğünü göstermek için.

Başını kaldırdı ve yüzünde başlayan sırıtış
Ağzının köşesi tüm yüzüne yayıldı. "Hanımefendi çok fazla
itiraz ediyor, sanırım."

"Neden bahsettiğini bilmiyorum, Shakespeare."

Hâlâ gülümseyerek masanın onun tarafına doğru ilerledi
ve fazlasıyla yakın durdu. "Görüyorsun ya tatlım, ne zaman
Sürekli bir şeyler söylediğinizde, sanki kendinizi bu
gerçeğe ikna etmeye çalışıyormuşsunuz gibi görünür."

Gözlerini devirdi. "Unutmuşum. Sadece fotoğrafçı
değilsin, aynı zamanda lanet bir zihin okuyucusun.
Söylesene, sana her şeyi bildiğini düşündüren şey kamera
arkasındaki deneyimin mi yoksa Dom olman mı?"

Kıkırdadı ve sesi sıcak, davetkâr ve baştan çıkarıcıydı.
"Şimdi, her şeyi bildiğimi iddia etmediğimi biliyorsun. Ama
bunu biliyorum." Onun elmacık kemiğini okşadı.
elinin tersiyle. "Hâlâ kanını hızlandırıyorum ve kalbini
çarptırıyorum. Seninle bitmemiş bir işimiz var ve
bugünlerde bunu tamamlayacağız."

Onu bu kadar iyi tanıdığı için ona lanet olsun. Sarsılarak
uzaklaştı. "Daha iyi rüyalarından birinde, belki."

Onun iğnesini görmezden geldi. "Biliyorum çünkü sen benim
Kanım hızlı akıyor, kalbim çarpıyor ve bunu sonsuza dek
görmezden gelmeyeceğim."

Onun yanından hızla geçip kapıyı açtı. "Ben
sonsuza dek görmezden gelmenizi bekliyorum. Önümüzdeki
elli yıl boyunca bunu görmezden gelmek benim için gayet
uygun olacaktır."

"Kendine bunu söylemeye devam et, tatlım. Benimle
gelmene gerek yok. Yolu biliyorum." Kapıda duraksadı ve
geri döndü. "Bir zamanlar birlikte harikaydık, Meagan, ve
Açıkçası, şimdi daha da iyi olacağımızı düşünüyorum. Eğer
fikrini değiştirirsen ..."

"Fikrimi değiştirirsem, kendimi teslim ettiririm."

Hayali bir şapka çıkardı ve gitti.

Bunun duyduđu son Őey olacađını dűőűndű.

Luke hakkında uzun sűre dűőűndű. Artık onun kulűbűne gitmemeye karar verdiđinden beri onu orada gűremezdi ve gerček Őu ki, gerčekten de aynı sosyal çevrelerde dolaŐmıyorlardı.

Ama onu gűrmemesine rađmen, bir Őey yapamadı. Dűőűndűđű kadar kolay bir Őekilde onu dűőűncelerinden kovamıyordu. Uđradıđı gűnden sonra, en uygunsuz zamanlarda aklına geliyordu. Mesela tesadűfen oynadıđı Domlardan biri aradıđında. O da ona Kendisi iŐle çok meŐgul olduđu için onun oynama teklifini geri çevirmiŐti ama içten içe daha iyisini biliyordu. Luke yűzűnden.

Onun erotik fotođraflarını çekmekten bahsettiđinden beri, ne zaman biriyle oynamayı dűőűnse aklına onun gűrűntűsű geliyordu.

Onun ziyaretinden bir hafta sonra, nihayet dergileri kaldırmaya fırsat bulabildi.

Bu kadarına karar verdi.

Ancak iki gűn sonra masasında oturmuŐ, titreyerek ekrandaki e-postayı beŐinci kez okumuŐtu.

HesaplaŐma gűnű, sűrtűk. Eminim bunca yıldan sonra, 17 yıl önce ne yaptıđını kimsenin bilmediđini dűőűnműőűndűr. Ben de tam olarak bűyle dűőűnmeni istedim. Ama Őimdi  deme zamanı ya da yalancı bir fahiŐe olduđun ortaya çıkacak.

Luke DeVaan'da istediđim bazı Őeyler var ve sen onları benim için alacaksın. Nasıl yapacađın umurumda deđil. Eminim senin gibi bir sűrtűk bir Őeyler dűőűnebilir.

Kű  k bir testle kolay bir baŐlangıç yapacađız. Bir sonraki buluŐmasının yerini bul.

ve bu e-postayı yanıtlayın.    gűnűnűz var. BaŐarısız olursanız, cezalandırılacaksınız.

Sakin
 uvallama,
Taskmaster

On yedi yıl önce mi? Yutkundu. O kadar O yaz neler olduđunu sadece kardeŐinin bildiđi kesindi. E-postayı gűnderen kiŐinin bir fikri varsa bile.

sadece kendisinin ve kardeşinin hayatına zarar vermekle kalmayacak, aynı zamanda babasının uğruna çok çalıştığı itibarını da mahvedecekti.

E-posta adresi geneldi. Parmaklarını masasına vurdu ve kime ait olduğunu gizlice araştırabilecek tanıdığı birini düşünmeye çalıştı. E-posta adresi Sorun şu ki, e-postayı okumalarına izin vermek zorunda kalacaktı ve o yaz neler olduğunu anlatmak istemiyordu On yedi yıl önce.

Lanet olsun.

Belli ki polise gitmeyecekti. Bunu daha fazla düşünmeden olmazdı. Ve taleplere boyun eğmek üzere değildi. Bu da onu hiçbir şey yapmadan bıraktı.

Bu muhtemelen bir tavuk oyunundan başka bir şey değildi ve oynamakla ilgilenmiyordu. Başını salladı ve birkaç hızlı tuşa basarak e-postayı sildi.

Takip eden günlerde bunu düşünmemeye çalıştı ama zordu. Kim olabileceklerini, tam olarak ne bildiklerini ve üç günün sonunda ne yapacaklarını merak edip durdu. Hep duymamış mıydı ki şantaj taleplerine boyun eğmemeleri mi gerekiyordu? İşlerin sadece kızışacağını mı?

Bazen bu düşünce onu doğru kararı verdiğine ikna etmeye yetiyordu. Ne yazık ki çoğu zaman durum böyle değildi.

E-postayı aldıktan sonraki üçüncü gün, hiçbir şeye odaklanamadığını itiraf etti. Her şeye atlıyordu. Beklenmedik sesler çıkarıyor, sürekli omzunun üzerinden bakıyor ve e-postasının yeni bir mesaj geldiğini gösterdiği her an korkuyordu.

Öğle yemeğinden kısa bir süre sonra telefonu çaldığında, neredeyse cevap vermedi. Ama ekrana hızlıca bir göz atınca arayanın Abby olduğunu anladı. Rahat bir nefes alarak BAĞLAN düğmesi.

"Selam kızım," dedi. "N'aber?"

"Tam olarak emin değilim." Abby'nin sesindeki bir şey, sözleriyle birlikte kendi iç alarımını da çalıştırdı. "Daha yeni

bu e-posta."

Meagan'ın midesi yere düştü. Sormak istemiyordu ama sormak zorundaydı. "Ne tür bir e-posta?"

"Bu senin çıplak bir resmin."

Telefonu sıkıca kavradı. "Ne?"

"E-posta adresini tanımıyorum ve mesajda 'Patronun bir sürtük' yazıyor."

Meagan gözlerini kapattı. Kahretsin. "Bana doğru mu?" diye sormayı başardı.

"Kimin gönderdiğini bulmaya çalışmamı ister misin? Eminim Nathaniel-"

"Hayır." Meagan, Abby'nin kız arkadaşını getirmeyi aklının ucundan bile geçiremiyordu.

kocasını bu işe bulaştırdı. Öncelikle, adam ondan hoşlanmıyordu. Ve onun kendisini çıplak görmesini istemesine imkân yoktu. Titredi. "Hayır, teşekkür ederim. Kim olduğunu bildiğimden oldukça eminim."

Yalanın dudaklarından bu kadar kolay dökülmesine şaşırdı. "Tamam." Abby ikna olmuş gibi görünmüyordu.

"Eğer eminsen." "Evet, tamamen. Sadece bana ilet, ben ilgilenirim."

"

"Ne bulduğunuzu bana bildirin."

"Yapacağım." Ama Meagan Abby'yi de işin içine katmak istediğinden emindi.

Abby hiç vakit kaybetmeden telefonu kapattı ve bağlantıyı kestikten birkaç saniye sonra e-posta Meagan'ın gelen kutusuna düştü. E-postaya baktı. ama açmak zorunda olduğunu biliyordu. İç çekerek tıkladı ve ekranında açılmasını izledi.

Abby'nin resimden söz etmesinden bu yana geçen kısa süre içinde, bunun ne tür bir çıplak resim olduğunu merak etmiş ve aynı anda cevaptan dehşetle korkmuştu. Bu

Luke ile hafta sonu, ilk ve tek, onun bazı fotoğraflarını çekmişti. O fotoğraflar artık var mıydı? Bilmiyordu ama kesinlikle öğrenecekti.

Gerçeği gördüğünde kalbi küt küt atmaya başladı. Bu kesinlikle oydu ve çıplaktı, ama en çok

Fotoğrafla ilgili endişe verici olan şey, evinde olmasıydı. Ve

Tarih damgasına bakılırsa, bu sabah işe gitmek için hazırlanırken çekilmiş.

Polisi aramak için telefona uzandı ama parmakları numaraların üzerinde gezindi. Onlara olaydan bahsetmeden resmi nasıl ortaya çıkarabilirdi? Şantaj mı? Ve eğer şantajdan bahsederse, kardeşi hakkında itirafta bulunmak zorunda kalacaktı. Kahretsin. Yine de polise başvuramazdı.

Parmaklarını masasına vurarak bir sonraki adımda ne yapacağını düşünürken dizüstü bilgisayarından bir mesaj geldi.

Görüyorum ki bu işi zor yoldan halletmeye karar vermişsiniz.-Taskmaster

Mesajın ötesinde, onu daha da korkutan şey, mesajın ofisler arası sohbet yoluyla gönderilmiş olmasıydı. Lanet olsun, şantajcı NNN için mi çalışıyordu? Parmakları klavyenin üzerinde uçuştı.

Kimsin sen? Bu resmi nasıl aldın? Burada mı çalışıyorsun?

Cevap neredeyse anında geldi.

Soru soracak durumda olduğunuzu sanmıyorum.

Bir sonraki mesaj belirttiğinde bir cevap yazıyordu.

Bana bir sonraki kulübün yerini bulmak için 24 saatin var. Bu fotoğrafın kötü olduğunu düşünüyorsan, poz verdiklerini tüm ofisin görene kadar bekle.

Biliyordu ve resimleri vardı. Lanet olsun, Luke. Ama aslında kendine lanet okuması gerekirdi. En başta fotoğrafları çekmesine izin veren oydu.

Tamam. Sen kazandın, diye cevap verdi.

Ben her zaman yaparım.

Ofisler arası sohbet kutusu kayboldu ve Bilgi İşlem Departmanını aramak için telefonunu eline aldı.

"Merhaba, Bayan Bishop, size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Bana hangi çalışanın sohbet adının Taskmaster olduğunu söyleyebilir misiniz?"

"Yönetim böyle lakaplara izin vermiyor."

Derin bir nefes aldı, böylece öfkesini telefonuna cevap verme şanssızlığına sahip olan zavallı adamdan ıkarmayacaktı. "Bunu biliyorum. Yine de hızlıca bir arama yapabilir misin?"

"Elbette, yapacak daha iyi bir şeyim yok. Bekle biraz."

Telefonun diğer ucundan yazı yazma sesi ve ardından sessizlik geldi.

"Hayır, hanımefendi. Taskmaster yok." Sana söylemiştim ses tonunu gizlemeye çalışmadı.

"Teşekkür ederim," dedi ve telefonu kapattı.

Birinin şirketin bilgisayar sistemine girme olasılığı nedir? Mantıklı olurdu. Özellikle de

sohbet mesajı neredeyse hemen sonra geldi e-postayı açtı. Yoksa biri bilgisayarına mı girmişti?

Her iki durumda da Luke'la tahmin ettiğinden daha erken konuşması gerekecek gibi görünüyordu. İ çekerek telefonuna uzandı ve aradı. "Alo?"

"Alo, Luke?"

"Meagan?" Sesi güvensizlikle karışıktı.

"On beş yıl önce çektiğin o fotoğraflarıma ne yaptın?"

Telefonun diğer ucundan sessizlik geliyordu. Ayağa kalktı ve ofisinin kapısını kapattı. "Bekliyorum."

"Hangi resimler?"

"Benim resimlerimi yapma. Çıplak olanları. Sende var mı?"

"Tanrım, Meagan. Bu da ne demek oluyor? Tabii ki bende."

"Biri onlara ulaşabilir mi?"

"nce beni geçmedikleri sürece olmaz."

Verdiği güvence kadının paniğini yatıştırmadı. "Onları istiyorum."

"Tamam. Sorun değil." Devam etmeden önce durakladı.
"Her Şey yolunda mı?"

Fotoğrafları alabileceğini söylediğinde kalbinin çarpması durmuŐtu. Derin bir nefes aldı ve normal görünmek için. "Evet, sadece tanıdığım birinin bazı fotoğrafları sızdırılmıŐtı ve ben de sizinkileri düşündüm."

"Onları ofisinize getireyim mi?"

"Hayır." Kararını çabucak verdi. Bu o kadar da zor bir karar değildi: Luke'la teklifi hakkında konuşmak mı yoksa kendi hayatı mı? "Neden bir araya gelip Şu fotoğraf kitabı meselesini konuŐmuyoruz? Onları o zaman getirebilirsin. Luke'la buluŐabilir misin? bu gece?"

Luke telefonunu cebine geri koyarken başını iki yana salladı ama yüzündeki sırtışı engelleyemedi. Meagan aradı. Ve ekim hakkında konuşmak istediğini söyledi. Onun fikrini neyin deęiŐtirdięini anlayamıyordu ama Buna sevindim. Daha önce hiç alamamasının bir nedeni olduğunu biliyordu. Kitabı finanse eden ortağı Rick'e söylemeye, ilgilenmediğini ve başka bir model bulmaları gerektiğini söyledi.

Daha da iyisi, onu yemeğe davet etmişti. Kabul, o Bunun bir iş yemeği olduğu ve randevu olmadığı konusunda ısrar etti. "O yüzden aklına bir Şey gelmesin," demişti.

Neredeyse ona boş sözler söyleyecekti. Söz konusu o olduğunda, fikirlerinden başka bir Şeyi yoktu. Yine de, Őimdilik, onun istediği gibi oynayacaktı. nemli olan Şu ki akşam yemeği yiyin ve en azından yaklaŐan fotoğraf projesi. Gülümsedi. Ofisini ziyaret ettikten sonra dŐnebileceęinden çok daha fazlasıydı.

Yıllar nce Meagan'la olan iliŐkisinin bitiŐ Şekli yüzünden kendini asla affetmemiŐti. Genç ve nispeten deneyimsizdi, onun kapak fotoğraflarını çekmişti

ve o gecenin ilerleyen saatlerinde onu akşam yemeğine davet etti.

ateşli ve ağır bir seks turundan sonra. Dünyanın zirvesindeydi: fotoğrafçılığı iyi gidiyordu ve Meagan onun yatağında. Meagan onun tüm fantezilerini gerçeğe dönüştürmüştü: zeki, seksi ve yatakta deneyler yapmaya istekli. Daha önce hiç aşık olmamıştı ama Meagan'la geçirdiği o kısa birkaç hafta boyunca, sert ve hızlı bir şekilde aşık olmuştu. O kadar ki, her şeyin ne kadar mükemmel olduğundan başka bir şey düşünmek için durmadı.

Ama daha deneyimli bir fotoğrafçı, onun akıl hocası ve arkadaşı olarak gördüğü Meagan'la olan ilişkisini öğrendi ve ona bu ilişkiye bir son vermesini şiddetle tavsiye etti. Luke ilişkiyi bitirdiği için pişman değildi. Şimdi geriye dönüp baktığında, bu profesyonelce değildi ve potansiyel modellere yanlış bir mesaj göndermişti. Bununla birlikte, Meagan'ın incinmişti. Onun bakış açısından bakınca, birkaç gün içinde sıcaktan soğuğa dönmüştü.

Geçmişi değiştiremezdi, tek yapabileceği bugünü daha iyi hale getirmektir.

En son gittiği BDSM kulübünün kapısını iterek açtı ve güvenlik görevlisine başıyla selam verdi. Nathaniel West ona mesaj atıp kısa bir görüşme talep etti ve Luke telefonunun her an çalmasını bekliyordu. Tahmin etmesi gerekirse, iki adamın Wilmington, Delaware'de kurmayı planladıkları kulüple ilgili olduğunu varsayardı. Lanet olsun, umarım öyle değildir.

resimli kitaba müdahale edemezdi. Meagan'ın sadece konuşmak istediğini söylediğini biliyordu ama onunla bu konuda biraz daha konuşabilirse onu işi yapmaya ikna edebileceğini biliyordu.

Delaware'deki inşaat planlarını bozabilir.

Masasına oturur oturmaz telefonu çaldı. "Nathaniel, alo."

"Selam Luke. Bu kadar kısa sürede konuşmayı kabul ettiğin için teşekkürler. Bu öğleden sonra yola çıkıyoruz ve önümüzdeki hafta boyunca kolay erişilebilir olamayacağım."

"Abby ile eğlenceli bir yere mi gidiyorsun?"

"Ve çocuklar. İsviçre'deki dağ evimize gidiyoruz. Çocukları ilk kez götürüyoruz."

Bir kıskançlık pingi hissetti. Nathaniel muhteşem karısı ve itaatkârıyla şanslı bir adamdı ve iki harika çocukları vardı. Ama aynı zamanda, sahip olmaya değer her şey gibi, Batıların da ilişkileri üzerinde çok çalıştıklarını biliyordu.

"Umarım Abby'yle biraz yalnız kalmayı başarabilirsiniz," diye yarı şaka yaptı.

"Uyku zamanı bunun içindir, dostum."

Luke güldü. "Seni duyuyorum. O zaman bana neler olduğunu anlat."

Nathaniel'in iç çektiğini ve arkasına yaslanırken bir sandalyenin gıcırdadığını duydu. "Fritz Brose'dan haber aldım."

Fritz, Delaware'deki Ortaklar Kulübü için istedikleri müteahhitti. Cole tarafından tavsiye edilmişti. Johnson, kıdemli grup üyelerinden biri. Luke, Fritz ile hiç çalışmamıştı ama adını duymuştu ve Fritz ile yüz yüze konuştuktan sonra hem o hem de Nathaniel onun Bu işin adamı.

"Ne söylemek zorunda kaldı?"

"Bırakın kulüpte çalışmaya başlamasını, en az altı ay daha Amerika'da kalması bile mümkün değil."

Luke rahat bir nefes aldı. "Dürüst olmak gerekirse, bu Benim için kötü haber. Potansiyel olarak zamanımın çoğunu alacak bir projem var. Altı ay bana tamamlayın."

"Benim için de öyle. New York'taki yönetici kadromu yeniden düzenliyorum ve buna odaklanmam gerekiyor. Ülkeye geri döndüğümde yani."

"Fritz'i geri aramamı ve zaman dilimi konusunda sorunumuz olmadığını söylememi ister misin?"

"Hayır, ben halledebilirim."

Nathaniel'le telefon görüşmesini bitirdikten sonra Luke sandalyesinde arkasına yaslandı ve gülümsedi. Şu an için her şey istediği gibi gidiyordu. Şimdi tek yapması gereken Meagan'ı ikna etmektir. . . .

Tara Sue Me ilk romanını on iki yaşında yazdı.

Yirmi yıl sonra, birkaç geleneksel romanı kaleme aldıktan sonra, elini daha baharatlı bir şeyde denemeye karar verdi ve The Submissive üzerinde çalışmaya başladı ve kısa süre sonra onu takip etti

The Dominant, The Training, Seduced by Fire, The Enticement, The Exhibitionist, The Master ve The Exposure. Seri okuyucular arasında büyük bir hit haline geldi

Dünyanın dört bir yanında milyonlarca kez okunmuş ve tekrar okunmuştur.

Tara kimliğini ve yazı hayatını gizli tutmuş, kocasına bile ne üzerinde çalıştığını söylememiştir. Bugüne kadar gerçeği sadece bir avuç insan biliyordu (gerçi kendisi kocasına söyledi). İki çocuklarıyla birlikte Amerika Birleşik Devletleri'nin güneydoğusunda yaşıyorlar.

**Daha fazlasını mı
arıyorsunuz?**

Bu yazar hakkında daha fazla bilgi ve kitaplarının tam listesi için Penguin.com adresini ziyaret edin.

**[Bir sonraki harika okumanızı
keşfedin!](#)**

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.